

Cuspis, a cespis dī bē cuspis dis. fe. ge. pprie posterior pars baste. dī in qñq cuspis ipsa hastā: qñq sumitas baste: qñq bastile amētū. **S** prie vt dictū est dī posterior ps baste a cespite: qñi a vñgulto: et cōponit inde tricuspis.

Cussum est supinum de cutio tis.

Custodiam die in custodio vide.

Custodio dis. diui. dire. ditū. vñ hē custos dis. cōis. ge. seruator. pastor. pcurator. et hic bē custodia die. et bē custo dela le. penl. pdu. i eodē sensu: et hē custodiari: et bē custo custos in custodio vide. **C**diaria idem qd custos.

Cussum per vnum s. supinum de cudo dis.

Cuticula le. dimi. pua cutis. Et scias q̄ i. añ culus cula. vel culū. in diminutius oib̄ breuiaſ: vt vētriculū: iuuēticula feniculū. **T**n in cuticula et in nutriticula inuenit lōga apud quosdā auctores licentia poetica et metri necessitate.

Cutio a cutis dī cutio tis. si. su. i. pcutere: h̄ nō ē in vñli. et cōponit vt cutio tis. i. q̄tere. discutio tis. i. subtiliter idagare vñ q̄tere. decutio tis. i. auferre vñ q̄tere. excutio tis. i. q̄tere vñ subtili igrere. icutio tis. i. inycere iferere: imittere vñ q̄tere. pcutio tis. i. ferire. recutio tis. i. iterū q̄tere vel cutere. succutio tis. subr̄ cutere. **E**t nota q̄ oia ista pñt eē cōposita a q̄tio tis. qd magis videſ q̄tū ad significatōes sed q̄tū ad vocē potius a cutio. **C**utio tis. et oia ei cōposita sunt actiuā et faciūt pteritū in cussi et supinū in cussi. et cor. cu. vnde Virg. in. Enei. Concuti et stimulos sub pectore vertit apollo. vide etiam in quatio tis.

Cutis. cote grece: latine dī incisio. vñ bē cutis. i. pellis. Sed pellis dī q̄r extraneas iniurias corporis tegēdo pellat. pellis vñ detractra iaz dī coriū a carne quā regit: sed hoc bruis aialibus est. pprū: cutis vñ dī: q̄r primā incisionē patit fīm Dū. Pap. vñ dicit. Cutis que in corpore prima est sic dicta q̄ corpori supposita incisionē primaz patiat. coris enī grece latine incisio dī. **L**adē t̄ pellis dī: et cor. cu. **B**yrria. **P**ena tener stimulos innuat ille cutem.

Cutic. a cutis dī cutic. ca. cu. i. stuprat: corrupti. qd cōponit vt recutic. ca. cu. in eodē sensu vñ q̄ retrouer sā h̄z pel le mēbri virilis. vñ recutici. pprie vñr̄ indei q̄si retro hñi. tes cutē. i. circinisci. carēt. n. anteriori pelle virilis mēbri. vñ Martia. ad vñro sūa ait. Nec recuticop̄ fugis ignia iudeoꝝ. et persi. Recuticacq̄ sabbata pellis. Et vocavit sabbata recutica pp̄ recuticos: q̄r ad eos p̄tinēt et a celebrazat

Abit siue datur oraculum dei: sed in libro Regum interpretatur loquela.

Dabreiamin: liber qui dicitur sermo die rum. i. paralipomenon.

Dacia cie. in dacus est.

Dactilicus ca. cu. in dactilus est.

Dactilon grece latine dicitur digitus. **D**actilus. a dactilon qd est digit: dī hic dactilus li. fruct palmaꝝ: q̄r digitop̄ silitudinē imitari videſ: et hic dactilus li. quidā pes metricus: qui ad modū digitii a longiori modo iechoā i. duas desinit breues: vt **C**armia menal. vñ dactilicus ca. cu. et dactilici metru qd p̄stat ex dactili: vñ in quo dactilus magis dñat. **D**actilus enī inuenit p̄ digitō vel p̄ anulo: qd eriā apud nos fīm Dug. et vt dic̄ Pap. **D**actilica metra principalia sunt. recipiunt tñ spondēti in locis oib̄ excepto qnto: sed in fine tñ trocheus. **D**actilicū metr̄ heroiū dī: eo q̄ bē metro maxie heroiū bē est vñro ſortiū facta canerent et plia. Et scias q̄ dactilus vñq̄ cōstat in heroico carmine: niſi in sexto pede. vñ versus. **S**extā sperne sedē: si sumis dactili pede. **Q**uintū spondeus fugiat: stet fine troche. Spōdeus tñ qñq inuenit in dactilico in quinto pede: vt apud Lucanū. Alt?

celoz pauit crux armentoz. **E**t sic fīz Pap. et plures ali os trocheus h̄ locū in heroico carmine sive dactilico in sexto pede. **H**ic dicit q̄ tñ duo sunt pedes qb̄ r̄vimus in dactilico vel heroico carmine. s. dactilus et spondeus. vñ finalis syllaba sexti pedis sive sit lōga sive sit brevis s̄ accipiē p̄ lōga: vt apud Lucanū. **I**ustiſ datū scelerica nū p̄ plinq̄ potētē. sic t̄ in pñ tertii pedis brevis accipi p̄ lōga. vñ Tho. Hostis si reprobat hostē: ne crede: furorē Exercere sū te mediante sitit. et huius opinioſ fuit magister Bene.

Dacus ci. qdā p̄pliſ. et dī ducus q̄si dag: q̄r de getoz gene

re dicunt fuisse creati daci. et declinat: vt hic dac̄ ci. pro pplo illī terre: et hec daca ce. p̄ feminā: et dac̄ ca. cu. vñ et hec dacia cie. terra eoꝝ: et hic dac̄ ca. cu. nomē gentile: et hic dac̄ ci. et hec daca ce. sic iā dictū est. vt qd melī est dica

mns q̄ h̄ noia gentilia et patria: vt grec̄: dac̄: regin: et q̄ designat p̄fessionē: vt grāmatic dialeticus: et qdā alia: vt nobilis: sive sint mobilis p̄ tria genera in trib̄ vocib̄

vt dac̄ ca. cu. sive in duab̄: vt parisēsis: parisēsis: et in e

nian̄ posita substatiue in mas. et fe. et neu. ge. tñ declinatur semp̄ fīm suā declinationē mobiliter. **G**ic dicim̄ de oib̄ adiectiū in neu. ge. substatiue positis: vt **A**lbum currit. Certe puer vñ declinare bō nomē sic positū mobi

liter. s. alb̄ ba. bū. et q̄ tūc decliat bō albū bi. errat fīz Du.

Dagon idecl. mas. ge. in fine accētuat. et vt habet in. i. Re

gum. **D**agon idolum fuit in azoto vbi arca dei capta est.

Dalila iterat̄ paucula vñ situla piux sanonis. et cor. penul. vñ in Aurora. q̄ caput illī spoliavit dalila sacro.

Dalmatina locus quidam de quo habetur Mar. 8.

Dalmatica. dalmatia regio est. vñ dalmaticus ca. cu. thec

dalmatrica ce. quedam vestis sacerdotalis: primū in dalmatia regione contexta: et cor. penul.

Dalum li. minimū veluz ad nauis prorū desixū fīm Pap.

Dama me. ē quoddā aīal quadrupes: vt dicit caprica: et vi

def̄ cōponit a de et manu: inde dama q̄si dema: q̄r de ma-

nu fugiat. vñ damo mas. mani. i. capere fīm Dug. Pap.

vo dicit. Dama aīal dubi. ge. dama aīaliū genus timidū

et imbellē: canes nimium fugiens.

Damaris nomen cuiusdā mulieris: et cor. penul. vñ in Aurora dī. Credis et o damaris quam morum gra ditar.

Damascen: hec damasc̄ sci. nomē ciuitatis ea. damasco cōditore dī. Slo. aut̄ sup illud Isa. i. 7. **O**n̄ damasci. Ecce

damasc̄ desinit eē ciuitas tē. **D**amasc̄ metropolis syrie

quā p̄didit eleazar serū abraā cuī rex rasin semp̄ prebe

bat decē tribub̄ auxiliū ḥindā. **J**ō spūstantius minacei

captiuitatē p̄ Isaiā. Per eā aut̄ totā p̄uinciā intelligim̄

Itē alia gloria. **D**amascus bibens vel fundes sanguinem

interpretat̄; q̄r ibi chain occidit abel. vñ damascen̄ na-

nū. **P**aral. i. ca. is. Supuenit aut̄ et syrus et **D**amascenus:

et hec damascena ne. quedā arbor. s. quoddā gen̄ pūno-

rum: q̄r ibi multū abundat et melior: vel q̄r p̄imo inde

aduicta est. vñ hoc damascenū fructus eius fīm Dug.

Pap. vñ sic dicit. **D**amascus vrbs syrie cōdita et denota

ta a damasco vel ab eleazarō dispēſatore abrae p̄hibet.

hec antea in oī syria tenuit principatū. **D**amascus inter-

pretat̄ sanguinē bibēs: q̄r iterfectus fuit ibi abel a chain

absconsiq̄ in fabulo: et pdu. penul. **D**amascenus.

Damascus sci. in damascenus vide.

Damno nas. in damnum est.

Damnosus sa. sum. in damnum est.

Damnum li. dimi. partium damnum.

Damnū subito et nobis nescientibus fit: sed iacturā sc̄ites

et vñtro patimur. **D**etrimentū vñ leue dānū est. et dī dānū

pat̄ vñ dānū ſtor. ſifim̄. vñ dānō ſi. ſifim̄. aduer-

et bē dānō ſitas tatis. **I**te a dānū dāno nas. nau. et p̄p̄it̄

ut codēno nas. idēno nas. **D**āno et ɔposita ab eo sūt actiua: et carēt p. et construit cū actō designāte rez in quā trā sit eoz actus: et cuz grō et abto idiferēter designāte rem respectū cuius exerceſ acr' eoz: sic oia v̄balia p̄tinentia ad dānātē vel ad accusationē: vel ad rep̄hetionē: vel ad vituperationē: vel ad monitionē: ut **D**āno te furti vel furto. **H**onco te furti vel furto. **E**t vt dīc **P**ap. dānare. i. p̄ire: et aduertere. **E**t vt vult p̄hs i. s. **E**thico. dānū dī ex eo q̄ aliḡ minus b̄z q̄z d̄z h̄re. **V**ide in satisfacio.

Damula le. dīm. parua dama fm̄ **H**ugui. **P**apias v̄o dīc. **D**amula genus fere cap̄reoli similis. vel vt quidam dicunt mustela: et corripit mu.

Dan iterptat iudiciū aut indicāt. fuit v̄o fili⁹ iacob ex ancilla rachel. **B**ala. n. dū eū pepisset dixit rachel dñā ei⁹. **J**udicauit me dñs et expandiē dedit mihi filiū: et ita cāz nois expisit: vt qz indicasset dñs filio ancille iudiciū nō mē iponere. **D**e cui⁹ ḡne vel tribu nascitur⁹ est antixp̄s: et b̄ figura trib⁹ dan nō cōnumerat̄ iter. i. 4. milia s̄gnatos. **A**pocal. 18. **D**e antixp̄o dixi in suo loco.

Danay dicuntur grecia. **D**ano rege.

Daniel iterptat iudiciū dei a dan qd̄ est iudiciuz: et el qd̄ ē de⁹: vt qz in p̄broz iudicio sn̄az dñe examinatōis exhibuit dū regta eoz falsitate. **S**usanna īnocētē ab iteritu liberavit: vt qz dei v̄siōes v̄l somnia sagaci mēte discerēt̄ apuit. **H** et desiderioz vir dīc⁹: ē qz panē d̄siderū nō māducāvit: et vinū x̄cupiscētē nō bībit. **E**t declinat: vt h̄ daniel elis. et ideclinabil̄ inueniēt h̄ daniel el. et acuit el.

Danista ste. mas. ge. i. fenerator: a danus ni. dīc. **D**anubius by. mas. ge. flui⁹ est a copia niui⁹ sic dīc⁹: qb⁹ magis angel̄ q̄si dans niue fm̄ **H**ui. **P**ap. v̄o sic dīc. **D**anubi⁹ germanie flui⁹ d̄r a vi. et copia niui⁹ qbus magis angel̄ iste est qui t̄ europa plus oib⁹ b̄z famā. **I**dem bister: qz dū i. inueras vadit gētes mutat nomē et maiori respires argrit. **O**rīz̄ āt igermanicis iugis in occidētali bus p̄tibus barbaroꝝ pgens etra orientē: sexaginta flui⁹ uios in se recipit: septē hostys in ponticū mare intrat.

Danus ni. mas. ge. i. fenerator: a do das.

Dapaticus in dapax est.

Dapax. a dapes d̄r h̄ et b̄ et b̄o d̄pax cis. i. loq̄z et facūd⁹ ex cibo. et dapatic⁹ ca. cu. penl. cor. qd̄ et daptic⁹ inueniēt. i. manifest⁹ et opt⁹ et larg⁹ dapsilis munific⁹ magnific⁹. vñ d̄paticē aduer. i. magnifice vel large dapsil⁹ munificēter.

Dapes. a do das d̄r h̄ dapes v̄l dapes: gtō dapis: i. z ntūs singularis nō ē v̄l v̄l. i. epulū: s̄z dapes nobiliū sūt: epule p̄uatoꝝ. v̄l dapes deoz: epule boiuz: dapes q̄si das opes. cor. da. Uñ qdā. Nobilitat viles frons giūsa dapes.

Dapifer ra. rum. penul. cor. qui fert dapes.

Dapino nas. nau. nare. i. largiri: et p̄cipue victum: verbum actuum. et dīc⁹ a dapes: t. cor. pi.

Dapsilis. a dapes d̄r h̄ et hec dapsil⁹ et b̄o le. i. larg⁹: et p̄cipue in cibis. et p̄paraf: vt dapsilis lior. lissim⁹. vñ dapsil⁹ li⁹: lissime. aduerbi⁹. et hec dapsilitas tatis. i. largitas. et cor. ps. **U**n H̄ecis. **D**apsil⁹ ē dāpib⁹. alijs reb⁹ quoq; largus. **P**ap. v̄o dīc. **D**apsil⁹ grece larg⁹ v̄l q̄ satis erogat dapes.

Dapiticus ca. cum in dapax est.

Dardan⁹ fili⁹ iouis et electre: q̄ pp̄ fricidiū recessit de italia et tenuit illa loca ybi postea fuit troia: q̄ agregatis binci de rusticis illoꝝ locoꝝ iſimul p̄m⁹ actor⁹ troie exitit. vñ troia d̄r dardania: et troiani dardany et dardanides. a c̄ nō singulari subtracta de. syllaba fit h̄ dardanis dis. i. semina troiana. et cor. penl. dardan⁹ fm̄ **H**ug. **E**t vt dicit **P**ris. in tractatu posselliouoz: abusive poete p̄ dardanio ponit dardanū.

Cta us: et facit dari.

Darius rex chaldeoz: et formatur vocatiūs a ntō remo-

Daticius. a do das: dr̄ daticius cia. cu. facilis ad dāduz. et daticio d̄r diticy. s. qui vici et vincendi tradunt se ho-

stibus victoribus.

Datim aduer. i. de dato in datum: in datus ta. tum.

Datiuus ui. pro tertio casu: a do das dicitur.

David iterptat manu fortis: q̄rtiq̄ fortissim⁹ i. p̄lys fuit ip̄e et desiderabilis i. stirpe. s. sua: de q̄ dixerat pphā. **U**niat desiderat⁹ cūctis gētib⁹. et ē idecl. **I**nuenit ēt declinabile dāuid idis. penl. gr̄ cor. vñ dāuidic⁹ ca. cu. vt p̄s dāuidic⁹. **I**nuenit tñ et penl. pdu. dāuidis ibi. **I**srael es tu rex dāuidis et inelyta ples. **M**eli⁹ ḡ dicit ille qui cor ripuit dīces. **L**ur ego dāuidicis assuet⁹ cātib⁹ odas. **N**āz vt dīci maḡ **H**ū. **D**avid p̄prie d̄z cor. penul. obliquoz si declinat: qm̄ ntūs desinit in d. cor. nec est de exceptis. **V**ide in filiis saltus: et in vermiculus.

Dauis ui. d̄r a greco daos mutata o. in u. et iterposita u. cōsonante. et fuit dāuis simonis. s̄z malus et fraudulētus. **E**t iterptat dāu⁹ q̄si deuius: qz faciebat simonē deuiare. vt q̄si dane viā. **N**ā eius p̄silio oia q̄gebat **P**aphi⁹ lus: vel q̄si dans vana s̄c faciebat simoni. **M**ō aut pro quolibet seruo fraudulēto et callido ponit dāuis.

D ante

E

De p̄positio regit suē exigit abltm casuz: et dīc q̄nq̄ nām: vt **I**ste pānus ē de lana. aliquā originē: vt petr⁹ de ianua. aliquā ordinez: vt de mane fit meridies. i. post mane. **E**t creare ē d̄ nihilō. i. post nihilū aligd facere. **C** **I**dic aiad uertēdū ē q̄ nō oia q̄ dīr ex deo ēt de ipo ee dici debēt: qz vt ait **A**ug. i. li. de nā boni: nō hoc significat penit⁹ ex ipo qd̄ de ipo. qd̄. n. de ipo ē p̄t dici et ex ipso: s̄z nō oē qd̄ ex ipo est p̄t dici de ipo: qz nō est de sua suba. **E**x ipo. n. sunt celū et terra: qz ipse fecit ea: nō tñ de ipo sunt: qz nō sunt de sua suba. s̄c si aligs homo generat filius: et faciat domū ex ipo est filius: ex ipso est dom⁹: sed fili⁹ de ipo: domin⁹ v̄o de terra et de ligno: non de ipso homine.

Deambulacrū cri. penul. cor. vbi deambulari bene p̄t.

Deambulatoriū. a deambulo as. d̄r hoc deambulatoriū ry. qd̄ p̄prie d̄r lobii: qd̄ fit iuxta domos ad spaciādū.

Dartuo as. ex de et artuo as. et est deartuare separare art⁹ et se inuicē: vt fit de gallinis et silibus. vide in artuo as.

Debello las. laui. i. expugno: verbum actiuu⁹: a de et bello las. vnde debellato ius ria. riū. ide etiā verbalia debellator debellatrix debellatio.

Debeo bes. bui. bitū. ex de et habeo bes. cōponif. et est debere debitum habere: quasi de alieno habere. vnde debitus ta. tum. et hoc debitum ti. penul. cor.

Debilis. a debello las. dici⁹ hic et hec debilis et hoc le. qd̄ facile debellat̄. vel debilis dici⁹ a de et bilis qd̄ est humor corpus afficiens: quasi per bilem factus fragilis: et deoſsum a viribus. **E**t cōparat̄ debilis lior. lissim⁹. vñ debiliter lius. issime. aduer. vnde hec debilitas tatis.

Deblatero ras. i. valde blaterare vel diuulgare a. de et blatero blateras.

Debrio as. ex de et debrio as. et p̄t ibi de. esse intentiu⁹ vel priuatium. et est actiu⁹.

Deca. i. decē. s̄z deca dīcūt greci: nos decē. **D**ecas coste gētes vñ et idē significat. et deca hec decas cadis. i. decē. vñ qdā. **P**er decades centū: p̄ centū mille redundant.

Deacordus da. dū. i. decem chordaruz: a deca qd̄ est decē: et chorda chorde.

Deatalogus gi. mas. ge. penul. cor. i. decem p̄cepta legis. nā deca decem et logos sermo dicitur.

Decania. a decan⁹ dīc⁹ hec decania. nie. societas decē viroꝝ: vel dignitas decani.

Decanissa a decanus d̄r hec decanissa se. v̄xox decani: vel que decem viros habet sub se.

Decan⁹. a decē d̄r hic decan⁹ ni. q̄ decē viros h̄ sub se: sūt in ecclia sine extra fm̄ **H**ug. et pdu. penl. **P**ap. v̄o dīc. **D**ecani dīc⁹ q̄ decē militib⁹ p̄ferunt̄ vel clericis.

p

De

Decapolis. a deca qd ē decē: t polis qd ē ciuitas xpōit hoc
noſti decapoliſ. i. ciuitas v'l regio qd cē hz ciuitates ſub
ſc. t fac̄ ḡtū ſinglariſ decapolis v'l decapoleos: t ē ḡtū
grecus. Mar. 7. Inter medios fines decapoleos. vñ de
capolitanus: dñs illius ciuitatis: vel eph̄ vel archiep̄ il
lius ciuitatis. t cor. po. decapolis.

Decas cadis. vide in deca. t cor. ca.
Decido diſ. diſ. deroſuz cadere: t caret ſup. t cōponi
tur ex de t cado: t cor. ci. Item inuenitur decido diſ. ſi.
ſum. i. deoſum cedere vel valde cedere. t tunc compo
nitur a cedo diſ cecidi. t pdu. ci. vbiq.

Deciduaſ dua. duū. i. ad cadendū facilis: a decido dicit.
Decies aduerbiū numeri. i. decē yicibus: a decē dicit.
Deciessepties aduerbiū numeri.

Decimo mas. in decimus eſt.

Decimula le. dimi. paria decima: t cor. penul.

Decim. a decē dī decim'ma. mū. t b' decima me. vñ deci

mo mas. manū. i. decimā pte dare v'l auſſere. Et ē nota

dū qd antig dicebat decim' p decim': vñ b' decima p

decima: t decūare p decimare: qd cōponit cu e. t dī ede

cumō mas. i. decimas exerce. Itē iuenit decimo mas. i.

decimas auſſere. t tūc cōponit a de: t cima me. Vide in q

dragēſima: t i. ſuetudo. **D**ecē t ſeptem.

Decimū ſeptim'ma. mū. dictio aposita: v'l pōt deriuaria

Decipio pis. cepi. ceptū. cipere. i. fallere. t componit ex de

t capio pis. vnde deceptoriū ria. riuz. hic deceptor: bee

deceptrix: t hec deceptio.

Decipula le. penl. cor. a decipio pis. cepi. t dī inſtīm qd ad

aligd decipiēdū efficiſ: ſiē muſcipula ad mures capien

dos. vñ decipula pte eē deceptio: muſcipula laque⁹ pedi

ca. Pr̄ a decipiendo: qd ſic ponit vt dū elſa ponit neq; ipa trāſeute videat: qd yidelz n̄ facile d̄ciget ſi vidēn po

tuſſ. Job. 19. Abſcōdita ē i terra pedica ei⁹ t decipula ei⁹

ſup ſemītā. Un̄ gdā. Decipula capiū aues q ſoſſa dicas.

Declinō naſ. nau. naſe. ex de: t clino naſ. cōponit: nō elſi

vſu. t eſt declinare de vno loco ad alii: vel deoſuz clina

revl' variare. vñ hic t hec declinis t hoc ne: t declin'na.

nū. t hec declinatio onis. t declinatus ta. tu. qd declina

tur vel declinari pōt: t eſt aciuū declino: t pdu. penul.

De declinatione nominum dixi in tertia parte.

Declinis. a de. t clini⁹ ſponit h t b' declinis t hoc ue: t de

clinius ua. uū. in eodē ſenſu. i. deoſuz clinal⁹ vel plen⁹:

qsi deoſuz a clino. vñ hec declinatas: t pdu. pdicta cli.

Declinus ua. uū. in decliniſ eſt.

De collo laſ. laui. lare. i. collū amputare: verbū actinuſ: ex

de t collū li. t ſcribiſ per duo. l.

Decolor loris. cōis ge. ex de t color componit. i. ſine colo

re. Inde decolorare. i. fulcare: verbū actiuū. t dicit de

color qd nō ſit ei color. t cor. co.

Decora decet deriuaf h decor coris. i. honor: t cor. o. i. gō

t ſic ſumif Pañ. ii. Et ſtabit in loco ei⁹ vilissim⁹ t indi

gn⁹ decore regio. t ifra et. Nō tribueſ ei honor regis.

Itē a decet drūat dcor coris. pdu. o. i. gō. i. venutas: t

pulchritudo. Inuenit tñ b̄ ſquidā antiquos p honoř

ra. rū. adiectiue poſiuz: t tūc eſt cōis ge. t cor. o. in gō: t

fm hoc ſponit cu in vel de: t dī h t hec ſdecor coris. t

h t hec ſdecor coris. cor. o. in gō. i. codē ſenſu. ſi. hono

rus: t deſdecoroſus. Virg. i. io. Nō tñ idecorē tua te regia

relig. Hoc exēplu adducit pris. in. 6. li. t fm hoc ab eo

pōt deriuari dcor⁹ ra. rū. i. honoř media cor. v'l dcor⁹. i.

honor deriuaf a dec⁹ coris. vñ Stat⁹ theba. Terrarū

dcora alta viri: dcoris ſugales. Itē a dec⁹ dcor ras.

media cor. i. honorare. vñ Pora. in. epi. Et gen⁹ ſormā

regia pecunia donat. Ac bñ numatū dcora ſuadela ve

niſq. Itē a decor coris. dī decor⁹ ra. rū. i. pulcher egre

gius vel pfecte forme venust⁹ vel pōt deriuari a niero

decē: t pdu. o. vñ Theodol⁹. Virgo dcora nimis dawid

de ſemie regis. Itēz gdā dirix. Ad celi dcora nos erige

virgo dcora. Itē a decor dī dcoro ras. media produi.

venustare. Uel port⁹ dic fm pris. ḡ decor deriuaf a de

coro ras. abiecia o. Et pōt decoro; yt pdecoro ras. Itē

Ante E

Decibilis. a decem deriuaf h t hec decibilis t hoc le. que
decer aliquid: vel pōt decere: vel quod decet.

Decido diſ. di. dere. i. deoſuz cadere: t caret ſup. t cōponi
tur ex de t cado: t cor. ci. Item inuenitur decido diſ. ſi.
ſum. i. deoſum cedere vel valde cedere. t tunc compo

nitut a cedo diſ cecidi. t pdu. ci. vbiq.

Deciduaſ dua. duū. i. ad cadendū facilis: a decido dicit.

Decies aduerbiū numeri. i. decē yicibus: a decē dicit.

Deciessepties aduerbiū numeri.

Decimo mas. in decimus eſt.

Decimula le. dimi. paria decima: t cor. penul.

Decim. a decē dī decim'ma. mū. t b' decima me. vñ deci

mo mas. manū. i. decimā pte dare v'l auſſere. Et ē nota

dū qd antig dicebat decim' p decim': vñ b' decima p

decima: t decūare p decimare: qd cōponit cu e. t dī ede

cumō mas. i. decimas exerce. Itē iuenit decimo mas. i.

decimas auſſere. t tūc cōponit a de: t cima me. Vide in q

dragēſima: t i. ſuetudo. **D**ecē t ſeptem.

Decimū ſeptim'ma. mū. dictio aposita: v'l pōt deriuaria

Decipio pis. cepi. ceptū. cipere. i. fallere. t componit ex de

t capio pis. vnde deceptoriū ria. riuz. hic deceptor: bee

deceptrix: t hec deceptio.

Decipula le. penl. cor. a decipio pis. cepi. t dī inſtīm qd ad

aligd decipiēdū efficiſ: ſiē muſcipula ad mures capien

dos. vñ decipula pte eē deceptio: muſcipula laque⁹ pedi

ca. Pr̄ a decipiendo: qd ſic ponit vt dū elſa ponit neq; ipa trāſeute videat: qd yidelz n̄ facile d̄ciget ſi vidēn po

tuſſ. Job. 19. Abſcōdita ē i terra pedica ei⁹ t decipula ei⁹

ſup ſemītā. Un̄ gdā. Decipula capiū aues q ſoſſa dicas.

Declinō naſ. nau. naſe. ex de: t clino naſ. cōponit: nō elſi

vſu. t eſt declinare de vno loco ad alii: vel deoſuz clina

revl' variare. vñ hic t hec declinis t hoc ne: t declin'na.

nū. t hec declinatio onis. t declinatus ta. tu. qd declina

tur vel declinari pōt: t eſt aciuū declino: t pdu. penul.

De declinatione nominum dixi in tertia parte.

Declinis. a de. t clini⁹ ſponit h t b' declinis t hoc ue: t de

clinius ua. uū. in eodē ſenſu. i. deoſuz clinal⁹ vel plen⁹:

qsi deoſuz a clino. vñ hec declinatas: t pdu. pdicta cli.

Declinus ua. uū. in decliniſ eſt.

Decollo laſ. laui. lare. i. collū amputare: verbū actinuſ: ex

de t collū li. t ſcribiſ per duo. l.

Decolor loris. cōis ge. ex de t color componit. i. ſine colo

re. Inde decolorare. i. fulcare: verbū actiuū. t dicit de

color qd nō ſit ei color. t cor. co.

Decora decet deriuaf h decor coris. i. honor: t cor. o. i. gō

t ſic ſumif Pañ. ii. Et ſtabit in loco ei⁹ vilissim⁹ t indi

gn⁹ decore regio. t ifra et. Nō tribueſ ei honor regis.

Itē a decet drūat dcor coris. pdu. o. i. gō. i. venutas: t

pulchritudo. Inuenit tñ b̄ ſquidā antiquos p honoř

ra. rū. adiectiue poſiuz: t tūc eſt cōis ge. t cor. o. in gō: t

fm hoc ſponit cu in vel de: t dī h t hec ſdecor coris. t

h t hec ſdecor coris. cor. o. in gō. i. codē ſenſu. ſi. hono

rus: t deſdecoroſus. Virg. i. io. Nō tñ idecorē tua te regia

relig. Hoc exēplu adducit pris. in. 6. li. t fm hoc ab eo

pōt deriuari dcor⁹ ra. rū. i. honoř media cor. v'l dcor⁹. i.

honor deriuaf a dec⁹ coris. vñ Stat⁹ theba. Terrarū

dcora alta viri: dcoris ſugales. Itē a dec⁹ dcor ras.

media cor. i. honorare. vñ Pora. in. epi. Et gen⁹ ſormā

regia pecunia donat. Ac bñ numatū dcora ſuadela ve

niſq. Itē a decor coris. dī decor⁹ ra. rū. i. pulcher egr

gius vel pfecte forme venust⁹ vel pōt deriuari a niero

decē: t pdu. o. vñ Theodol⁹. Virgo dcora nimis dawid

de ſemie regis. Itēz gdā dirix. Ad celi dcora nos erige

virgo dcora. Itē a decor dī dcoro ras. media produi.

venustare. Uel port⁹ dic fm pris. ḡ decor deriuaf a de

coro ras. abiecia o. Et pōt decoro; yt pdecoro ras. Itē

Decerno niſ. ex de: t cerno niſ. componif. vide in cerno.

Decerpo pis. piſ. priuz. a de: t carpo pis. componif. t eſt de

cerpe de alys carpere. i. eligere.

Decesso. a deceſo diſ. cefſu. u. in o. fit deceſo ſis. ſiui. ſitū.

vbum deſideratiuſ. i. deſidero deceſe v'l deſiderare.

Deceffus. ſus. ſui. i. moſz: vide in deceſo.

Decetero. i. denio: deinde: itez. Et ſciat qd nō eſt h cōpoſi

tio: ſed quedā irregulaſ vocū ſgeries: ſic in tertia par

te dixi in ca. de figura compoſita quaſi in fine.

C De

B

dere diuulgare: furorem deponere.
Defluo is. ex de. et fluo is. vide in fluo is.
Defluus. a defluo is. dicit defluis flua. fluum. id qd cito discurrit. Et hoc deflum flui. i. occurso.
Deformis a de. et forma aponit h. et b. deformis et b. me. i. turpis: qd deorsu a forma. s. plchra. Itē deformat. i. ultra modū magn: qd deorsu a forma. i. iusta; vñ deformatiter aduer. et b. deformatas tatis. et b. Pap. deformatis cui deest forma. et spectat ad corp. turpe at ad crimen vel ad aius re
Defesus sa. suz. i. derrit: decusus. et d. a defren. C feret. deo des. et pducit fire. C frago gis. coponit.
Defrigo gis. fregi. fractu. i. valde et deorsu frage: a de. et
Defraudo das. ex de. et fraudo das. s. theologos d. defraudo das. tu. fm. Pug. debet dici defraudo. au. mutata in u. longaz. et est defraudare vel defraudare valde fraudare. Vide in fraudo das. Pap. etiam dicit. Defraudo a fraudo componit au. in u. sicut clando includo.
Defunctione. i. transitorie. leuiter.
Defunct: a defugor geris. i. deorsu a functio ec. vñ qr q mori. deorsu fit a functio vite: i. d. defugi. i. mori. vñ de funct: cta. ctu. i. mortuus. qd deorsum est a functio vite. Itē quondam functi dicebant quoddam genus ciuiu q fun gebant officio et honore aliquo. vñ defuctos mortuos dicimus q cōpleuerunt vite officia. nihil eni iā faciūt: et id hec defuctio onis. i. mors. C Queri h. pot an mortui mapime dānati sciāt vel recordent ea q h. scierunt. C Ad hoc dico q sic ppter pfecta scōp. btitudinē nil erit i eis qd nō sit gaudiu mā: ita nihil erit in dānatis qd nō sit eis mā et cā tristitia: neqz aliquid qd ad tristitia pertinere possit eis deerit: vt sit corp. miseria consideratio sumata. Erit g in dānatis actualis consideratio corp. q scierunt prius ut mā tristitia: nō aut ut delectatio cā. Considerabunt aut et mala q geserunt ex qb. dānati sunt: et bona neglecta que omiserunt: et ex vroqz torquebunt. Sili et torquebunt d. hoc q considerabunt noticiā quā de reb. speculabilitib. ha buerunt imperfectā eē: et amissione sumā ei. pfectionē quam potuerunt adipisci. C Itē qris an dānati videat gloriam brōp. C Ad hoc rūdet Hreg. in homel. de diuite epulo ne sic dicēs. Credēdū est q an retributionē extremiti iudicij iniusti in rege quosdā iustos spiciunt ut eos videntes in gaudio nō solū d. suo supplicio: s. et de illoz bono crucient. Justi yo in tormentis semp intuent iniustos ut hinc corp. gaudiu crescat: qd malu qd spiciunt misericorditer euaserunt. Tatoqz maiores erexitz suo grās referrunt qzto vidēt i alio qd ipsi ppeti si eēt relicti poterāt. De hoc vide in sapientia. Videbunt aut dānati bonos aī die iudicij: nō hoc mō q gliaz corp. qlis sit cognoscāt: s. solū cognoscēt eos eē in glia qdā testimibili: et ex b. cruciabunt: tu. ppter iudicia doleter de felicitate brōz: tu. ppter hoc q ipi talē gliaz amiserunt: s. post die iudicij oīo visione brōz ptabunt. nec tū ex hoc pena corp. minuet: s. augebit: qd memorā hēbūt glie brōz: quā in iudicio vel an iudicij viderunt: et hoc erit eis in tormentum. H. vltre affligent in hoc q videbunt se idignos reputari et videre glia quā sc̄i merent h̄c. C Itē p̄t qri an damnati videant ea q in hoc mundo agunt: Ad hoc rūdet Hre. iz. Moral. tractas illud Job. 14. Siue nobiles fuerint filii ei. siue ignobiles nō intelligūt. Sic hi ingt q ad huc viuētes sūt: mortuoz aīe quo loco hēant ignorant: ita mortui viā in carne viuētiū post eos qdīt disponatur nesciūt: qd vita spūs lōge ē a vita carnis. qd tū de aīa bus sc̄is sentiēdū nō est: qd q int̄ oīotētis claritatēm vident: nullo mō credēdū est qd sit foris aliquid qd ignorant. De hoc dicā in sanc̄. Dico qd boni vidēt q sūnt circa suos: mali at nō. Et si dicās. Magis distat a dānati gloria brōz qd ea q in hoc mundo agunt: s. ipsi nō vidēt ea q

ante

E

circa nos agunt: qd mō min p̄t videre gliaz btōz. Dūco: qd ea q h. agut nō ita affligerēt dānatos i iferno si vi derent sic glia sc̄tōz inspecta: vñ nō ita oīdūt dānatis ea qd hie agū: ur sic glia sc̄tōz: qd quis ēt corp. qd agut qdā oīdāt eis. s. ea qd in eis tristitia angere p̄t: s. p̄t nō videat. Nō aut aīe i purgatorio exites p̄t scire qd p̄t eis suffragia fātā dīcā i purgatoriū. Itē qd intelligat qd diues epulo dānat rogauit p̄t frīb. suis. cū i iferno sit pfectū oīdūt: et desiderāt dānati oēs dānari: dicā i ifernus. Itē siueuit queri an boni bonos i regno vel mali malos in supplicio agnoscāt. P̄t rei snia in vīb. dnīci i euāgeliō luce est luce clari dēmonstrata: vbi d. qd lazaz abraā cognouit: t̄ diues frat̄z suoz in tormentis inferni meminit. Ex qb. vīb. vt dīc. Hreg. 4. dialo. apte declarat qd et boni bonos et mali malos cogscunt. Si. n. abraā lazaz mīme cognomisset neqz ad diuite i tormentis positiū de trāfacta ei. tritide loq̄rē dīcēs: qd mala recepit in vita sua. Et si mali malos nō cogscēt neqz diues i tormentis posit fratrū suoz et absentiu meminist. quo eni p̄tēt nō potuissēt agnoscere: qd p̄t p̄ absentiu memoria curauit exorare: Quia in re et oīdūt qd et boni malos. Nā diues ab abraā cognoscit: et mali cognoscēt bonos: qd et electo lazarus a reprobo est diuite cognit. Itē vt dīc. Hreg. sit sic in electis quoddā mirabilis: qd eos nō solū agnoscūt quos in hoc mundo nouerūt: s. velut vicinos ac cognatos cognoscūt bonos quos nūqz nouerūt. Nō sancti orōnes nostras cognoscant dicam in oratio.
Deguadio as. in guadia die. exponit.
Degeneris. apud antiquos fuit ge. oīs: apd nos ē cōis: vel poti. est cōis ge. declinatioē s. oīs. structioē. t. d. degenēr qd deorsu ē a gīe et nobilitate. i. idecor. et dīrūt a de genero ras. et cor. penl. gti. Lucan. i. 6. Degeneres trepidat animi peioraqz versant. Pap. vo dīc. Degener qd nobili genere nascit et in honeste viuit. Degener ignobilis imp̄r generi: sūo generi dissimilis.
Degenero ras. ex de. et genero ras in genero ras. est.
Deglutio tis. tiui. vide in glutio tis. et pdu. glu.
Deginna grece mos: sūis latine fm. Pug. et Papiam.
Dego gis. g. i. viuo. et caret sup. s. viuum. tē p̄positūa de. et ago gis. et pdu. de. Ut i Aurora dīc. Qui cor hūt hūtēt.
Degulatoz dīc. qd gule sit dedit. C casto corpe degut.
Debisco scis. i. deorsum vel valde bictere. vnde debiscēt oīs ge. i. apertū biatuz et diffusum habēs: valde bicēt.
Debortoz taris in hortoz taris vide. C de et bisco aponit.
Decida. deus cōponit cū cedo dis. et dīcīt hic et hec decida de. penul. pdu. q deum occidit.
Deicola. ds. 2pois cū colo: t dīc. h. et hec deicola le. pen. cor.
Deiecto tas. vīb. fre. a deiecto cis. ctu. C q. vīl. q colit deū.
Deiero ras. in iuro ras. vide.
Deifico. deus cōponit cū facio cis. et dīc. deifico cas. i. deū facere. vnde deificus ca. cū. penul. cor. i. diuinus.
Deycio cis. ieci. iectu. ex de et iacio. cis. cōponit. et est deycere deorsum vel de vno loco ad alii iacere. vnde deictus ta. tum. et deiecto tas. frequen.
Deinceps. i. ab bodie in ante: aduer. t̄pis vel ordis: et deinfinit in ps. et vt dīc. Pug. cōponit a de et incepto: et dīc. qd penul. acuitur: sicut delonge: abintus: et hunc sequit.
Deinde antepenulti. acuit. vide in inde.
Deigero. i. ite. vīl. rursus s. Pap. vide in iteger s. Pū.
Deiuro ras. penul. pdu. ex de et iuro ras. vide in iuro.
Delabor beris. lapis. sum. i. de vno loco ad alii vel deorsum labi. ex de et labor beris. cōponit. et pdu. la.
Delapido das. verbū actuum penul. cor. et est delapidare fm. Pap. cuertere et cōsumere. erogare. vel vastare.
Delator toris. i. accusatora defero fers. deriuat. qd est accusare. et sic sumit. z. Mach. 4. Simon aut p̄dict p̄ca

niap t prie delator.i.accusator. et vt di c papa. delator ac
cutor: eo q detegit q latebat: aut facultates pdit alie
nas. p ot etiam delator ponit in illis significationib in
quibus defero ponitur.
Delatura re. d accusatio v l pditio distractio v l oportatio.
Delatus a defero dicit. i.de vno loco ad alium latus: vel
deorsum latus: accusatus.
Delabora interprat apis et loquax.apis eni fuit: qz fuit ad
bellum: pimptissima: dominicans aduersus sisara qz pempto
cecum caticum: et inde loquax. et cor. penul. Un in Aurora
dicit. Pic subi morte rebecca delabora nutrix.
D electo. ex de. et lacto as. cōponit delecto tas. et mutat a.
e. Inuenit et depo. i eodē sū. Un ppba. Delectent i le
titia et exultatiōe. Et e delectare gaudere: iocundari: pla
cere: et significat hoc verbū delecto magis passionē itin
secus natā q actionē trāscētē: sed illā significat ad mo
duz actionis. Et inde delectat implonale: et hec delecta
tio nis. et be delitie arum. qz delectant.
D electus tūs. tūi. i. delecti: et adiectiue delectus ta. tū. a de
ligo gis. Et vt dicit papa. Delecta de multis electa per
sona a deligo deligis.
D elego gas. gani. ex de. et lego gas. inde delegas tis. parti
cipiū. et test delegare de vno loco ad aliū vel deorsum le
gare. Inde delegatus ti. et pdu. le.
D eleo les. leui. lere. letū. i. dstruere: extinguer: iterfice et ex
de. et leo. les. qd nō ē in vnu. ide delet' ta. tu. i. destruci'.
pen. pdu. Un dicit papa. in. 9. li. Deletū a deleo. vnu et le
tum ipsa res q delet vitā: qsi a leo simplici qd nō ē in vnu.
Et formā deletum a deleui: ui mutata in tū. et pdu. de
liria. Omnia mors delet oia morte cadunt.
D electus ta. tum. in deleo est.
D elibatio in delibo est.
D elibo bas. bau. bare. vnu delibas tis. pti ci pū: dlibut' ta.
tū. vnu delibatio onis. fe. ge. et cōponit delibo ex de. et libo
bas. et cōdelibare sacrificare: imolari: extinguer: sumare:
stingere: vlpaz. dgustare. et hāc significationē dī ad
Ro. ii. Or si delibatio ē scā et masia. Delibatio. n. accipit
ibi p. pti clayl pōrōe ad fūtitudinē el' q paz. Rigit vlpaz
guitat de re vt hēat expientiā toti. Or imolari et dicat
delibor: p in sedā epla ad Thimo. c. 4. Ego. n. iam deli
bor. i. imolor: qz parat' erat dño imolari i morte sua. et p
du. li. vnu qdā. Unū delibo de quo tētans ego gusto.
D elibuto is. bii. butū. buere. i. inugere. et cōpositū a de. et
oleo vlpaz. tuo. vnu delibuere qsi de oleo vlpaz liquo
re pfundere. vnu delibutus. Quidā tū dicunt q delibuo
componit a de. et oleo vel liquore et imbuo: et non a buo:
qz buo fm̄ eos nihil est.
D elibutus. a delibuo is. d delibut' ta. tū. qsi de oleo vlpaz
quore inunct' vnu bug. papa. vo dicit. Delibut' p fusus:
bene vncus: tractus: delicatus: oleo vncus.
D elicatus. a delicie deriuat' delicat' ta. tū. i. delitys assue
tus: insolens angustiaz et dolor.
D elicie. a delecto tas. he deletie arū: qz delectat: vlpaz dñr de
litie: qz inde delectant boies. vnu delitiosus sa. suz. plen' delitys.
Et paraf: vt delitiosus sior. fissim'. vnu delitio
se suis. fissime. vnu hec delitiositas tatis.
D elictū. a deliquo gs. lig. lictū. dñr hoc delictū cti. qsi vere
licit: qz derelinq offm suu. et delictū i omissione. qn. s.
nō ipse dei mādatū. Hctm' vo in cōmissiōe fit qn. s. phi
bitu fit. s̄ aliqn vnu ponit p altero. Vide in peccatu.
D eligo gis. legi. diligere quasi de aliis legere. i. eligere: a
de. et lego gis. componit. et cor. li.
D elimino nas. nau. vnu neu. a de. et limino nas. et est deli
minare valde liminarē: vel deorsum limē auferre.
D elimo mas. valde limare: vlpaz limē auferre. Vide i limo
mas. In alia et significatiōe b' vbo vntur: vt iste vult

delimare vicos suos. i. dstruere: qsi oino de limo i mū
dlinific' ca. cū. in delinio est. (do auferre.
D elinio nis. i. placare: dulce facere et lenē. vnu delinitus ta
tum. et hec delinitio onis. et hoc delinimētū tū. i. placatio
dulcedo: blādimētū. et cōpositionē delinificus ca. cū. i.
callidus. Mulfator vel blādiloquius.
D elio nis. leui. linere. letū. ex d. et lio. et dline vlpaz dey' or
su linere: vlpaz planare: vlpaz olere: vlpaz occidere: et cor. li. ybiq;
D eliquo gs. qui. ex de. et liquo gs. et amittit n. i pterito. et
delinqre peccare omittēdo bonū: et drelinqndo dei mā
datū. Prophā. Prisqz humiliarer ego deliqui.
D eliqui est pteritū de delinquo quis. et pdu. penul.
D eliquum qui. deliquatio. i. decursio: distillamen: defei
ctus: et deriuat' a deliqueo ques. vide in liqueo ques.
D eliquis qua. quum. i. defluis. purus: vel liquidus. et dū
citur a deliqueo ques.
D eliramentum ti. est fatuitas: demētia: discordia: vel de
uiatio a rectitudine: et dicitur a deliro ras.
D eliro ras. penul. pdu. in lira exponit.
D elite tes. tui. ex de. et lateo tes. pōis: et mutat la. i. li. cor.
D elid' in delos est. (et delitere deorsu latere.
D elos iterptā manifestatio: vnu qdā insula dicta ē delos.
zo. queria i u. dñr h delus li. qz appollinis rīsa q alibi da
banī obscura: ibi dabani manifesta: vel qz post diluvium
qd ogigi tpe fuit: an oēs terras radys solis illuminata ē
et pīma manifestata ē vīsib': et inde dicta est delos et cīni
tas et insula. et hec fuit rei vitas: fz fm̄ fabulas al' dīca. et
a delos deriuat' del'ha. liu. et h delins ly. i. apollo. et hec
delia. i. diana: vel qz ibi colunē: vel qz ibi natī sunt.
D elphin phinis. dñr phinos. et h delphinus ni. et pōt for
mari a grō greco. s. delphinos. o. mutata i u. sit h delphī
nus ntus latinus. et dñr delphines qdā pisces marini: qz
vores hoīz sequunt: vlpaz simphoniam gregatim faciunt
a phone qd ē sonus: et pdu. phi. Un Oui. in epi. Jam no
stros curui norūt delphines amores.
D elubz bri. pen. nāl'r cor. dñr tēplu a blēdo: qsi delēs vnu
brā: qz i sacris tēplis delēt vnu bētē pētō. Itez delubria
dñr tēpla lacros fōtes hītia in qdā pētōes dīlūnēt fūe
abluunt: et regenerant p baptisimū: a delēdo vlpaz dīlēdo.
D elumbis cōponit a de et lumbis: et dñr hic et hec delubis
et hoc be. quasi deorsum a lumbo. i. fortitudine.
D emarchus chi. i. pnceps sup decē. et zponit a decez et ar.
D emas. i. ornās. in diadema vide. (chos qd ē pnceps.
D emens. a de et mens zponit demēs tis. ge. ois: qsi deorsu
a mēte. Et cōparat: vt demēs tior. tissim'. vnu dementer
tius. tissime. aduer. et hec demētia tie. fz m̄ bug. papa. vo
dicit. Demens quasi diminutionē mētis habeat. Et vo
demens temporalis: amens vero perpetuus.
D emensum incisū sectū. defectū. vel mēsuratū s̄. papa.
D emento tas. a demēs dñr demēto tas. i. furere: vel furio
sum facere. et demētor taris. depo. in codez sensu. vel dñr
dementare quasi dementer facere: extra mentē. i. rōnē
ponere. Ac. c. 8. Magis suis dementerat eos.
D emeo as. aui. ex de et meo as. et est demeare deorsuz vel
valde vel de vno loco ad aliū meare vel transire.
D emergo gis. si. sum. ex de et mergo gis. et est demergere
deorsuz mergere: vel a mēsiōe: quasi a deorsum suble
uare. psal. Nō me demergat tēpestas aque.
D emeto. ex de et meto. tis. cōponit demeto tis. i. dstrue
re: absindere: et desiccare. et cor. me.
D emiro. rar. rat. sum. ex de et miro. zponit. et est deme
rari valde mirari: vel deorsu. vnu et ponit pro despicer.
qz eni despici'm. qsi sub nobis aspicim'. et pdu. mi.
D emitigo gas. gau. ex de et mitigo gas. et est demitigare
de mulcere: vel percutere. et cor. ti.
D emo mis. dēpsi. ptū. mere. i. extrabere. minnere. et pdu.

L Be

B

de. **M**ora.epi. Deme superilio nubē plerūq; molestus.
Demolior.a de. et molior. ponit. omolior. liris. lit. suz. li-
 ri.i. valde moliriyl deorsuz; v'l omoliri.i. destruere: et q̄si
 dissipare: et vetustatē vult? q̄si ad nibilū redigere. **T**ā i
Dath. 6. Ubi nec erugo nec tinea demolit. et pdu.li.
Demollio lis. lit. ex de. et mollio lis. ponit. et ē omollire
 valde v'l deorsu mollire; v'l idurā: et p geminū.l.
Demō mons. iterp̄tā perit v'l sc̄ies. vñ h° demoniu ny.
 illud idē.s. malus sp̄us. et omonic' ca. cū. penl. cor. sz a de-
 moniu omoniae' ca. cū. **D**emō cōponit cū cacos qđ est
 malū. et calo qđ ē bonū: et d̄f cacomēt et calodemō: et
 sūt cacodemōes mali angeli: q̄si mali sciētes vel malu
 sciētes. calodemōes bōi angeli q̄si bōi v'l bonū sciētes.
 scribis p ae daemō: et cor. penl. in obligs. **D**e corpib' de-
 monū hēs i succuba. **I**tē q̄liter imp̄mat fātāsā hēs i vo-
 lūras. **I**tē de obstinatōe demonū hēs in ifern? et i pena.
Itē an d̄mōes corps trāsimutēt dicā i diomedes. **I**tē vi-
 de i antīxps: et i diabolus: et i miraculū. **E**t f̄m **I**si. demo-
 nes tripli acūmīe sc̄ie vigēt. s. subtilitate nāe. i. igēnū:
 expientia tpoz: reuelatiōe supnoz spirituū. **A**liqñ hēdē
 nefādi sp̄us et q̄ ipsi acturi sunt velut diuinādo p̄dicūt.
Rō aut̄ p̄dictoz. **L**ū. n. p̄ctm nō tollat nāz sz tñ dimi-
 nuat habilitatē ad bonū f̄m q̄ magis facit a grā distare
 oz in d̄monib' lumē i tellecūtū p̄siciū remāere: q̄z nā
 eoz itellecūtā. **A**cognitio at eoz ē de reb' dupl'. **Q**ue
 dā. n. sūt quoz cognitio p̄ cās nāles v'l signa hēri nō p̄.
 et talia nō nīsī reuelatōe supnoz sp̄uum demōes cogno-
 scūt. **Q**uedā vō sūt quoz cognitio p̄ nām hēri p̄t. et hoc
 dupl'. **U**lp cās d̄termiatae ad effect' nāles: et talia de-
 mōes cogscūt subtilitate nāe sue: in q̄z tūz i eis resplēdet
 siliendūs toti' ordīs vniuerst. **U**lp aliq̄ signa ex qb' vt
 in plib' p̄t aliq̄ cognitio rei hēri: sic medici p̄noscicāt d̄
 sanitate v'l de morte. et talia cogscūt d̄mones p̄ expiētā
 tpoz fz q̄ et ex talib' signis ples tales effect' occurrit.
Demonicus in demon est.
Demōstro as. aui. ex de et mōstro as. cōponit. et ē demōfare
 rē subiectā v'l q̄si subiectā ocul' v'l itellecūtū p̄ntare. vñ
 h° demōratio nis. et h° et h° d̄m̄abilis et h° le. et d̄m̄atorius
 ria. riū. et d̄m̄atinus ua. uū. qđ d̄m̄at v'l qđ demōstrāt.
Demp̄si preteritum in demo est.
Demulor laris. in emulor vide. et cor. mu.
Demulus la. lū. penl. cor. i. emulus. et demulor laris. d̄r: et
 proprie demulus est eiusdem artis emulator.
Demū. i. postmodū novissime: maxime vero iterum.
Demuso las. i. dubito: dissimulo.
Denariolus li. dīmi. parvus denarius.
Denari? a denus d̄r denari' ria. riūz. et h° denari' ry. p̄ tali
 numero: et pro nūmī quodā ḡne: q̄z pro decē nūmis olim
 reputabāt: et pensat siliquas decem et octo.
Denigro gras. ex de. et nigro cōponit: et cor. ni. naturali-
 ter. **V**ide in nigro gras.
Deniq̄. i. postmodū: postremo: nouissime: et cōponit ex de
 nuo et q̄. **E**t scias q̄ q̄ iūctio enclētica nō inclinat h° ac
 centum syllabe p̄cedēt as se: q̄z p̄cedēs vocalis corru-
 pta est: ita simili dic de vndiq.
Denoīatiū nomē ē illud qđ a noīe deriuat: vt iūtitia ab
 hoc noīe iūstus. **D**e hoc require in tertia parte in tracta-
 ctu de sp̄ebus nominum in ca. de denoīatiūs.
Dens a demo mis. d̄r h° dens dētis: q̄z demant et auferant
 oīa dētes. v'l d̄sr q̄si decētes: q̄z pulchri decēt: sic defor-
 mes dedecēt. v'l dētes d̄sr q̄si diuidētes cibos. vel gre-
 ci dicūt odētes: et inde nos dicim' dētes quoz p̄mi inci-
 siui vel p̄cōsōres d̄sr: q̄z oē qđ accipif ipsi p̄i' incident.
Sequētes canini vocant: quoz duo i dextra maxilla: et
 duo i sinistra sunt: sic dicti q̄z sic canis ip̄sis ossa cōfrigit:
 sic et bō. et qđ nō p̄t p̄ores p̄cidere illis tradūt vt p̄frin-

Ante

gāt. **H**i et pro lōgitudine et rotūditate colūnelli vocant.
 ultimi vñr molares q̄ trita et cōsita a porib': et fracta et
 seq̄ntib' suscipit ut molat et masticet. **E**t ples sūt dētes
 dēsco ses. in dēso fas est. **C**in viris q̄si i mulierib'
 dēsco ses. a dēsco ses. d̄r densitas. s. per se: s. z
 qñq̄ inueniāt pro densato: sed densatū ab aliquo.
Denso ses. s. aui. i. sp̄issare. vñ dēsco ses. s. i. sp̄issuz esse vel
 fieri. **I**nueniāt tñ qñq̄ dēsco positiū trāstitū pro dēsare
 et a dēsco ses. dēsus. i. sp̄issuz. **D**ēsco cōponit: vt dēsco fas.
Denso cum oībus suis cōpositis est actiuiz. sed dēsco
 est neutrum: et caret supino.
Dentana ne. fe. ge. ferrum cum quo medici dētes tollūt.
Dentale lis. neu. ge. illud in qđ inducit vomer. q̄si dens
 deriuat a dens dentis.
Dentat' ta. tū. q̄ dētes h̄z: vel qui magnos dētes h̄z. et vñ
Denticulus li. dīmi. parvus dens. **C**dens dētis.
Dento tas. i. dētātū facere. et d̄r a dens. et cōponit: vt eden
 to tas. i. dentē extrahere vel excludere.
Dentosus fa. sum. dentibus plenus. et d̄r a dens dētis.
Denus na. nū. in singulari tñ valet q̄stū suū p̄mitiū. In
 plurali accipiāt distributivē p̄ pares numeros: vt illi in
 cedūt deni. i. decē et decē. et tantum in plurali qñq̄ valet
 q̄stū suū p̄mitiū. **E**t vt gñaliter faciamus doctrinā
 qđ diximus supiūs de binus: mō de denus dōmē:
 et gñaliter de oībus noībus gñalib' nūralibus distribu-
 tiūs: vt sūt bini trini quaterni.
Denuseptenius na. nū. deriuat a decemseptē: et denuse-
 ptenarius ria. rium. et h° decemseptenarius ry.
Deorsuz. i. d̄sursuz. a de et orsuz ponit: aduer. et loci: et acūt
 penl. **V**ide d̄ h° supra in sc̄da p̄te vbi agit de p̄metēto
Depact' in depescor vide. **C**distincionis.
Depano nas. nau. nare. i. dilacerare vel panos auferre et
 poliare: denudare. et cōponit a de et p̄panis ni.
Depauit est p̄teritum de depasco pacis. vide in pacis sc̄is.
Gap. 19. **L**anq̄ equi enim depauerit escam.
Depescor sc̄eris. depact' suz. depesci. i. valde pacisci v'l
 pactū facere. **E**t depesci. i. discordare: pactū rūperere
 diffidare: et facit sup̄. depactū. et cōponit a de et pacis.
Depecto etis. in pecto etis. vide. **C**a. mutata in e.
Depellicor caris. licat'. suz. i. decipe. et cōponit a de et pellis.
Depellico las. i. decipe. a de et pellis. **C**io. cis.
Depello lis. puli. pulsuz pellere. i. deorsuz vel de vno loco
 ad alium pellere. vel componit ex de et pello.
Depesco sc̄is. sc̄ui. sc̄itū. ex de et pesco qđ nō ē vñu p̄p̄i.
Et vt dīc p̄ris. i. io. li. p̄pesco sc̄ui. et p̄pesco sc̄ui. a p̄nit p̄te
 faciūt supiū mutato o. i. i. cor. et addita tū. vt p̄pesco sc̄i-
 tū: et p̄pesco sc̄itū. sic polco et disco. p̄dicta tñ supiū mō
 nō sūt in frequēti vñu: licet f̄m artez yti eis possim'.
Depigis. a de et piga qđ est sūmitas nariū d̄r h° et cē depi-
 gis: et hoc ge. sine narib'. et pdu. penul. vide in piga.
Depilo las. i. pilos auferre. et cōponit a de et pilo qđ d̄rimat
 a pilus li. et in ista significatiōe cor. pi. sic et pilus. **I**tē de
 pilo las. pōt cōponi a de et pilo las. qđ deriuat a pilo p̄o-
 liare. et in hac significatiōe depilo las. pdu. pi. sic pila.
Depigo gis. pegi. pactū. d̄pigere. i. valde pigere: v'l de vno
 loco ad alii p̄ellere v'l d̄rsuz. et p̄oī a de et p̄ago gis. qđ
 est iniūgo vel ipello: vel p̄t eē cōpositiū a de et p̄igo gis.
 pinxi. et tūc facit depixi: et aliō significat. s. valde pigere.
Depleo ples. pleui. pletum. i. valde replere vel enaciare
 exinanire: quasi de pleno deducere. et cōponit a de et
 ples. quod non est in vñu.
Deponi nis. penul. pdu. in pono nis. exponit.
Depotanus ni. mai. ge. q̄ od tā granē deuenit cratē et vñz:
 vt magis p̄sit ei de pote se p̄ycere q̄si viuere: qđ ēt facie-
 bāt in aliquibus puincys. et cōponit a de et pens pontis:

D

sta dicit **Vulg.**
Depopulor laris, in populo est.

Depoto tas, in porto tas, vide.

Depositū tū, ē pign' ad tps om̄ēdatū, idē depositū traditū
yl om̄ēdatū: cā custodie cōmisiū: a depono nis, deriuat.

Deprauo uas, uauī, i. valde prauare: prauie facere, et cōpo-

nif a de et prauo uas, et pdu, pra.

Depcior aris, atus, sum, ex de et p̄cior, et ē deprecari valde
pcari: vel de p̄cio auferre: depmire: vilipēdere: vilifica-
re, et est depo, antiqui tū dicebat deprecio as.

Depcior caris, catus, sum, ex de, et precor cōponif, et est dep-
car valde pcari, vel de pōt ibi eē p̄uatiū, i. nō precari:
refutare: qd vulgo dī disprecarī: vel excusare: yl expur-
gare, et est depo, et cor, pre.

Depdor daris, dat, sū, ybū dpo, i. valde pdari: pdas face-
r dissipare ex de et p̄dor daris cōponif, et pdu, pre, et p̄struiē

cū actō. **Uñ i Tren.** Oculus meo' depdat' est aīaz meā.
Deprehēdo dis, di, ex de et prehēdo cōponif, et est dephē-
dere pfecte cognoscere: valde tenere.

Depredo dis, di, p̄ensuz, dere, i. deprehēdere: ybū actiū,
et componif a de et prendo dis, di.

Depubis, pubes cōponif cū de, et dī hic et hec depubis et b̄
be, i. deorsum a pube, i. a barba, vñ depubis dī porcus
fugēs qd̄ deorsū a setis, et h̄ et b̄ ipubis et b̄ be, i. iherbis
sine puberū nodū h̄ pubē, et pdu, pu, vide in pubis.

Depudeo des, cor, pu, vide in pudeo des.

Depuro ras, pdu, pu, vide in puro ras.

Deretro cori, re, Baruch, 5. Uila itaq; turba d̄retro, i. ab
an, et xp̄os a de et retro. Vide a fili i defū, et ēt in retro.

Deridere dis, risuz ex de et rideo cōponif, et pdu, ri, et de-
ridere deludere: subsannare: de aliquo risuz remouere.

vñ derisus sa, sum, i. delusus, et hic derisus suis, i. derisio.
vide in rideo des. Et scias qd̄ derisio tāto graui' ē p̄tūn

q̄to maior reuerētia debet psone q̄ illudif. vñ grauissi-
mū ē irridere dēu et ea q̄ dei sunt: b̄ illō **Isa.** 27. Qui ex-
probrasti et quē blasphemasti et sup quē exaltasti vocem

tuā, et postea subdit. Ad sc̄is israel. Deinde sc̄dm locuz
tenet irrisio parētū. **Uñ dī** puer, 30. Oculuz q̄ subflānat
p̄ez et despici partū m̄ris sue, effodiēt eū cornū de torrē

tib̄ et comedēt eū fili agle. Deinde iustoz derisio graue
pēnit est: qd̄ honor est v̄tutis p̄minz. Et h̄ hoc dī **Job.** 12.

Deridet iusti simplicitas: lāpas x̄ēta apud cogitatiōes
diuitiū para ad tps statutū: q̄si dicat. Non potestis me
deridere nec rōne minoris vite nec rōne minoris scie: qd̄

lampas t̄c. Nec rōne minoris glie: qd̄ parata ē a deo ista
lāpas remunerari in tpe statuto: q̄si diceret, nō sum mi-
noris vite nec minoris scie: nec ero minoris glie q̄ vos

qui me deridetis: sum maioris sum. vñ minus dī et plus
significat: qd̄ vos nec bonā vitā nec bonū intellectū nec

bonā glam habetis: nec habebitis nisi peniteamini.

Derisus in derideo exponit.

Deriuo uas, a riūs p̄ cōponez dī diriuo uas, et diriuo uas.
et differunt: nā deriuare est q̄si riū de fōte ducere, s̄z diriu-

are est fonte in diuersos fōtes yl riūulos deducere. Di-
riuat ḡ **Hrecis.** in latinitatē, i. q̄si fons i riūulos duciſ: s̄z

latinitas deriuat a **Hrecis.** i. q̄si fons i riūulos duciſ. H̄l̄ di-
ctio p̄mitiua diriuat: qd̄ q̄si fons i diuersos riūulos duciſ.

Et pdu, ri, deriuo. De deriuatiōe noīz dictū est supra i ter-
ria parte q̄si in p̄ncipio in ca, de spēbus noīsum.

Derogo gas, penul, cor, in rogo gas, est.

Descedo dis, in scando dis, est.

Decio scis, i. nescire: obliuioni tradere: ex de et scio scis, co-

Desero ris, in sero ris, est, et cor, se.

Desero ras, in sera vide, et pdu, se.

Desertū, desero ris, rui, fertū, i. derelinqre, vñ h̄ desertū ti, i.

D

ante **E** ii 6

derelictū: desī sic qd̄ nō serif: riō d̄serita sunt, yl pōt dici
desertū, qd̄ d̄serit, i. ab hoib̄ nō habitat. Et hinc deserto

tas, i. deseritū facere. Pōt ēt ē frequē, hui' vbi deserere
et declinat etiā desertus ta, tu, defolatus: egens auxiliū.

Desideo des, cōponif ex de et sedeo, et est desidere deorsuz
sedere: a p̄posito desistere: pigrere, vñ desidesco scis, in-

choa, et h̄ et hec deses fidis, i. piger: remissus, vñ hec desi-
dia die, i. pigritia, et hinc desidiosus sa, sum.

Desideriatū vñ gd̄ sit habes supra in tertia pte in tra-

ctatu de spēbus vñbox: in ca, de vñbo desideratuo.

Desiderius ry, vñ o desideri, p̄prium nomē viri de quo
dicit **Piero.** in plogo pentateuci. Desideriy mei deside-
ratas accepi epistolās. Et infra. Nunc te deprecor desi-
deri charissime t̄c, et acuis de.

Desidero deras, ex de et sidero, ras, et est desiderare cupe:
et pprie celestia, et hinc hoc desiderium ry, vñ desiderio/
sus sa, sum, et est verbum actuum desidero.

Designo gnas, in signo nas, vide.

Desilio lis, in salio lis, vide.

Desino nis, in sino nis, est, et cor, si.

Desipio pis, i. deorsuz sage: de sapientia exire: ex de et sapio

Desisto stis, in sisto est.

Desiū p̄teritū de desino nis est. **C**omponif, et cor, si.

Desolat, sicut dicit **Pap.** desolari solū delinqre: destrue-

re, desolatus de sole electus: in opo: deiectus.

Desolor laris, ex de et soloz, i. deuastare: dereliqueret, et solū

facere, vñ desolatoriū ria, riū. **Psal.** Cū carbonib̄ deso-
latoris vel desolatoriis, et pdu, penul, desolor.

Despectus in despicio est.

Despero ras, ex de et spero ras cōponif, i. a spe cessare: sine

spe fieri, et pdu, penul, vnde desperans tis ois ge.

Despicabilis in despicio cis, est.

Despicio cis, spexi spectū ex de et specio cis cōponif, et ē de

spicere deorsuz aspicere: stenere vel vilipēdere. **Quē n.**

Stenim q̄si deorsuz aspicere volumus, vñ despecto tas,

frequē, et h̄ despect, et despectus ta, tu.

Et cōparat despe-
ctus tior, tissimus, vñ despecte tius, tissime aduer, vnde

despectuus ua, uum, et h̄ et hec despicabilis et hoc le.

Despicor, ex de et spico cas, cōponif despico cas, et despico

caris, depo, i. grana de spica excutere vel extrahere, vñ

et seponif p̄ auferre, et p̄aperire, et pdu, spi. Itē despi-

cor p̄t̄ diruari a despicio cis, et est idez qd̄ despiceret: vel

per se cōponif a de et specio cis, et sic cor, spi. **Uñ Grecis.**

Tunc ego despiceret cū spicis extraho grana. Despicor ac

pprie dico cum specio deorsum.

Despondi est preteritū de despondeo des.

Desponsas, frequē, de despondeo des, di, sponsuz su, ii,

mutata in o. Vide in spondeo.

Despuo is, in spuo is, est.

Desterno nis, ex de et sterno nis, cōponif: vt desterno nis,

straui, i. valde vel deorsum sternere, vel de est ibi p̄uati-

ui, q̄si a pace vel pactu remouere: vel sellā auferre: qd̄

et desellare dicit. Et in hac vltima significatiōe sumit.

Hei, z 4, vbi dicitur. Introduxit eum in hospitiū ac de-

strauit camelos, i. sellas et sarcinas depositas.

Destino, **Teneo** cōponif cū de: et iterposita s, dicit destino

nas, i. legare: mittere: deputare: ascribere: significare. Et

inde cōponif p̄destino nas. Quidā tū dicunt qd̄ destino

cōponif a de et steno nis, qd̄ nō est in vsu, s̄z p̄us dictum

p̄ualet, et cor, si destino. **Uñ Ovidius Meta.** Destinat

imperio clarum prenuncia veri **Sama.**

Destiti est p̄teritū de desto destas: et de desisto desistis et

desto destas destiti, in sto, stas, est.

Destraui est p̄teritū de desterno nis, qd̄ coponit a de et

sterno nis, et tūc scribit p̄. Est etiā p̄teritū de dextro

tras, et tunc scribit p̄. x, dextraui.

Defuso suis, in suo suis est.
Defultor in salio lis, est.
Defum es, est erunt, in sum es est vide.
Defuso suis, in suo is, vide.
Defuper si sequitur casus: ut de super terram: due partes sunt: sicut supra dixi in secunda parte in ca, desuper.
Defento tentas, frequentatuum de detineo nes, nui, ten tum tu, u, mutata in o.
Deferior, a detero ris, dī h, t, hec deterior, t, hoc deterius, i, peior, t, deterrius ma, mū, i, pessimus, t, hinc aduer, de terius rime, t, a deterior, deterioro ras, i, peiorare. Et no ta q, detero ponit in coparatione proposituo pdictioz nominum: ut detero rios, rimus.
Determino nas, a de termino nas, componit: ybū acti um. Et est determinare definire: terminos auferre.
Detero ris, triui, tritū, deterere, i, valde terere. Item dete ro ris, triui, deterere, i, peiorare vel peiorari.
Deterrimus in deterior, vide.
Detestor aris, a de testor ponit, t, est detestari valde te stari: deicrare vel execrari, maledicere: abominari, yñ hic t, hec detestabilis t, hoc le.
Detineo nes, nui, tentuz, a de teneo nes componit, t, est derinere remorari: impedito: vel deorsum vel de suo p, posito tenere, t, cor, ti.
Detonfus is, sum, a tondeo des quod componit, a de t, tō deo, detonfus sa, i, non tonsus.
Detractio, a dtrabo his, traxi, tractū, dī h, detractio onis, Nō q, detractio existit in annibaldo yl, diminuēdo bo nū alteri. Unī Daymo dī, Detrahere ē alioz bona in uertere yl negare. Ul sic, Detractio ē reuelatio defectu absentis, pxiū facta alieni ut ipm in bono minorē esti met. Et fin has duas notificatiōes distinguunt sex spēs detractiōis, tres fin pīmā, t, tres fin secūdā. Tres pīne sumunt respectu boni: scđe tres respectu mali. Respe, ctu boni cū q, negat bonū alterius aut tacer ybi nō dī, aut iuertit. Respecu mali cū reuelat ybi nō dī alterū pīmū siue malū, aut aggrauat, aut singit q, non est. Unī qdā, Tū nego iā faciū raseo guerto reuelo. Aggrano de lictū noua cudere cū mala conoz. Lōtra detractores dicit Hiero, ad rusticū monachū, Si vis me corrigi delin quētem, apte icrepa tm̄ ne occulte mordreas. Quid enī mihi, pdest si alys mala mea referas: si me nesciēt pccatis meis, imo detractiōib, tuis aliū vulneres, t, certa, tiz ob, narres. Sic singulis loqris q, nulli alteri dixeris, hoc, n, nō est emēdare me sed virtu tuo satisfacere. Itē Berni, in, z, li, de consideratione ait, Porro detrahere aut detrahēte audire q, hoz dānabili, sit nō facile di perim. Et hoc itellige si cū iducat ad detrahēdū, yl sal, rez placeat ei, detractio ppter odiū ei, cui detrahēt, qm̄ de' odit eos dices in canticis. Recti ingt diligūt nos: bona pfecto isolatio cū blasphemamur a malis bñfaciētes, si recti diligūt nos oīno sufficit aduersus os loquen tiū iniqua opinio bono p, cū testimonio cōsciecie: nō ve, niat aia mea in silia detrahētiū, qm̄ odit eos de' dicēte aplo. Detractores deo odibilez. Quā sñiam de' loquēs in psalmo pfirmat. Detrahēte ingt, pxiū suo huc p, sequebar. Nec mirū: cū id pcpit virtu charitatē q, de' est: t, qdē ceteris acrl, ipugnare t, psequi cognoscat: que admodū vos quoq, potellis aduertere. Dis qui detra hit pīmū qdē scipm, pdit vacuū charitate: deinde q, alit detrahēdo intēdit: nisi vt is cui detrahēt veniat in odiū vel xp̄ptū ipsi apud quos detrahēt. Sicut q, charitatez in oībus q, se audiūt lingua malidica: t, xp̄ptū in se ē necat fundit, t, extinguit. Nō solū aut in pīt, b, s, t, in absen, tib, vniuersis ad quos volas ybū forte p, eos qui pītes sunt gneire ptingit. Nor sigdē yelle liuoris amaz, per

ligue inſtīm spargere nī amara nō pōt: dicēte vñ. Ex abūdātia cordis os loquit, t, sunt spēs pestis b, dū alij qdā nude atq, irreuerēter yti in buccam venerit, virus euomar detractiōis, alij aut quodā simulate verecidie fuso pcepta malitīa quā retinere nō pñt obumbrare co nant: videoz alta pmitti suspīria: sicq, qdā cū granitae tarditiae vultu mesto: dimissi supclys t, voce plāgēti egredi maledictionē: t, qdē tāto pñuasiblōē q, tō cre dit ab his qui audiūt corde iusto t, magis 2dolē affe ctu q, malitiose pferri. Doleo ingt vehemēter p eo q, diligō eū satis t, nunq, porti de hac re corrīgere eū: dñs alius qdē mibi ait: bene comp̄tū fuerat de illo istud: sed p me nūq, inotuīset, at quonā per altez, patefacta res est: veritatē negare nō possuī. Dolēs dico reuera ita est: t, addit grāde damnū. Nā als qdē in plurib, valet: cete rum in hac parte: ut yez fateamur excusari mīme pōt, vide etiam in vilis: t, in derideo: t, in preceptū.
Derrabo his, in trabo his, vide.
Derecto tas, quod eriaz detracto dicit ex de tracto tas, vide in tracto tas.
Deritumentum ti, ge, neu, dñmnum, iactura, diminutio, t, deriuatur a detero ris.
Detrusus sa, suz, a detruido dis, t, est detrusus inclusus ex pulsus, pdu, penul.
Deudi, penul, coz, est prēteritum de detundo dis.
Deueho his, in vebo his, est.
Deueux, a deuero iis, dī deueux ya, xum, i, inclinatio: incuriat: in rotūdū vñs: q, deuersus. Vel dī a deue ho: q, vndiq, deorūm vebat. Et comparat, yñ hec de uexitas tatis. Et nota q, celum pprie dicitur puexi vel deueuxum: vel siquid aliud ita faciūt sit.
Deuio as, ex de t, vio as, componit, i, exorbitare, extravīa ire, ynde deuius a, um, t, est idem deuia q, aut: q, loca secreta: extra viam a via remota.
Deuns, a decem, t, vns vel vncia cōponit hic deuns de untis, i, decem vncie, vel quod melius est vndecim vncie: quasi vncia dempra de ase, t, tūc componit a de quia ei deit vncia ad libram, persius, p, ergāt audios sudare deuentes.
Deuto tas, taui, tare, i, p furoz maledicere: exprobare: deuotionē sanctis auferre. Unī p, rōuer, zo, Rūina est hois deuotare sanctos: fin vnam litteram. Item deuotare, i, emissum votum infringere: frequenter vovere, t, tunc est frequen, huius verbi deuouco ues, uotum, u, in o, mutata: t, fit deuoto tas, pdu, penul.
Deus dī a greco theos qd̄ signat metu: t, ide mutato o, in u, t, d, posita, p, th, dī de' q, timor sit oīb, rebus colētū, cū. Vel dī a do das: q, dat oia cōmoda oīb, Uela diligō, q, oia diligēt: t, nihil odit eo, q, fecit. Vel dī a defuz dees per cōtrariū, q, nihil ei deit. Nota q, de' q, esen tialiter: vt vnu de'. Abusio, psal, Dy, eoz, demonia, partitiue, psal, Dy, estis, t, alibi, Dy, fortes t, Et hoc tripliciter, primo silitudinis representatio: vt Ero, 7, Ecce cōstituo te deū pharaonis, p, oetatuic, Nō de trahes dys, i, platis, Et meritoie: vt Dy, fortes t, Et scias q, largo mō sumit deriuatio: t, non pprie: q, dicit q, deus deriuat a theos. Item scias q, de' facit vocati um in e, s, dee, t, nunq, de'. Lamē aliquā nominatiōis ponit, p, vocatiōis: sicut agnus pro agne, vt Agnus deig tollis pcta mudi. Itē nota q, in noīatiōis dativo t, ablati oībus pluralib, istius nominis de': duo i, cōglutinantur in vnu longū i, vnu deberet scribi t, pñunciari tñi per vnu i, sed scribunt ibi duo i, s, tñi, pñunciāt vnu. Scribuntur ibi duo i, duab, de causis differentie, si enim scriberet di dis per vnu i, viderent ēsse prepositiones inseparabiles: vel ppropositio t, nō momen: vt ergo ex ipa

B

B

Ante **T**

ii7

scriptura ppndat: qd nō sint ppōnes. istitutū ē vt duo. qd
scribant ibi: s̄ tñ pnūcīet vnū. vel de p̄uerudine anti-
quoz. Solebat. n. veteres geminare vocalē lōgā q̄stum
ad scripturā: l̄z tñ vnu pnūcīet: nec fiebat illa geminā-
tio scripture: nisi vt scriptura vocalis p̄ducta ē ostēde-
ret. In hoc ḡ sequēdo veteres sernam" antiquā p̄uetu-
dine: z scribim" oī y dōs p̄ duas vocales: z pnūciam"
vnā tñ. z s̄lī in nō dō z abltō pluralib" istius, pnois is
ea. fit syneresis. i. glutinatio ei. in i. z tñ scribunt ibi duo
q. l̄z tñ vnu pnūcīet: z fit talis scriptura p̄dictis diabō
de causis. s. vel de p̄uetudine antiquoz p̄dicta: vlcā dōrie
ad is. t. i. vbl̄ operatiui modi fz. Du. vide in tertia parte
yb̄aḡ de dō scē decliatōis. Maḡ aut̄ Bn. dicit qd
dieresis ē diuissio vni syllabe in duas. Per hāc figuraz
sumi bisyllabe hoc nomē dy: qd est monosyllabū in bō
versu visuali. Scribe dy lege di si vis vrbān" hēri. Et si-
gnificat multa de: sicut p̄z in his vbl̄. Dat nā deū: dat
grādat dn̄ar. Eile deos error ē simulacra rea? Justus
bō fert de angelus z pfalm". Spiritus ille malus: de" est
qnḡ vocat. Scire ēt te yolo qd. Damase. iz. ca. i. li. dīc.
Theos. i. deus dī. vel ab eo qd ē theum. i. currere vel fo-
nere vnuersaqz. s. p̄ oīa yadit oīa saluās z stinēs. v̄l ab
erbez qd ē ardere: qd̄ os nī ignis ē sumēs oēs maliciā.
Deut. 4. vel dī a theaste qd est considerare vel videre: qd
oīa vider. Nulla eūz latēt qd oīz ē z̄plator. vide in ge-
nū: hūmen: z in uppiter: z in creo: z in credo. Et scias
q̄qu dō dō dō. est ibi geminatio: s̄ nō cōpositio: qd tātū
valet geminatio ista si ē p̄positio quātū si nō ē p̄positio:
z̄d̄ quā nihil mutet talis cōpositio iūtilis est z recusā-
da. Iēscias qd̄ deus īcōmutabilr semp in se existens
p̄sentialiter: p̄sentialiter est in omni nā si-
ue essentia: sine sui diminutione: z in loco omni sine cir-
cūscriptione: z in omni tpe sine mutabilitate: z̄d̄ in san-
ctis spiritibus z aīabus est excellentiis. s. p̄ gram habi-
tans: z in hōe xp̄o excellētissime: in quo plenitudo diui-
nitatis habitat totalr: vt aī apl̄s. Iē sicut dicit Aug.
Dē ē oīb" reb" cā essendi: ordo viuedi: ratio itellēdi.
Iē sicut dicit Greg. in i7. moralū. Sūt pleriq̄ ita hebe-
tes qd̄ formidare nesciāt: nisi qd̄ corporalr vident. vñ fit vt
deū nō metuat: quē videre no p̄nt. Sz̄gs de deo ista v̄l
desipic̄ suspic̄: qd̄ nimr̄ quā sit semp oīpotē sic intē-
dit oībus: vt alīt semp singulis: sic adest singulis: vt s̄l
oībus vñq̄ desit. nā si quodā peccātes deserit: ydsdē tñ
ipsis adest p̄ indicū. qd̄ deesse cerne per adiūmētū. sic
itaq̄ exteriora circūdat: vt iteriora ip̄leat: sic iteriora i-
pler: vt exteriora circūdet. sic sūma regit vt ima nō dese-
rat. sic imis p̄is ē: vt a supiorib" nō recedat. sic later i sua
spē: vt tñ cognoscā in opatiōe. sic coḡscīt i suo ope: vt tñ
cōp̄ebēti nō valeat a coḡscēti estimatiōe. vide i p̄scio
z̄n p̄sona. Iē q̄liet deus sit in oībus creaturis centia-
liter: z̄b̄ cōp̄ soz̄dib⁹ nō cōtaminē: dicā in sol.
Deuterogamia. Deuteron cōponit cū gamos qd̄ est vxor:
vel nuptie. z̄d̄ hec deuterogamia mie. i. sc̄da gamos. s.
sc̄de nuptie. Eledē dicunt̄ digamia z bigamia.
Deutron grēce latine dicitur sedm z nomia vel noma lex.
ynde quida liber dictus est deuteronomiū my. i. secun-
da lex: qd̄ replicat ea que dicta sunt: ita tamē qd̄ videtur
noua lex: z̄t̄ prefiguratio euangely.
Deuteronomiū my. in deuteron est. Inuenitur etiā deu-
teromius. vnde in Aurora dicitur. Doc nomen deutero-
mius lex esse secunda.
Deuterosis sis. fe. generis. i. nouitas. z̄ dicitur a deuteron.
Dextera. a do das dicit̄ hec dextera re. qd̄ p̄ syncopā dicit̄
dextra. qd̄ ipsa pignus pacis z testis fidei solet dari:
vel q̄ ea dam". z̄a dextera dicit̄ dexter tra. trū. i. ex dext-
ra parte existens: vel bonus: pp̄cius: p̄sper: z cōparat

dexter terior. t̄mus. qd̄ regulariter deberet facere dext-
terimus: sed irregulariter forma: sicut sinistimus.
Dextimus in dextra est.
Dextralia ornamenta quedam que sunt cōmunia viris z
feminis larga z ampla: z ante manicas portantur: z iun-
guntur vno clauo: z dicuntur a dextera.
Dextralis. a dextera dicit̄ hic z hec dextralis: z hoc dext-
ra. vnde dextralis dicit̄ securis dextre habilis.
Dextrarius ry. i. equis a dextera: qd̄ per dexterā ducitur.
Dextro as. aui. dō a dextera: z cōponit vt addextero ras.
aui. i. p̄ dexterā ducere: z scribis dextraui eius p̄teritum
per s. sed qd̄ est p̄teritū de dexterno nis. qd̄ cōponit a de-
z sternō: tunc dextraui scribitur per s.
Dextrocirrū ry. ornamentū dextre quasi dextrocirrū. a
dextra z cyros qd̄ ē man: z est torques aureus: vt dicūt.
Dextrosuz. i. in dexterā partē vel versus dexterā partē
a dextera: z orsum z versum cōponit. z est aduer.
Dextrouersum. i. in dexteram partē: vel versus dexteraz
partem: a dextera z versus cōponit.
Dante I
Di. z dis. sūt p̄positiones que nō inueniunt̄ p̄ appositionē:
sed in cōpositione tñ. Cū quibus aut̄ dictionibus cōpo-
natur di. z cum qbus dis dictuz est supra in p̄ma pte de
orthographia in ca. de syllaba vbi egi de s.
Dia apud grecos plures significat̄ bz. fm. n. qd̄ scribis
p̄ y. grecu nomen est eiusdē significatiōis cuī est hoc no-
men. duo: sed qd̄ scribis p̄ iōrā pōt eē causalit̄ sūcītio.
vñ sepe ponit vbi nos ponimus cām: z pōt esse p̄positio
greca eiusdē significationis cuius est de. apud latinos.
nam fm Hug. dya grece. i. duo z scribis etiam per y. gre-
cum: sed dia. i. de scribitur per i. latinum.
Dabolaris. cūz dia qd̄ est duo cōponit obulus qd̄ est me-
dalia. z dō bec diabolaris ris. i. mererix q̄si duob" obu-
lis empta. z pōt sepe emi pro duobus obulis.
Dabolarius ry. qd̄ pro opere suo duos obulos p̄meret:
z cōponit a dia qd̄ est duo z obulus.
Dabolus. Bolos zponif cū dia qd̄ est duo. z dō hic diabo-
lus quasi duplex morfellus. mordet enī aīaz z corp": yel
diabolus hebraice dō deorsuz fluēs: qd̄ supbie pondere
deorsum corruēs cecidit: sed grece dō criminato: qd̄ cri-
mina in qd̄ ipse illicit ad deū referat. vel qd̄ electo z inno-
centiā criminib" fictis accusat. vñ diabolico ca. cum. Et
scias qd̄ Chr̄y. dicit in home. Erat iesus cyciēs dōmoniū.
nec enī ingt pōt quis fortis yasa diripere: nisi alligau-
rit forte p̄us z̄c. fortē dicit aduersariū nostrū q̄si ad
nostrā iffirmatē: nō q̄si ad suā vtutē. Deinde forte di-
cit nōt terreat nos: l̄z vt sollicī os magis eē faciat nos.
nec enī dō hostē timere forte ḡbz p̄ncipez fortiorē: l̄z qd̄
vigilem" z laborem": vt in fiducia p̄ncipis maioris z̄tē-
nam aduersariū forte. Nā si cōtēnim" cū manifestū ē
qd̄ fortiores illo sumus. si aut̄ negligim": ille fortior inue-
nit. nā q̄uis sit i firm": forte tñ est hoie negligēte. Hor-
tem. n. diabolū nostra negligētia facit: nō illi" potentia.
vide deinde qd̄ sapiēt̄ eu qd̄ p̄us dixit fortē: postea
oīdit ligatū: vt si te audita fortitudo terruit: ligatio ei" z
nunciata cōfortet. Jam quali opprobrio dign" est: amo
magis tormēto qd̄ aduersariū suū ligatū nō vicerit. His
scire qd̄ ligatus est aduersariū tuū: cōsidera nāz carnis
z spūs z intelliges qd̄ nō poterat hō carnalis spm vincere
nisi cū dōs alligasset. Iē Aug. i. zo. li. de cūm. dei loquēs
de fidelibus qd̄ reperiēt in fine mundi sic dicit. In eo z
fane qd̄ tunc futuri sunt sanctoz atq̄ fidelū cōparatiōe
quid nos sumus qd̄ gdē ad illos p̄bandos soluer̄ tan-
tus inimicus cū quo nos ligato periculis tantis omnīcas-
mus: vide in demon z in miraculū: z in myrmicoleon.
Dacon. Diacones grēce latine ministri dicunt̄: quia sicut

In sacerdote cōsecratio: ita in diacono ministerū dispensatio habet. et declinat̄ etiā hic diacon⁹ ni. et hic diacon⁹ v̄l diacones nis. vñ hic diaconat⁹ tuis. tui. i. offici⁹ v̄l ordo diaconi. et cōponit̄ cū sub vel hypos: v̄l archos: et dī sub diaconus: hypodiaconus: archidiacon⁹. Et scias q̄ cōposita inueniunt̄ declinata tot modis: sic et simplex. Ad diaconū p̄mit̄ assistere sacerdotib⁹: et ministrare in oib⁹ que agunt̄ i sacrī xp̄i. i. baptismatē: i christinatē: paternā: et i calice: oblationes quoq; infere et disponere in altari: cōponere etiā mēlaꝝ dei: et vestire. cruce ferre. et pdica re euāgeliū et epistolā. Nā sicut lectorib⁹ vetus testamētū: ita et diaconib⁹ nouū predicare p̄ceptus est.

Diadema. a dia qđ est duo et demo mis. p̄ponit̄ hoc diadema tis. i. regia corona: qz duo demat. s. p̄ncipiū et finem. et differt a seruo et corona: qz seruū ē qđ fit de florib⁹ insertis. Corona dī glibet circulus capitū de quoq; metallo. Diadema v̄o tñ de auro et lapidib⁹ p̄cōsis. Uel diadema cōponit̄ a dia qđ ē duo et demas qđ ē ornās: qz vtrā: qz partē capitū ornat̄ vel diadema cōponit̄ a dia qđ est de. et demas qđ ē p̄iugere vel ligare: qz tale ornamētū in circuactis extremitatib⁹ retro astrigū: et postea ligat̄: et ē regū et marrōarū ornamētū. vñ v̄sus. Virgis ē seruū eleiq; corona: poete Laurea. rex gestat diadema v̄l idupator. Mach. li. i. c. ii. Et ipsouit̄ duo diademata capitū suo. Diaforosis. vide in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetoriceis. Dialectica. a dia qđ ē duo et logos qđ ē sermo dī hec dialectica ce. q̄si dualis sermo: qz dialectica disputatio tota veritatis et finis iter duos. s. iter opponēt̄ et r̄sidentē. nō enī est ibi necessarius index tertii: vt in causis agēdis. v̄l dī dialectica a dia qđ ē de et lectos qđ ē dictio: qz in ea disputatur de dictio: et fz hoc dī scribi dia p. i. latinū. v̄l dī dialectica a greco v̄bo dialegiste qđ ē disputare: ide dialectica q̄si ars disputatoria. vnde dialecticus ca. cum.

Dialis. a dies dī hic et hec dialis: et hoc le. vt dialis cibus. i. quotidianus. vñ dictus est dialis sacerdos iouis.

Dialiton quoddam scēma est. yide in quarta parte in tractatu de scēmate.

Dialogus gi. penul. cor. i. dualis sermo. s. qui versatur inter duos: et dicit̄ a dia quod est duo et logos sermo.

Diamas antis. mas. ge. lapis ē p̄cōsis: et fz n. in obligis: sed nō ī ntō. vñ dī ī doctrinali. Ex. as. est atis. elephas. gigas. qz dāt̄ antis. Et diamas adamas: et cor. pe. diamas.

Diametrū tri. ge. neu. v̄l hec diametrū tri. v̄l diametros: et i mas. ge. iuenit̄ h̄ diameter tri. i. recta linea p̄cētrū dueto i duas eq̄les ptes circulū diuidēs: et dī a dia qđ ē duo et metros qđ est mēsura. et cor. me. nāl'r vide in terra.

Dian grece: latine dicitur lux: vel claritas.

Diameron ge. neu. ē gen⁹ liquoris medicinalis a succo mori dictū: ex quo p̄ficiſ. et cōpo. a dia qđ est de et moris.

Diana. a dian et neos qđ ē nouū cōponit̄ hec diana ne. q̄si noua lux vel claritas. Et enī luna que singulis mēsibus facta hebes: singulis mēsib⁹ a sole lumen accipit: et sic semper videt̄ ei⁹ lux et claritas noua. Sūl'r hoc nomē ḡruit̄ ei⁹ qz p̄st bestys. Clarescit enī magna claritate: qz flore v̄ginitatis: vel qz ipsū habeb̄ bruta aialia: sicut hō in die. vñ dicit̄ p̄ph. Posuit̄ tenebras et facta est nox: ortus ē sol: et in cubiculis suis collocabunt̄. Ul'diana dī a dianecon qđ est diuīsio tenebrarū: qz radys lunaris: tenebre filiarū separant̄. vel dī diana quasi duana: qz ipa est luna: et luna die ac nocte appetet. Ipsiā ē et lucina qz luceat̄: v̄l qz luce p̄beat nascētib⁹. Eadē et triuia: qz tres fz vias. i. p̄tates. vñ et tribus singulū figuris. Et enī diana in siluis: luna in celo: et p̄serpina in inferno fīm poetas.

Diapente. i. de qnq;: a dia quod est de: et penta quinq;.

Diapbonia. a dia qđ est de. cōponit̄ cū phone. quod ē so-

nus. et dicitur diaphonia dissonantia vocum.

Dapsalma. ex dia qđ ē duo et psalmi. p̄ponit̄ h̄ diapsalma me. i. diuīsio psalmi. et volūt̄ qdā hoc eē hebreū: et signat q̄ illa qbus iterponit̄ sempiterna ēē firmat̄. Alij volūt̄ esse greci: et signat interiuū p̄fallendi: vt psalma sit qđ psalit̄. diapsalma v̄o interpositū in psalleō silētiū. Et sicut simpalma dī v̄o interpositū in cantando: ita dia psalma disiūctio eius v̄bi qdā reges dīstīre continuātionis ostēdīs. s. paulatio. vñ dicit̄ Lassiodorus. Est dia psalma sermonū rupta cōtinuatio: doces v̄bīcūg repētū fuerit p̄sonarū fieri mutationē. Hieronym⁹ tī confirmat̄ diapsalma cōtinuationē est sp̄ūstanti.

Daptotus. a dia qđ est duo et p̄totos qđ est casus cōponit̄ diaptotus ta. tum. vel diptotus ta. tu. s. nomen: quod in uno numero: et ī uno genere: h̄z tñ duas diuersas terminations in diuersis casibus: vt tabi tabo.

Diaria rie. ingis v̄tris cursus sine vomitu: et dicit̄ a dies. Itē a dies dicit̄ hoc diariū ry. cib⁹ diei vel p̄ciū. vñ Dora. Cū seruis urbana diaria rodere manūs. Et Hrecim⁹. Sunt qui sufficiunt̄ in luce diaria sumptus.

Dias diadi se. ge. i. binarius: et dicitur a dia quod ē duo. **D**iasyntastica. syntesis quod est constructio cōponit̄ cū dia qđ est de: et dicit̄ diasyntastica ca. cum. i. de constructione tractans. vñ et diasyntastica illa pars p̄pis. dicit̄ v̄bi tractatur de constructione: et cor. sti.

Diasirtos. vide supra in q̄rta pte i tractatu dī colo. abeto. **D**iasasis. dia qđ ē duo p̄ponit̄ cū stasis qđ ē stat⁹: et dia stasis. s. dissensio aiiorū: qđ qdā seditionē vocant̄.

Diaſtole qdāz sp̄es metaplasmī q̄ alio nomine dicit̄ extasis. vide in quarta parte. in ca. de metaplasmō.

Diatim aduer. vide in dietim.

Dibellum li. i. secundum bellum.

Dica ce. fe. ge. tabula vel cautio vel charta p̄prie v̄bi contineat̄ summa debiti: et nota debitorū vel debentiuꝝ: et p̄ponit̄ pro qualibet parte charte. et dī a dico. cis.

Dicacitas ris. fe. ge. d̄cūs et acuta dictio ad hōsum risus. v̄l imoderatayl mīta locutō. et dī a dicax cis. qđ ē loqr.

Dicaculus la. lū. i. aliquātulū dicax. vñ plautus. Dicacula ingt̄ est meretrix et deriuat̄ a dicax cis. et cor. cu.

Dicax. a dico cis. dī hic et hec et hoc dicax cis. i. facetus. vñ banus: vel qui verbis vñ loquī. s. facundus loquar: vel qui imoderat̄ vel multuz loquī. et cōparat̄ dicax cis. cōfūsū. vñ dicaciter cius. cōfūsū. aduer. et hec dicacitas ratias. et cor. i. ante c. sicut veridicus: maledicus.

Dicerū ny. est verbum iocose dictum. et dicit̄ a dictum. **D**icio onis. vide in dictio per cr.

Dico cas. cani. care. i. copulare: et dico cas. i. cōfērare. et hec significatio tracta ex p̄misita: tūc. n. p̄secreta ē ecclīs: q̄i copulata est deo. Itē dico cas. i. v̄oueo es. et cōponit̄ vt abdico cas. dedico cas. idico cas. p̄dico cas. Et ē actiū dico cū oib⁹ suis p̄positis: et dīrūat̄ a dico cis. qđ p̄du. p̄mā: sed dico cas. et cor. vñ v̄sus. Qui dīs tēplā dicārg sunt hi dī mibi dicat̄. In Hrecis. aut̄ dī. Illa dico signat̄ cōfirmo copulo sacro. Itē qdāz. Primo dico lego tertia dictio lego. q̄ versus v̄trozūq; verborū. s. tam lego gis. q̄ lego gas. q̄ dico cis. et dico cas. differentiā ostendit̄.

Dico cis. xi. ctū. cere. scēmel est. memorari plures. Itē dī cere accipit̄ p̄ signare vel intelligere. vñ dictio dicitur qz dicat̄ aliquid. i. significet vel intelligi faciat. vnde distinctione. i. dictiones cōiungere ad constructionē orationis facienda. P̄ico componit̄ vt addico cis. i. deputare: destinare: ascribere: et dīrūat̄. vnde addictus etia. ctū. i. deputatus: astric̄. Dōra. Nullus addictus iurare in verba magistri. Itē cōdico cis. i. simul dicere quasi cōdicē. vnde dīrūat̄. vñ dīrūat̄. Nullus plura dicunt̄: vel v̄bi vñus plura dicit̄. Item cōradico cis.

C Be

B

a diffōne affirmādo: et negādo. **D**iffō ēt ē qdā color rhe-
toxicus. vide in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetor.
Diffusus sa. suz. penl. pdu. a diffido. dis dī. qdē nō fidere.
Diffiteor. a dis. et fateor. cōponit diffiteor teris. fessus. suz.
quasi diuersa et alia fateri. inde diffusus sa. sum.
Diffuso dis. fodi. in fodi dis. exponitur.
Diffingo gis. fregi. fractum. i. diuersis modis frāgere. ex
dis. et frango gis. a. in i. cōuersa. et s. in f.
Diffugiu. a diffugio gis. dī hoc diffugiu gis. et diffugus ga.
gū. i. in diuersa fugiens. vel vndiq̄ fugiens.
Diffugus penul. cor. in diffugium vide.
Diffuso fas. saui. in fusō dissoluere. et componitur a dis. et fu
sus fusō. et produ. fu.
Digamus ma. mū. penl. cor. a dia qdē duo: et gamos cōpo
nit. et dī digam⁹. qdū nūp̄t. s. vxozib⁹. vñ hec diga
mia mie. i. due nuptie. vel ppterat qdū alijs dī digamus: et
acut⁹ mi. in digamia. vide supra i. bigam⁹. **H**ic pōt q
ri qre scđe nuptie nō bñdicant. Ad hoc dico qdū scđz ma
trimoniū qdū i se cōsiderat sit pfectū sacrī. tñ i ordie
ad p̄m cōsiderat hz aliqđ de defecu scđi: qdū hz plenā
significatio: quñ nō sit vna vni. sic ē i scđo xp̄i et eccl
sie: et rōne hui⁹ defect⁹ bñdicitio a scđis nupris subtrabi
tur: s̄z hoc ē intelligēdu: qdū scđe nuptie sunt scđe ex parte
viri et ex pte mulieris fili⁹. vel ex pte mulieris fili⁹: et nō ex
parte viri fili⁹. **S**i. n. vgo ūbit cū illo g alia huit vxorē: ni
hiolim⁹ nuptie bñdicunt. Saluat enī aliquo mō signi
ficatio ēt in ordie ad p̄mas nuptias: qdū xp̄s tñ vna ecclia
bēat spōla: hz tñ plures despōlatas psonas in vna eccl
sie: s̄z alia nō pōt eē spōla alteri⁹ qdū xp̄i: qdū cū demone for
nicat: nec ē ibi matrimoniu spūale. et ppter hoc qdū muli
er scđo nubit: nuptie nō bñdicunt. ppter defectu scđi.
De significatione matrimony. vide in matrimoniu.
Digeries. a digero ris. dī hec digeries riei. i. digestio: eu/
cuatio. et cōponit: vt hec idigeries riei. i. indigestio.
Digero a di. et gero ris. cōponit digero ris. gesu. gestu. i. ex
plicare. v̄l ordiare. vel ordinē describere. itegru ordinā
re: vel expōnere. vel diuidere ordinatū. vel evacuare: v̄l
ebrietatē deponere: qdū vulgariter dī smaltire: qdū fit cū
cibaria et pot⁹ i stōacho didunt: et qdā ps purior trāsmit
tit ad mebra: ad alimēta vite: qdā grossor mittit ad se
cessū. vñ i p̄ Reg. dī āne. **H**iriger paululū vinū qdū mades.
Digestibilis. a digero ris. hz et b̄ digestibilis et b̄ le. qdū faci
le digeri pōt. et cōponit: vt hz et b̄ digestibilis et b̄ le. i. nō
digestibilis: et cōparat digestibilis lior. sim⁹. idigestibilis
lior. sim⁹. vñ digestibilis lius. sim⁹. aduer. et p̄ cōpositionē
idigestibilis lius. sim⁹. et hec digestibilitas tatis. et p̄ cōpo
Digestista ste. cōis ge. qdū v̄l. (sitionē idigestibilitas tatis.
q̄ docet digestū: v̄l q̄ docet. et deriuat a digestū sti.
Digestū sti. a digero ris. v̄l a digestus sta. stū. dī b̄ digestū
stū. quidā liber legalis sic dictus. ppter legalia precepta
ibi excellēt digesta. vnde hic et hec digitalis et hoc di
gestale: quod pertinet ad digestum.
Digestus. a digero ris. dī digestus ta. tū. et p̄ponit vt idige
stus. et a digestus dī digesti aduer. i. ordinati. et b̄ digestio
nis. et p̄po. vt idigestio. et hz digestus tus. tui. i. dignitas.
Digitabulū. a digitus dī hoc digitabulū li. instrumētu in
qdū digitus intromittit: qdū digitale diciunt.
Digitale. vide in digitabulum.
Digitellus li. diminutiū. parius digitus.
Digitas. in digitus vide.
Digitulus li. diminutiū. parius digitus.
Digit⁹. a dece dī hz digit⁹ ti. qdū dece sūt digit⁹ i. vtraz⁹ ma
nu. v̄l i vtraz⁹ pede. v̄l digit⁹ dicunt: qdū decēter iucti exti
stūt. **N**ā hz i se numerū pfectū: et ordinē decētissimū. p̄
mas dī poler: qdū iter ceteros pollet v̄tute: et prāte: et gros
itudine. et salutatori⁹: vel demōstratori⁹: vel idex dī:

Ante

J

qre eo fere salutam⁹: v̄l aliquid idicam⁹: v̄l om̄stram⁹. 3
dī medi⁹ vel ipudicus: qdū p̄ cū plerūq; p̄bri sectatio ex
primit. **I**dē et verpus a verrēdo podice. p̄fusus enī dī iu
deos i posterioa: et opprobriū sempernū ddit illis. **N**ā
singulis annis i crucifixio dñi emittūt sāguinē p̄ poste
riora: quē cū medio digito ibi reponendo: et abstergendo
verrūt podicē: et ide dicit⁹ et verpus: qdū verrēs podicē. vñ
adhuc ille digit⁹ i opprobriū ostēdī iudeis: quē si alicui
iudeo ostēderis: min⁹ v̄l ferri te diliget. hinc Iude. **M**e
diūq; ostēderet yngue. **H**oc faciebat Demetri⁹ fortune
s. qdū p̄tēdebat ei mediū digitū i opprobriū: sic sit iudeis,
p̄ b̄ eā n̄tēptiblē ēt oīdēs. **E**t hīc ēt verpus iuenit p̄
iudeo. Iude. **Q**uestiū ad fontē solos deducere v̄pos glo
sandū. i. iudeos. 4⁹ digit⁹ dī anularis: qdū i eo solet ferm
anulus: et idē medcialis dī: qdū i eo trita colyria a medi
cis colligūt. 5⁹ auricularis: qdū eo aurē scalpim⁹: v̄l qdū eo
solem⁹ aurē purgāt. **E**t a digit⁹ drīuāt digitulus li. et hīc
digitellus li. abo domi. et digitas. i. digitos facere vel
mostrare digitis: et p̄ pōnē idigitas. i. digitos iduere
vel demonstrare: vel nominare.
Digma. i. dignitas: v̄l nomē dī: laus; gloria. vide i padigma.
Dignitas ēt alicui hōesta auctoritas cultu bonoꝝ et v̄cum
dia dīgna. **I**tē dignitas: decus: laus: nomē: gloria: sumus
Dignitosus. a dignor aris. dī dignito. **C**honor: hz p̄ip
sus sa. suz. i. dign⁹. vnde Chryso. super Matth. Quā in
illo seculo caro infirma dignitose anime fuerit subiecta.
Dignor aris. natuſ. suz. i. digni iudicare: dignū hōe. vñ di
gnus gna. gnū. et p̄parat. vñ hec dignitas tatis. et digni
sus sa. suz. i. dign⁹. **D**ign⁹ p̄ponit vt indign⁹ gna. gnū. et
p̄parat. vñ hec indignitas. **D**ignor vo. p̄pōit: vt dedigno
naris. et idignor naris. i. irasci: et est deponēta. cum oībus
suis cōpositis. et cōstruit̄ dēdignor vel dignor cuz actō et
ablatiō vel ḡtō. **S**ed dign⁹ tñ cū ablatiō ḡtō. **E**t vt
dicit p̄p. **D**ignū: equi: congruum: competens.
Digredior deris. gressus. suz. ex di. et gradior: et dīgredi
diuersas ptes gradis: et segati v̄l diuersis mōis gradinū
huc: nū illuc: nū sursuz: nū deorsū: sinistrorsuz: et tre
tro fm̄ lū. **P**ap. vo dī. **D**igredi ab inuicem separari.
Digredii. i. diuidi: et cor. gre.
Djudico cas. ex di. et iudico cas. et est dyadicare diuersis
mōis iudicare: vel deliberare: discernere: diuidere: sepa
re et actiū. **C**dis v̄l i diuersas ptes labi: et pdu. la
Dilabor beris. ex di. et labor p̄pōit. et dilabi diuersis mo
bilambo bis. in lambo bis. vide.
Dilato tas. penul. pdu. vide in lato latas.
Dilatoz toris. mal. ge. qui differt. a differe fers dicitur.
Dilatus ta. tum. pdu. penul. in fero fers dicitur.
Dilectio. a diligō gis. vel a dilect⁹ cti. addita o. dī hec dile
ctio onis: v̄l dī dilectio a dia qdē ē duo et ligō gas: qdū in se
duo ligat: v̄l qdū a duob⁹ icipit qdū ē amor deī: p̄ximū v̄l
est ethymologia: dilectio. qdū duos ligas: v̄l a duob⁹ inci
pias: et drīuāt a diligō gis. vt decim⁹ ē. **E**t scias qdū diligēt. i.
discrete a laudib⁹ hūanis act⁹ suos subtrahere. **D**ili
gere. i. discrete act⁹ suos ad deū colligere et reducere. **D**ili
gere. i. in obita distributōe act⁹ suos trāsire: vt carni de
bet pabulū neūtitatis et v̄ga directōis. **N**ō at vt elī v̄res
aīe dominēt: et oē qdē ē i corpe sit rōnale saltē p̄ principi
ationē. **D**iligere. i. discrete et disticta legis meditatio: vt i
p̄ncipio psal. **B**rus vir et. et sic leges hz dilectōe: i. uno
rū ligationē. **D**iligere autē debem⁹ deū sup oia et primū
sic nos ipsos. valde. n. errat qdū nō diligēt deū creatorē suū:
recreatore. remuneratore. vñ dī Aug. Valde. n. errare.
si deū nō amarē: qdū mibi aīaz vt viua: grāz vt bñ vi
uā. sapientiā vt ordinare viua: et tandem datur qdū glām vt
beate viua. **E**t scias qdū dilectio dei et p̄ximi p̄prio v̄ms
est: et spālis p̄iorū atq; sanctoz: cū cetero v̄tutes bonis et

E

D

malis p̄st esse cōes fin Aug. vñ q̄ istis geminis vñtib⁹
cāret alas ad regnū celoz nō b̄z vñ volet. vide in chari-
tas. Et scias q̄ vt qdā p̄habilit̄ dicit: q̄libet scūs i pa-
tria plus diligit se q̄z p̄ximū ēt se meliore. s̄z de p̄paratio-
ne propinquoz ad extraneos: credo q̄ simplr loquēdo
vñulgqz plus diligit extraneū meliore q̄z p̄langueuz
min⁹ bonū. qz plus atēdīs ordo dilectionis q̄zū ad p̄xi-
mitatē ad deuz: q̄z q̄tum ad p̄ximitatē ad scipuz: q̄z uis
virtūs oporeat q̄ attendat. vñ de eq̄l̄r bonis plus dili-
get p̄ximiorē. s̄z de sc̄q̄l̄ plus diligit meliore. Itēz vt
dicit Aug. q̄tuo diligēda sūt: vñ q̄ supra nos ē. s̄. de.
alēz q̄d nos sum⁹. tertiu q̄d iuxta nos ē. s̄. p̄xim⁹. q̄rtuz
q̄d ifra nos est. s̄. corp⁹. He sc̄do t̄ q̄rto nulla p̄cepta dāda
erāt. s̄. vt diligērem⁹ nos: vñ corp⁹ n̄tuz. Precipit aut̄ d̄s
diligi. p̄xim⁹: vt aut̄ q̄cūz se diligit: p̄cepto nō ē opus.
quāclubz. n. h̄o excidat a charitate remāet illa dilectio-
ni t̄ corporis sui: qz nemo vñqz carnē suā odio h̄uit. Nam
viri iusti q̄ corp⁹ suū cruciat: nō corp⁹: s̄z corruptiōes ei⁹
t̄ p̄odus oderūt. Qd̄ aut̄ dictū ē in z⁹ t̄ q⁹. i. de dilectione
nři t̄ corporis nři nulla p̄cepta dāda ēt intellige. s̄. spālia t̄
dūsia: qz cū illo vno. s̄. in dilectione p̄ximi iuxta nos exi-
stētis totū xinef. t̄ qz id q̄d nos sum⁹: t̄ q̄d ifra nos ēad
nos m̄n̄ p̄tēs nāe lege d̄. ligim⁹: q̄ in bestiis ēt est. Ideo
t̄ de illo q̄d supra nos est: t̄ de illo q̄d iuxta nos diuersa p̄
cepta sup̄stimus. In quoꝝ altero b̄u q̄d sumus t̄ illi⁹ q̄d
infra nos ē dilectio st̄inetur. t̄ vt gnāliter dicā noīe p̄xi-
mi: quilibet viator. t̄ q̄libet h̄o: vel angelus cōprehensor
st̄inet. vide in p̄xim⁹: t̄ in zelus: t̄ in amor: t̄ in scādalu.
Itē de p̄fectiōe charitatis vel dilectionis dicā in p̄se-
ctio t̄ inimicus. Et q̄ qui d̄. Diliges p̄ximū tuū sicut
teipuz tradid̄ t̄ diligēdi rō: t̄ dilectionis modus. Kō qui
dez diligēdi tangit ex eo q̄ p̄xim⁹ noīat. ppter hoc enī
debem⁹ alios ex charitate diligere. qz sūt nobis p̄ximi.
t̄ fin nālēs dei imaginēt: fin capacitatē glorie. Nec re-
fert viruz dicatur p̄ximus vel frater: vt habetur Jo. 4.
vel amicus: vt habet Lēnit. 19. Quia per omnia hec ea-
dem affinitas designat. Modus aut̄ dilectionis tangit
qui dicit: sicut teipuz: q̄d nō est intelligendū q̄tuz ad
h̄o q̄ aligs p̄xim⁹ eq̄l̄ sibi diligat: sed sibi: t̄ hoc tri-
pliciter. P̄mo qd̄ ex pte finis: vt aligs diligat p̄xim⁹
pter deū: s̄c t̄ scipuz: ppter deū vñ diligere: vt sic sit
dilectio p̄ximi sc̄a. H̄co ex pte regule dilectionis: vt. s̄.
aligs nō p̄descēdat p̄ximo in aliquo malo: s̄z solū in bo-
nis: sicut t̄ sue volūtati satissimacere d̄z h̄o i bonis: vt sic sit
dilectio p̄ximi iusta. Tertio ex parte rōnis dilectionis:
vt. s̄. aligs non diligat p̄p. p̄priā utilitatē vel delectatio-
ne: s̄z ea rōne q̄ velit p̄ximo bonis: sicut vult bonū sibi:
ipsi vt sic dilectio p̄ximi sit vñ. Nā cū q̄s diligit p̄xim⁹
p̄p. suā utilitatē vel delectationē: nō vere diligit p̄xim⁹
s̄z scipuz. Uolo ēt te scire q̄ deū debem⁹ diligere ex
tota mēre: t̄ tota memoria: vt abſit obliuio: t̄ ex toto
corde. i. itelluctu: vt defit error. ex tota aīa. i. volūtate: vt
colla ois h̄ria affectio h̄z Aug. Vle ex toto corde. i. sapie-
ter. ex tota aīa. i. d̄lciter. ex tota mēte. i. fortiter diligat vñ
de. Itē q̄ imēsus ē de: sine mētura diligēdū ē de: vt
cū eu multū diligim⁹ parū nos diligere fateamur. Nullusqz locus in nobis remaneat vacuus: q̄ dei dilectione
nō repleat: sed mēs: lingua: manus eius dilectionē reso-
nent. Scias etiā q̄z q̄libet pars ē ipfecta i scipuz: p̄fe-
ctionē aut̄ b̄z in suo toto. iō ēt nālī amore pars plus ten-
dit ad seruationē sui totū q̄z sup̄st⁹. vñ nālī h̄o oppo-
nit brachū ad defensionē capitū: ex quo pēdet salutis to-
tius. t̄ ide est etiā q̄ particulares hoīes scipuz morti ex-
ponit p̄ seruationē cōitatis: cui⁹ ipsi sūt pars. Quia q̄ bo-
nū nostrū in deo p̄fectū ē: sic in cā vñ p̄ma t̄ p̄fecta bo-
nū: iō bonū in ipso ē magis nālī cōplacet q̄z in nobis.

ante

J

119

Et ideo etiā amore amicitie nālī dēns plus ab hoīe scipuz
diligitur: t̄ quia charitas naturam perficit: ideo etiā s̄z
charitatem dēū supra scipuz homo diligit: t̄ supra oīa
alia particularia bona.

Dilema. a dia qd̄ ē duo t̄ lema vorago cōponit: vt h̄o dile-
ma matis. quedā argumētatio: que a qbusdā vocat cō-
plexio: qz vndiqz cōpleteatur aduersariū. a qbusdā vero
coznit⁹ syllogism⁹: t̄ d̄r dilema q̄si duplex vorago: qz du-
pliciter. i. vtriqz vorat aduersariū. Quācūqz partē enīz
cedat voragine. i. sc̄ouenies incurrit: t̄ pdu. le.

Dilibunt. i. vnguento vñxit: per di. scribi. Dilibuntur oleo
vnguntur. vide in dilibuo buis.

Diligo gis. lexī. lectū. i. amare: t̄ cōponit a di. t̄ lego gis. t̄ ē
amare p̄pē i malo: diligere in bono. vñ h̄o dilectus eius.
tui. t̄ dilect⁹ ta. tū. t̄ h̄o dilectio onis. t̄ h̄o t̄ h̄o diligēs tis. i.
studiosus. sedulus. t̄ cōparat diligēs tis. sim⁹. vñ diligē-
ter tis. t̄issime. aduer. t̄ h̄o diligētia tie. vide in dilectio.

Diluit. i. latuit: inde dilitescere. i. latere fm. Pap. t̄ cōpo-
nitur a di. t̄ lateo tes. t̄ declina t̄ diliteo tes. t̄ cor. li.

Diluceo ces. ex di. t̄ luceo ces. t̄ pdu. banc syllabā lu. vide
in luceo luce.

Dilucide aduer. i. discrete: plano sermone: evidenter.

Dilucido das. ex di. t̄ lucido das. in lu. ido vide.

Dilucid⁹ da. dū. i. elatus t̄ apert⁹ cōparat diligēs dīos.
dissimus. vñ dilucide diuis. dissime. aduer. t̄ deriuatur a
dilucido das. qd̄ cōponit a di. t̄ lucido das.

Diluculascit. i. dilucescere incipit.

Diluculū li. pen. co. t̄ps illud cum icipit partia lux esse t̄ a
nocte diuidi. t̄ dicitur a diluceo ces. fin Aug. Pap. vñ
sic dicit. Diluculum aurora.

Diludiū dy. locū. vbi dinersi ludi. exercēt: vel lud⁹ di-
uisus t̄ diuersis ab alio. vñ Dora. in epi. Displicet ille lo-
cus: clamo t̄ diludia posco. t̄ cōponit a di. t̄ ludus.

Dilutus ta. tū. a diluo is. dī. t̄ ē dilut⁹ dilēperat ligdus:
vel pp ligitatē diuisus. t̄ cōparat fm q̄ est nomen. Ita
dilut⁹ in oī significatione sui vbi iuenit: t̄ pdu. lu. vnde
persius. Dilutas querit geminer qz fistula guttas.

Diluū my. cathaclism⁹: nūtia aq̄z iundātia: l̄d̄structio:
t̄ p̄pē ex nimia iundātia agrū: sic diciū. qz aq̄ruz clade
oīa q̄ iundauerit diluat. i. comisceat t̄ destruat. t̄ d̄riuat

Dimēsus sa. sū. vide i dimetior tiris.

Dimetior tiris. dimetit⁹ vñ dimēsus sus. ex di. t̄ metior tiris.
cōponit. t̄ ē dimetiri diuersis modis metiri. vñ dimē-
sus: dimēsio onis. vñ h̄o t̄ h̄o dimēsional⁹ t̄ h̄o le. ad dimē-
sionē p̄tēs: t̄ fac futur⁹ idicatiū i ar. t̄ simplex suū iue-
niāt i bor. vt metibor. vñ. pphā. Exultabo t̄ dimidā sic
chimā t̄ quallē tabernaclo⁹ dimetiar. Et i emāgilio d̄.

Edē q̄ppē mensurā qua mēt fueritis remetiet yobis.

Dimico cas. caui. in mico cas. vide. t̄ cor. mi.

Dimidio as. ex di. t̄ medio as. vide in medio as.

Dimidiū. a di t̄ medi⁹ cōponit dimidiū dia. dū. vñ bec
dimidiatas tatis.

Dimiū nūs. nūi. autū. p̄ vñ m. a di t̄ mīo xp̄oīt: t̄ tū
ip̄tātā dimiūtēz. Itē dimiūo is. p̄ duo. m. t̄ tūc xp̄oīt
a dis t̄ mīo. i. i. diuersas p̄tes mīo. Nā sic dīc p̄s. in
p̄ maioris. S. trāst in m. vt dimiūo p̄ dimiūo. Ter-
ti⁹ in adelphis. Dimiūtē tibi cerebrū. vide in mīo is.

Diminutū. a diminuio is. of diminutū ua. uū. vñ qdā
gen⁹ vboz est dictū diminutū: qz diminutionē actus
sui vbi signat. De quo dēm̄ ē in tercia pte in tractatu de
spēbus vboz. t̄ qdām genus nouiz d̄ diminutū. de
quo dixi in tercia pte in tractatu de spēbus nominuz.

Dimitto tis. misi. misū. cōponit ex di t̄ mitto tis. t̄ est di-
mittere diuersis modis mittere: vel in diuersas partes
t̄ dimittere. i. parcere: indulgere: cōdonare: t̄ est etiā di-
mittere: differre: derelinquerre.

Dina ne est proprium nomen filie Jacob.
Dinascia ut habeat in historiis sup Hen. ca. de ortu regno rum dinascia egypti summa potestate vocant.
Dinodo das. pe. pdu. cōponit ex di. et nodo das. vide in no inosco scis. noui. notu. dinoscere. i. discernere. (do das: diuersis modis noscere. ex di. et nosco. scis. cōponit. et nō bz g. an n. vñ Eccle. 4. In lingua n. sapientia dinoscitur.
Diocesis sis. fe. ge. interpretat gubernatio: et b' nō bz p̄petatez vbi vel p̄tate: s̄bz effectus: et ē diocesis p̄pē baptismalis ecclie territorii et gubernatio. et d' a dia qd ē de: vel a dia qd ē duo: et cestio: q̄si decisio: qz semp decidi et separat.
Diogenes enī, p̄p̄iu nomē vi. (ab alia dioceſi. et cor. ce. ri. et cor. pen. sicut et hermogenes genis.
Diomedes edis. pen. pdu. p̄p̄iu nomē cuiusdā viri: et vt enarrat p̄ap. Diomedē pagani deū afferunt: cuius socios in aues cōuersos ita se ludificare dicunt: vt suis. i. grecis col. ludat: alienos vberēt: et ad tēplū diomedis rostro aquaz portat: s̄bz hoc v̄l fingūt: vel si aquā portat: v̄l tale aliqd: ludificatiōb' fit demonū: q̄ eos a veri dei cultu abſtrahunt. **B**u. et dicit. Diomedee aues dicte sūt a sociis diō medis: quos ferūt fabule in illas aues fuisse pueros. **A**gu. et in. i. li. de ci. dei. ca. 16. sic dicit. H̄reci diomedē fe. cerut deū: quē diuinis irrogata pena phibet ad suos nō renuntiisse: eiusq; socios in volucres fuisse pueros. Qui et tēplū ei' autē cē i. isula diomedea: nō lōge a mōte gargo no: q̄ ē in apulia. et hoc tēplū circumolare et icolere has alienas tā mirabilis obſego: vt aq̄ iplearnt et aspgāt: et eo si greci venerit nō solū geras esse verū et adulari. Si autē alienos viderit subnolare ad capita tanq; grauib' ictib': vt etiaz pimāt vulnera. Nā grādib' et duris rostris satis ad hec p̄lia phibent armate. Et r̄ndet **A**u. in eodē lib. c. 18. **H**ec vel falsa sūt: vel tā iustitiae et merito nō credantur. Firmissime tū tenēdū ē oipotētē deū ou posse facere: q̄ voluerit: nec demōes opari: nisi qd ille pmiserit: cui iudicia occulta sūt multa: iniusta nulla. Nec sane demones nās creāt: nec aliqd tale faciūt: s̄bz spētēt q̄ a deo vō sūt cōmūtāt: vt videant eē qd nō sūt. Et subdit ibidē **A**ng. Hoc vō diomedis: qz nūsq; subito cōparuerūt: et postea i illo loco aues apparuerūt: pdētib' eos vltorib' angelis malis: in eas aues: q̄ pro illis sunt occulēt ex alijs locis: vbi ē hoc gen' autū: ad ea loca pducte ac repēte supposito: credunt eē pueri. **O**r autē diomedis tēplū aquā rostris afferūt et aspgūt: et q̄ blandiunt grecigenis: atq; alienigenas psequant̄: mirādū nō ē fieri demonū i stinctu: quo p̄terest p̄suadere deū factū eē diomedem ad decipiēdos hoīes: vt falsos deos cuz veri dei iniuria mīlos colāt: et hoīb' mortuū: tēplis: altarib': et sacrificijs que non nisi vni deo viuo et vero debentur: inseruant. vide in miraculum.

Dione. a dian d' dione. i. ven': qz pulchra sit. v̄l dca ē dīo a mīe sua: q̄ sit dca ē dione q̄si duos nectēs i amore. nō enī amor pōt expleri sine duob'. Vel d' dione quasi ex duob' nata: idē dione nea. neū. i. venere. vñ Virg. Ec. **D**ionimū i nomā ē. Ce dionei pcessit cesaris astrū. **D**ionysius sy. dict' ē bacchus. Et hic pluralis hec dionysia dicunt festa bacchi. vñ dionysius d' qdaz lapis fuscus et rubētib' notis sparsus sic dict': qz t̄si aque admixt' sit: tū trit' nimiū fragrat bz p̄u. p̄ap. vō sic dīe. **D**ionysia gēma nigra: mixtis notis rubeis. Itē dionysius sy. p̄p̄iu nomē cuiusdā doctoris sci q̄ ariopagita a vico citatis in qua habebat dict' est: et iterptat dionysii v̄hemēter fugiēs vel eleuat'. vel d' dionysii a dione qd ē venus. s. dea pulchritudinis: et si os qd est de': q̄si pulcer deo. vel d' a dionysia q̄ ē qdā gēma nigra valens v̄briatate: vt dicit Isi. Sicut igit̄ v̄hemēter fugiēs de mūdo p̄fectā abrenūciationē. Eleuat' p̄iternoꝝ p̄tēlationē. Plcher

deo p̄ decorē v̄tūtū. **V**ales p̄tōrib' v̄briatate v̄tioꝝ. **D**ioscorus ri. mas. ge. penul. cor. i. iunius. **I**ota d' vas vinariū duas aures. i. duas ansas bñs a dia qd ē duo: et ota qd ē auris. b' alio noīe d' āphora: et pdu. o. iota. vñ H̄recis. Auris otis tibi sit: idē iota venit. **I**otrepes pis. penul. cor. quidā beresiarcha. et interpretat speciosus insulfus: vel decor insaniens. **D**ionolares sūt vilissime meretrices parui stipendij: v̄l diouole fm̄ p̄ap. vel he alio noīe dicuntur diouolres: vt videtur velle **A**ng. vt patebit infra. **D**ionolae. in diouolares vide. **D**iplo. a dia qd ē duo et plico cas. cōponit diplo as. i. dupli. care. vñ hec diplo ple. i. nota in testamētis signādis. **D**iplois. a diplo as. deriuat̄ hec diplois diploidis fc. ge. du. plex vestis: q̄ sit duplex amictus: et est vestis militaris. **P**sal. Sicut diploide confusione sua. et cor. i. ante d. **D**iplonia. a diplo plas. deriuat̄ hec diplonia nie. i. duplex locutio. et diplonius nia. niū. i. duplicatus. et hic diplonius. i. duplicator. **D**ipondius dy. ma. ge. duo pondera. s. genus ponderis ex duobus assibus compōstū. vñ in euangelio. Nōne duo pasteres vēcūt dipondio. Et scidū p̄ pond' vna libra vel vñ as. est. vñ et dipodi' dict' ē duo pondera due libra vel duo ases. et cōponit a dia qd est duo et pondus. **D**ipsa se. fe. ge. et b' dipsas sadis: et b' oipsis b' sis. vel sidi. gen' ē fp̄tēs: et iterptat sitibunda. vñ latine d' situla: qz quē mordet siti faē perire. **D**entro. 8. In q̄ erat fp̄s flatu adūrēs et scorpio ac dipsas. vbi dicit glosa. **D**ipsas gen' aspidis q̄ latie d' situla quēcung monorderit sit p̄mit v̄l perit: adeo p̄ua vt cū calcet nō videat: c' vēnu nū an extiguit q̄ sentiat: nec tristitia sentit moritur. **D**iptica cc. fe. ge. tabula manualis q̄ et pugillaris d' cephi meris. vñ gdā. Clerice dipticas lateri ne dēplicis vñq; et d'riūt̄ a dico cis. v'l diptica d' a dia qd ē duo: et thēca qd ē positio: q̄si duoz thēca. s. tabule due. Si. n. ples ibi sint nō p̄pē d' diptica fm̄ **A**ng. p̄ap. vō dīe. Diphice thēca qb' corruptores amorē sui iscrubūt pueillis. et pdu. pti. vñ in decretis. z. 4. q. z. ca. nōne sane p̄serf. circa p̄cipiū d' r̄. Et in sacris dipticis scripserūt. qd glo. ibide exponit dīces. Diphice a dico cis. vñ **M**artial. Clerice dipticas z̄. Et dīe eadē glosa postea q̄ diptice sūt colūne in quib' imagines patrum in suo catalogo ponuntur. **D**iphthōg' fe. ge. a dia qd ē duo: et p̄thōg' sāt' ide diphthōg' d' cū due vocales iungunt i eadē syllaba: nā singule vocales suas voces hñt. Quid at̄ et quot sint diphthōgi dixi supra in prima parte in ca. de diptibongis. **D**iotus ta. tū penul. cor. alio nomine dicitur diaptotus. vnde diaptatus. vide supra vbi exponit. **D**ira re. i. furia. et d' a durus: qz sit dura. et dicunt p̄pē emenides v'l erinides i iferno: furie i terra: dire i celo: q̄si deoz ire. qz ex ira deoz pueniūt. et est ethy. nō p̄ponit vel deriuatōis ostēsio fm̄ **A**ng. p̄ap. vō dīe. Dīre deo penarum dicunt malorum vltices a dira tractum est. **D**ir' ra. rū. i. crudel. re'. imisericors. asp. atrox. dētestabilis. at d' dir' q̄si dīna ira iundat. ethymo. est. Proprie at d' dirū qd diuina iferē ira. **D**īt̄ dirū. i. magn'. et pdu. vnde gdā. Blandicie plusq; dira venena nocent. **D**irigo gis. rex. verbū actiū componit ex di. et rego gis. et dici dirigo: q̄si in diuersam partē rego. et cor. i. psal. Dirige gressus meos z̄. **D**irimo mis. emi. pti. i. didere: separare: ex di. et remo mis. cōponit iterposita r. cā euphonie: et mutaf. c. i. i. p̄tit. et cor. di. Luca. in gnto. Et non admisit dirimus suffragio plebis. Quare di. cor. in dirimo et disert' dictū est supra i cōta pte in ca. de metaplasmō et fistole. vide ēt in disertus. **D**iriō pis. pui. reptū. ex di. et rapio pis. cōponit et cor. i.

D

test diripere diuersis modis: vel in diuersas partes rapere: vastare: diuellerere.

Dirupo pis. pi. prū. ex di. et rūpo pis: cōponit. et ē dirūpe in diuersas p̄es rūpe: scideat: diuidere. vñ dirupit pia. ptū. i. scissus: diuisus. **D**iruo ruis. rui. ex di. et ruo is cōponit: et est verbū actiuū: et cor. ru. in supinū: et est diruere: destruere: in diuersas partē. et ruptū p̄t. et supinū de diruēto pis. vide. **C**tes ruere: euerter: dycer.

Dirus dira dirum. in dira dire vide.

Diruēt supinū de diruo ris. et cor. penul. sed diruptū p̄t. et supinū de diruēto pis.

Dis ditis. a dito tas. dī h̄ t̄ b̄ dis. t̄ b̄ dite. ḡtō ditis. i. diues s̄z neutrū i singulāri nō ē i v̄su: vt p̄ris. asserit. et cōparat vt dis tio. tisim⁹. vñ dititer t̄. tissime. aduer. **J**tē. h̄ dis ditis. i. pluto a ditādo: q̄ n̄is morib⁹ orbe suū dīat fīm. **H**ug. p̄ap. v̄o dicit. **D**is. i. diues. opulētus. h̄ t̄ b̄ dis buiūs ditis: et hoc dīte debuit facere q̄d singulare neutrū nō ē i v̄su: s̄z pluralr̄ ditis. et p̄ris. in. o. li. dicit: In is desideria lōgā cuiuscūq; s̄nt generis latina: ablata s. et additio. faciūt ḡm: vt hec lis. litis. et hic et hec dis ditis. vñ nob̄ et hec dites: et hec ditia: cui⁹ n̄tū singulare neutrū i v̄su nō iueni. deberet t̄ fīm analogā hoc dīte cē. **N**ā in is. finire neutrū non pōt: supple si sit declinabile: q̄d dico pp semis: q̄d est ois ge. s̄z ideclinabile. **S**tatiūs. Optataq; tē plā licee tot dīta dona dabit sacratis postibus.

Dis grece latine dī bis. **J**tē dis. et di. semp̄ iueniunt in cōpositiōe. **L**ū q̄b⁹ aut dictiōb⁹ cōponat dis. et cū q̄bus di. dictū ē supra i p̄ma pte i ca. de syllaba: vbi agit de s.

Discalcio as. au. are. i. calciamenta extrahere. et cōponit a discedo dis. cest. scedere. i. in diuer. **C**dis. et calcio cias. sam partē cedere. et cōponit a dis. et cedo dis.

Disceptio p̄tas. p̄tāi. p̄tare. i. disputare: cōtēdere: v̄surpare: indicare. et vt dicit Iſi. **I**udge dīct⁹ q̄si ius dictans v̄l dīcens populo sūe q̄d iure disceptat. Jure autē disceptare est iuste indicare.

Discriminū li. penul. cor. ornamētū virginale: vt acus cū qua v̄go discernit et diuidit capillos. et dī a discerno nis.

Discerno nis. in cerno cernis est.

Discrepō pis. p̄tū. discerpe v̄bū actiuū. i. diuersis mōis carpe. i. scindere: laniare: euelle. ex dis. et carpo pis. cōpo

Discerp̄t p̄terū de discerpo pis. **C**n̄f: a. in e. mutata. **D**iscidiū dī. a discedo dis. hoc discidiū dī. i. sepatio: diuortiū dictū q̄ quis a pacto discedat. vñ discidiosus sa. sum. qui frequēs est in discidiy: et qui discidia amat. pōt etiā dici discidiū a discedo dis.

Discint⁹ cta. ctū. i. delegat⁹: remissus: i cōpositus a discingo gis. qd ē diligare: qd cōponit a dis. et cingo gis. **R**eg. lib. 3. ca. 22. **N**ō gloriēt accinct⁹ equē et discincetus.

Disciplina a disco vel discipulus dī hec disciplia ne. qz dīcēt plena: et ē disciplina i discipulo: doctrina i magro: facultas vel pfessio vel scia i v̄troq; et l̄z s̄nt idē disciplia doctria et facultas: vel pfessio: vel scia: **S**cia t̄n̄ ex diuertitate subjector̄ accipit diuersitatē vocabulor̄: vel fīm quosdā dī disciplia a displiceo ces. q̄si displicina: qz dīscib⁹ aliq̄ displiceat. et idē disciplino nas. i. docere: vel v̄berare admonere: v̄l castigare. et idē disciplinat⁹ ta. tū. et cōponit: vt indisciplinat⁹ ta. tū. i. nō disciplinatus.

Discipularis in discipulus est.

Discipulus a disco scis. dī h̄ discipulus li. q addiscit et hinc bec discipula pule. et hic discipulatus tus. tui. et hic et bec discipularis et hoc discipulare. et discipulo las. i. discipulu docere: erudire: vide in respōsum.

Disco scis. didici disciū scere. i. cognoscere: vel sciētiā accipere. **D**isco cōponit: vt addisco scis. addidici. i. valde discere cōdisco scis. i. sil' discere. dedisco scis. i. obliuioni trādere. edisco scis. i. euidēter tradere: discere. redisco scis.

Anse

iterū discere. **C**Et nota q̄ disco et cōposita ab eo h̄nt su pinū: s̄z nō in frequēti v̄su. vñ dicit p̄ris. q̄nq; disco care re supio. q̄nq; dicit h̄re. **J**tē scias q̄ disco et oia ab eo cōposita faciūt p̄terū didici: et supinū discitū. Item disco pro cognoscere actiuū est: et silr ab eo cōposita fīm q̄ redolet illā significationē. **J**tē disco p̄ capere scientiam neutrū ē: et silr ab eo cōposita fīm illā significationē.

Discoforus ra. rū. penul. cor. i. discū ferēs. vñ Piero. in p̄logo Danie. Quū vero ad abacū venerat: et de iudea ad chaldeā raptum discoforum lectitabat.

Discolor oris cōis ge. cōponit ex dis. et color. et cor. co. vide in color. **D**iere. zz. **N**ūd aūs discolor hereditas mea mibi. et vt dicit p̄ap. **D**iscolor alii colorē habēs mutat⁹ a pīmo colorē: nō habēs colorē quē debet habere.

Discolus la. li. penl. cor. i. discors a scola. idoc⁹. idiota. illiterat⁹: a scola diuisus et diuersus. et pōt cōpōi a dis. et scho la. i. petri. z. **N**ō tūn̄ bonis et modestis s̄z etiā discolis.

Discooperio ris. ex dis. et cooperio componitur.

Discordo das. vide in discors.

Discors. cor. cōponit cum dis. et dicitur hic et hec discors dis. quasi diuersi cordis: vel q̄si decorsum a corde alterius. vnde hec discordia die. et inde disco: diotus sa. sum: **J**tē a discors discordo das. daui. dare. verbū neutrū et absoluū. i. diuersum cor habere. dissentire.

Discretio a discerno nis. hec discretio onis. i. diuisio: scia discussio: q̄rūlīb⁹ rez. p̄sideratio ad qd tendant: et vt dīcit qdā poeta. **D**ib⁹ in reb⁹ suma res est discretio. Item discretio est attributio act⁹. vel passiōis alib⁹ cū exclusione alicuius vel aliquoz: vide in narratio et in zelus.

Discriminē a discerno nis. dr hoc discriminē minis. i. piculuz vite. aliqui discriminē ē capitis: aliqui dī s̄cierēta: et patio in duo. vel fīm p̄ap. **D**iscriminē est piculuz: distantia laboz a discernēdo: qz aliqui duaz rez sepatio oñdit q̄ cōiuncte esse p̄st: vt in ornamenti mulierū. vñ discriminālia dicunt⁹ q̄ diuidunt capillos p̄ mediu frontem.

Discriminalia a discriminē. dī h̄ t̄ b̄ discriminal et h̄ le. qd dīnit: et h̄ discrimiale lis. et sūt p̄pē discriminālia q̄b⁹ crines diuisi religant⁹: qz caput mulieris a viro discernat v̄l ca pillos iter se fīz. **H**ug. vel vt dīc p̄ap. **D**iscriminalia mulieb̄ capitis ornamēta dcā q̄ caput mulieris a viro discernit v̄l crines dimidiat. **C**men: et cor. mi.

Discrimino nas. nau. nare. i. diuidere separare. et dī a discr.

Discubens tis. ge. ois. i. ad discū sedens et fercula sumens: a discubo bis. dicitur. vide in cumbo.

Discursim aduer. i. passim vel sparsim a discurro ris. dī.

Discursō sas. v̄bū fre. i. freqn̄ currē. et format a discursū v̄l supio dī discurro ris. curri. discursū su. u. i. o. uersa.

Discus a scis qd est rotundū dī h̄ discus disci. i. scutella: qz olim et scus dicebat. sic et discus a rotunditate. s̄z nūc discus dī: qz et escas et fercula apponat: vel potius est ethy⁹ discus q̄si dans escas. vñ hic discul⁹ li. dimi. et discubēs: ad discū sedēs. **E**t nota q̄ discus p̄prie est scutella et nō mensa: s̄z p̄a ponat q̄nq; p̄ metonomiā. et a disc⁹ dīct⁹ est disc⁹ ludus plūbea scutelle et ipsa plūbea scutella: qz scā erat ad s̄lititudinē scutelle et i aere p̄ciebat: qz lud⁹ nūc dī lud⁹ p̄ciebat lapidez. vñ **H**ora. in poetria. **I**ndo ctusq; pile discive trochive gescit. **D**iscus ē dī mappa vel mensale. vñ et asalia dicunt⁹ apparuisse petro i disco qd alibi liber actiuū aploz lintheu vocat. **D**e p̄cēs veris. **D**iscus scutellā: mēla notat atq; mappellā: vel sic et plan⁹. **E**st discus ludus: discus quoq; regia mēla. **D**isc⁹ scutella tibi sit discus quoq; mappa.

Discutio tis. cussi. sū. v̄bū actiuū cōponit ex dis et cutio tis. et cor. cu. et est discutere subtili idagare: v̄l q̄tere: discutere: pōt etiā cōponi ex dis et quatio tie. vñ discussus su. et h̄ discussio onis. i. subtilis ingſitio vel examinatio.

J

120

Disertus ta. dissero ris. cōponit ex dis. et sero ris. et ē disserere: tractare: dicere sapiēter loqui: firmare: expōne: re: declarare: eloq. lucide. vñ disert̄ ta. tū. nomē. i. sapiēs: eloquēs: et facūdus. vñ vt dīc. **H**u. subtrahit vñ. s. q̄uis s̄int duo i. vñ p̄ticipio et vñbali: vt dissero disertor dissertus. vñ et p̄ma cor. in disert̄ noīe. **H**ora. **S**acundi calices quē nō fecere disertū. et **G**ap. io. **L**iguas ifantū facit disertas. et cōgat disert̄ tior. tissim. vñ diserte vel dīstimitius. tissime. aduer. et ē diserte lucide: sapiēter disticte. et hec disertitudo dinis. dīcta locutio. **I**tē a dissero dī diserto tas. frequē. q̄si frequēter disserere: discrete log. **I**n uenit ē diserto tas p vñ. s. i. disertū facere: et tunc deriuat a dīt̄ ta. tū. **I**tē dissero ris. cōponit vt edissero ris. et ita vult **H**u. q̄. disertus nomē deriuat a dissero ris. et subtrahit ide vñ. s. **A**ly dicūt cū q̄b̄ ego: q̄ disert̄ cōponit a di. et ars. iterposita s. vñ dīc maḡ **H**u. q̄ disert̄ nomē. s. facūdus: p vñ. s. scrib̄. et cōponit a di. et ars. interposita s. cū vñ ē participiū scrib̄ p geminū s. **I**tē scias q̄ l̄z di. pducat vbiq; di. tū in dirimo mālit brevis atq; in disert̄. **U**nde h̄ nota q̄ listole q̄icq; fit pp liqscētiā sequētis l̄f: vt ap̄d. **D**ora. **R**egis opus sterilisq; diu palus aptaq; remis. Liqscit vñ s. vltia hui⁹ noīs palus i scāsione merri: qđ ē fit apud **C**atōnē. **D**ō nosti factū nō recte nolito sler: q̄si diceret nolito ilere. et dī dirimo et disertus cor. p̄mas: q̄ sūt nāl̄r lōge: q̄ dirimo sponit ex di et emo. et disertus ex di. et ars: et iterponit s. in disert̄ et r. i. dirimo. **I**tē **P**ris. in tractatu p̄positionū dicit q̄ di. p̄positio vbiq; pducif: excepto dirimo et disertus.

Disgruo gruīs. gruī. grutuz. cōponit ex dis. et gruo. et est disgruere. discouenire. discordare.

Disjicio cis. ieci. iecū. spōit ex dis. et iacio cis. et ē disjicere diuersis modis iacer. separare. disp̄gere. diuellere. diruer. et scribis p duplex. i. z. syllaba: p̄m. **A**sonās z. vocalē.

Disinteria rie. iteria qđ ē itestina cōponit cū dis. qđ est diu nū. vñ dī hec disinteria rie. penl. acuta. i. dimisio. **T**imū atidōs: vñ vleceratio itestinoz: et fit ante fluore: quē greci diariā vocāt: et enteria p. e. vñ iteria p. i. pōt scribi in pria syllaba. et fin hoc pōt dici disinteria: vñ disinteria: et ita i. vñ e. pōt eē quarta littera. **P**ap. vñ dīc q̄ disinteria est sanguineus fluxus vētris cuz excoziatione intestinoz.

Diligo gas. gau. et deberet vici diligo gas. a di. et ligo gas. s̄z iterponit. s. cā dīc ad diligo gis. **I**nuenit ē i. eodē sen su diligo gis. tertie iugatiōs sic dic **H**u. et cor. li.

Disnoicus. i. suspiriosus q̄ plus de aere recipit q̄s emitit: et videt eē cōpositū a di. qđ ē diu nū vñ diuersuz: et noīcus qđ ē ifirm̄: ide disnoicus: q̄ n̄ equo mō recipit et emit

Dispectus eta. tū. in dispicio cis. vide. **C**it aerem.

Dispello lis. puli. pulsuz. lere. i. diuersis modis vñ in diuersas partes pellere. et cōponit a dis. et pello pellis.

Dispēdiū. a dispēdo dis. dī bec dispēsa se. et hoc dispēdium dy. i. nimia largitas vel nimia dispēsa. et dispēdiū dī qđ ē h̄iū cōpēdīo. i. lōgū et inutile. vñ dispēdiosus sa. suz. longus et inutilis. et copara: vt dispēdiosus fior. sim. vñ dispēdiosus os. issime. aduer. et hec dispēdiositas tatis. fin. **H**ug. **P**ap. vñ dicit. Dispēdiū dānū vel detrimentuz.

Dispēdo dis. di. ex dis. et pēdo dis. cōponit. et est dispēdere largiter donare. expēdere: vel ordinare: diuidere. vñ hic dispēsor. foris. et dispēsoriū ria. riū. et hec dispensa se.

Dispēso fas. saui. sare. vñbū frequē. et dispēdo dis. pēsu. su. u. in o. ouersa. et dispēlare q̄si largiter donare: diuidere disponere: vel deliberare: ide h̄ dispēsator. tozis. et dispēsator dī h̄. **P**ap. cui credis administratio pecuniarū: q̄ p̄ us q̄ dabāt pecunia nō numerabāt s̄z appendebāt eam.

Disperdo dis. didi. ditū. ex dis. et pdo dis. vñ in psal. **N**ō di sperdiderūt gētes quas dedit dīs illis. i. nō destruxerūt deleuerunt: diuersis modis perdidērunt.

Dispesco scis. scui. dispescitū dberet facēt supinū: et ē dispe scere: distare: separari. **I**nuenit ē transitiū p̄ separare: vel diuidere: et componit a dis. et pēso scis. qđ nō est in vñ. **Q**uidā tū dicūt q̄ cōponat a dis. et paco cas. vel pacitor. **D**ispicabilis: in dispicio cis. vide. **C**vel pafco. **D**ispicio cis. xi. ctū. ex dis. et specio cis. cōponit. et ē disp̄cere diuersis modis aspicere: vel in diuersas partas. ade dispectus eta. ctū. et dispicor caris. et inde hic et hec disp̄cabilis et hoc le. et vt dicit **B**api. **D**ispect̄ cōtempus: disp̄ctio fastidiū: superbia.

Displico cas. penul. cor. ex dis. et pllico cas. cōponit. et ē disp̄licare deorsuz a plica ponere.

Displosus vel diplosus sa. sum. i. dissutus: apertus: dirup⁹ vide in plundo dis.

Dispolio as. cōponit a dis. et spolio: et abycit vnuz. et ē dispoliare: diuersis modis spoliare.

Dispūctor. dispūgo gis. cōponit a dis. et pūgo gis. et dispū gere diuersis modis pūgere: vel dispēsare: vñ donare: vñ deorsuz a pūcto facere et expellere. **I**te a pūgo cōponit expūgo gis. extra pellere: extra pūctū scripiciois ponere: et deicere. **E**t hinc dicim⁹ expūctores et dispūctores eosq; expellūt alios ab hereditate: et dībēt noīa eoz de tabula testamēti. vel eos sic dicim⁹ qui in signādis perāt testamēti: et eoz iserebāt pūctos q̄ erāt ihereditādi: vel eo rū quoties expediebat auferebāt q̄ erāt exheredandi.

Dispūgo gis. ex dis et pūgo gis. sponit. vide in pūgo gis.

Dispūtas. taui. tare. ex dis et puto tas. spōit. et ē disputare diuersa putare. **L**oqndō: vñ loqndō disfētē: vñ disputare ē diuersa rōc mētis p̄quirere: vt ad rei vitate posse puenire. vñ h̄ disputator tozis. et h̄c disputatori ria. riū.

Disquiro ris. situ. sitū. i. diuersis modis q̄ref et iuestigare: et pdū. qui. et sponit ex dis et q̄ro ris. mutato e. n. i.

Disseco cas. ex dis et seco cas. sponit. et ē dissecare diuersis modis secare dirūpere cruciare. et cor. se. **A**ctu. 7. **A**dientes aut̄ hec dissecabantur cordibus suis.

Dissenſio onis. fe. ge. a dissensio tis. et ē dissensio diuīſo: discordantia.

Dissentio tis. et dissentior tis. i. eodē sensu. i. discordare: discrepare: q̄si diuersa sentire. vñ h̄ dissensio onis: h̄ dissensus sus. et dissensiz aduer. i. discordāter: et dissentanea. neū. q̄ facile dissentit. et sponit a dis et sentio tis.

Dissepiō pis. piui. ex dis et sepiō pis. sponit: et ē dissepere diuersis moīs separe: vñ sepe reouere: discludere: pdūse.

Dissero ris. in disertus est.

Dissero ras. ex dis et sero ras. sponit dissero ras. i. diuersis modis ferare: vel serā remouere: vel aperire et cor. se.

Dissicio cis. cui. secūt. sponit ex dis et seco cas. et ē disisce re remouere: separe. et cor. si. **A**mbro. Ille veteris militie more disscere hostium cuncos et.

Dissicui est preteritum de dissicio cis.

Dissideo des. i. discordare: disscouenire: et in diuersa parte sedere. vñ dissidenter aduer. et hec dissidentia tie. et sponit dissideo ex dis et sedeō des. et cor. si. **O**ui. ep̄. **A**ver bis facies dissidet ista tuis. et a dissideo vel dissido deriuatur hoc dissidium dy.

Dissido dis. i. discordare: disscouenire: in parte diuersa sedere: q̄si idē significat cū dissideo des. et cōponit a dis et sido dis. et pdū. si. vñ in. 4. lib. moral. q̄si in p̄ncipio dicit Grego. Sed dū a semetipsis per h̄rietatem dissidunt electoē ad intelligentiam veritatis mittunt.

Dissilio lis. ex dis et salio cōponit. et cor. li. vide in salio lis.

Dissyllaba. ex dis et syllaba spōit dissyllab⁹ ba. bū. i. om̄z syllabarū: et pdū. primaz positione. vñ in doctrinali. Non sine compōsitis debent dissyllaba demī.

Dissino nis. situ. sitū. i. diuidere: separe: et cōponit a dis et sinto nis: et cor. si. in presenti et in supino.

Dissipō pas. paui. pare. patū. ἔπονις a dis et sipo pas. et cor. si. et dissipare dispergere: diminuere: destruere.
 Dissitū ta. tum. penul. cor. i. sepatus. et dī a dissino nis.
 Dissiū est preteritum de dissino nis. et pdu. si.
 Dissolco les. in soleo les. est.
 Dissono pas. pdu. so. sicut et sipo pas. vide in sipo pas.
 Dissolto tas. in salio lis. est.
 Dissurda ē arida vrine digestio: vel difficultas migēdi.
 Dissens. a dissuo suis. quod cōponit a dis et suo suis. sui. suum. dicis dissensus ta. tum. penul. pdu. et est dissuere dissungere: suturam frangere.
 Distēdo dis. di. cōponit a dis et tēdo dis. vide in tēdo dis.
 Disticon. dia qd̄ est duo cōponit cum sticon qd̄ est v̄sus et dī hoc disticu. v̄l disticio: et b̄ disticu. iuenit. i. carmē v̄l op̄ uno. v̄sus. vñ Theodolus. Quos in distichu carmē cōlecterio emi. Itē disticon dī quoddam genus dicen dicum. s. autō totuz loqui p̄ se sine p̄sona introducta.
 Disticum in disticon est.
 Distineo. teneo. ἔπονις cu dis. et dī distineo nes. nui. i. detinere: vel separare: vel in diuersaz partē et oppositā tenere.
 Distingo gis. xi. ctum. gere. i. tinturam auferre: a dis et tingo gis. cōponit et scribis sine u.
 Distinguo. a dis et stinguo guis. ἔπονις distinguo xi. ctuz. et abycis vñus: et distinguere determinare: designare: dividere: separare: p̄cūtare discernere. et ide distincta. tū. et hec distinctio onis. Distictois at tres sunt sp̄s. s. colu. com. piodus. De quib⁹ dictū ē supra in q̄rta pte in fine.
 Distiti penul. cor. preteritum de disto stas.
 Distostas. sti. sti. distare: et distatū iuenit: remotū esse. et cōponit a dis et sto. stas. et distare differre: remotu. esse in diuersa parte store: cessare. vnde distanter: distātia. et cōponit: vt indistanter indistantia.
 Distribuo is ex dis et tribuo is. ἔπονις. et est distribuere dividere: diuersis diuersa tribuere. Vide in tribuo is.
 Districus. a distringo dicitur districtus ta. tum. seuerus: asperausterus. Et cōparā: vt districtus tior. tissimus. vnde districte tius. tissime. aduerbiū.
 Distringo gis. xi. ctū. et abycis n. i. sup̄. cā euphonie. et est distigere diuersis modis strigere. Itē distringere. i. ap̄lia restricturā remouere: v̄l leuite rāgere. Et i. hacylma significatiō p̄t sumi. Ezech. i7. vbi dī. Tenez distringā. Et i. plogo Amos vbi dī. Rubor̄ mora distringēs.
 Distrophos dī oda illa q̄ in scđo v̄su repetit varietatē versus. Vide in strophos.
 Diteo tes. i. eē v̄l fieri diuitē. vñ diteco scis. i. choati. et de.
 Distio est cōparatiuus de dis ditio. h̄ et hec dis et hoc dite: idē est qd̄ dines: de quo supra dixi in suo loco. Et para tur: ut dis tior. tissim⁹. vñ dititer tius. tissime aduerbiū.
 Distissim⁹ ma. mū. i. valde diues: superlatiuū de dis ditis.
 Distas. tau. tare. i. diuitē facere. et est acutū cu ob̄ suis positivis siq̄ bz. et ide ditat̄ ta. tū. i. diues fact⁹. Diere. s.
 Iō magnificari sūt et ditati. et pdu. di. vñ i. Aurora. Nō replet agelic⁹ ditat̄ et ornat̄ hono. Inuenit̄ et dicto tas. pct. et el̄ frequē. a dico cis. dictum tu. u. in o. uersa.
 Diu aduer. t̄pis dī a dies: et accipit̄ p̄ determinato spacio tgis: et p̄ idemētiato sic dies. vñ et p̄ cōparationē h̄ et b̄ diuitio: et hoc diuiti⁹. et diuitissim⁹ ma. mū. et ide diuitius et diuitissime aduer. q̄ magis sūt in v̄su q̄ p̄dicta noia. Et p̄ cōpositionē interdiu: et aliquādiu: et q̄diu. P̄t̄ et q̄ diu ese due voces. Pap̄. sic dicit. Diu: multo tpe: tardē. Si aut̄ est vna pars q̄diu debet scribi per n. et nō per m.
 Diuialis. a diuin⁹ or̄ h̄ et b̄ diuialis et hoc le. i. din⁹. vñ diuial dī p̄ncip̄ v̄l ipat̄: q̄ q̄s̄ ds̄ h̄ebat. et pdu. ua diuialis.
 Diuēdo dis. didi. ditū. dcre. i. diuise yēdere. et cōponit a di et yendo dis.

Dinētō las. ex di et yētō las. cōponit. i. diuersis modis ventilare. et cor. ti.
 Diuersicliniū. a diuersus sa. suz. et clino nas. ἔπονις hoc diuersicliniū ny. i. loc⁹ vbi diuersa vie siūgunt: qz illuc diuersa vie acclinanit: v̄l qz illuc via iclinat ad diuersa. qd̄ alr̄ grece dī b̄ ethroclitu. Itē ethroclita siue diuersa clinia dīr̄ qdā noia i arte grāmatica q̄si ad diuersa se iclinatia. s. q̄ iclinat se ad diuersas dictiōes i diuersis cast b̄: vt iuppiter iouis. v̄l ad diuersas significatiōes v̄l ad diuersas declinatiōes: v̄l ad diuersa gna in diuersis nūris: vt vespa vespe: vas vasa: celu celi. Un̄ p̄ris. in li. constructionū dicit. Itaq̄ ethroclita. i. diuersiclinia necessaria ideo nequit alijs ntūs apt⁹ grō: ex quo reliq̄ figuratiōes tā casu. q̄ nūeroz reddant. Et nō q̄ i codē sensu iuenit h̄ et b̄ diuersiclinis et b̄ ne. De noie et ethroclito diuētū est in tertia parte in tractatu de genere noīum.
 Diuersifico cas. cani. i. diuersa facere. et ἔπονις a diuersis Diuersifiniū ny. i. bifiniū exponit. C̄ facio. et cor. si.
 Diuerso sas. freqn. et diuerto tis. i. freqnter diuerte. Itē iuenit diuerso sas. i. variare. et cōponit a di et verso sas.
 Diuersoriū. a diuerto tis. dī b̄ diuersoriū ry. i. diuersitas via. s. vbi viator ad calle diuertit. v̄l locus remor⁹ ab alio: v̄l receptaculū. s. hospitiū v̄l hospitale. et dī diuersoriū: v̄l qz illuc diuertim⁹: v̄l qz ex diuersis vys ibi cōne niae. vñ i. Luca. Nō erat ei loc⁹ i diuersorio. Et Pie. 9. Quis dabit me i solitudinē diuersoriū viator. Et vt dicit glo. sup̄ Lu. Diuersoriū est domus iter duos muros duas h̄is ianuas: vt. s. ex diuersis vys recipiat adueniētes: et significat ecclesiā inter paradisum et mundum.
 Diuersus. a diuerto tis. dī diuersus sa. suz. i. diuersus. separatus nō ecors. malus: et cōparat. vñ hec diuersitas tatis. varietas. Et p̄ cōpositionē diuersifico cas.
 Diuerticulū. a diuerto tis. dī b̄ diuerticulū li. flex⁹ viarū: vbi vna via diuertit ab alia: v̄l ip̄e callis p̄ quē diuerti m̄ ab alia via: q̄si diuersa via. Idē et diuortiū q̄si diuer suz. i. via vel semita in diuersum tēdens. Et ponit gene raliter diuerticulū vel diuortiū p̄ segatiōe et divisione et subterfugitiōe. vñ diuortiū dī iteryirū et mulierē quo tiecūq̄ dissoluto m̄rimonio alter eo. p̄ alias nuptias se quī: sic dicit̄ a flexu viarū. i. vle in diuersa tēdentes.
 Diuerto tis. in verto tis. est.
 Diues. a dito tas. h̄ et hec diues b̄ diuitis. i. pecuniosus: si ue yta siue nō. locuples fundis: q̄si loculis plen⁹. fortunat⁹: subito fact⁹ beat⁹. honest⁹: morib⁹ et honorevſus. felix: q̄ bz et v̄t̄. Un̄ p̄is. dīc q̄ diues p̄tinet ad cōtitatē extinsec⁹ accidētiū: sed felix ad q̄litatē. Itē sepe iuenit diues potētia et v̄tūtib⁹: potes q̄si dō. p̄xim⁹. s. etymo. et nō deriuatio v̄l p̄positio. Et cogat̄: vt diues diuintor tis sim⁹. q̄ compatiū⁹ et suplatiū⁹ nūc in v̄su nō sūt: q̄uis in autorib⁹ iuenit̄. Un̄ Quid̄ in epi. Oppida sūt regni diuintoria mei. Et a diues he diuintie arū. Et nō q̄ vt dīc Heda: aliud est pecunias bz: aliud amare. Multi bz et nō amāt: multi nō bz et amāt. Itē alij bz et amāt: alij nec bz nec amare se gaudēt: q̄ tutiores sunt: q̄ cū p̄lo dicere p̄st̄. Nibi mūd⁹ crucifixus ē et ego mūdo. Un̄ et Salomon ait. Nō q̄ bz: s. q̄ amat diuitias fruct⁹ nō capiat ex eis. Itē Lindocinēsis dīc. Nō rez cumulus: sed sufficiētia mētis p̄itat. sufficiēt p̄cula: diues eris. Vi de in volūtas. Itē scias q̄ diues ē cōis ge. in bēlatiōe: s. ois in p̄structōe. et p̄t̄ adyci mat. se. et neu. gñi satis p̄ prie: s. nō in q̄l̄ sui terminatōe: qz q̄litas acti destinētis in em. et forma plālis in es nullo p̄st mō neu. ge. adaptari. vñ nibil est. Habeo diuitē regnū: vel diuities regna. s. alie terminationes ei⁹ possūt neu. ge. adaptari: vt diues regnum: diuitis regni. Unde Quid̄. Addidit extemo marmore diues opus. Unde quidaz dixit. Les vel tes

Ide

B

Dneutra fugiunt: sed cetera sumunt.
Dinitiosus. a diuitie dī diuitiosus sa. suz. i. copiosus: plen⁹
diuitiosus. Et cōparat vt diuitiosus sior: sumus. vñ diuitio
se sius. sime. aduer. t hec diuitiositas tatis. i. copiositas.
Diuides. duo pōnis cū dens: t dī h̄ diuidēs tis. i. onis v̄l
agnus duos tñ h̄n dētes. Item diuidēs tis. ois ge. pōt
estē participium de diuido dis. si. sum.
Diuidia. a diuido dis. hec diuidia die. i. discordia v̄l bello
na. vñ diuidiosus sa. suz. i. discordiosus: q̄ p̄ sua discordia
alios diuidit t discordare facit: qui t diuidiosus diciē.
Diuidiculum. a diuido dicitur hoc diuidiculum li. i. castel
lum in diuisione terrarum positum.
Diuido. a di t video dis. tertie iungatiōis f̄z antiquos 2po
nis diuido dis. si. suz. i. ptiri: v̄l q̄si diuersis modis vide
re. Quidā tñ dicūt q̄ e cōpositū a di t via t do. inde diui
do. i. diuerfas vias do: f̄z etymo. ē. vñ diuisus sa. su. t diui
sua. u. i. diuisus v̄l diuidēs. Et p̄ cōpōne idiuisus sa.
suz. t idiuisua. u. i. diuido h̄ t h̄ diuisibil t h̄le.
vñ diuisibil aduer. t hec diuisibilitas tis. t p̄ cōpōne in
diuisibil le. idiuisibil: t hec idiuisibilitas tatis. Diuido
cōponit: vt diuindo dis. a cor. ui. q̄ aut antīq̄ video dis.
fuerit tertie iungatiōis: p̄z p̄ illū v̄slū Catonis. Hoc vide
ne rursus leuitatis crīmē dānce. q̄ de. cor. ibi i. vide: cū
impatiūs scēde iungatiōis desinat in e. p̄ductā.
Diuidus. a diuido dī diuidus dua. diu: q̄d diuidit vel
diuidit. vñ hec diuiditas tatis. t p̄ cōpositionez indiui
diuus dua. diuum. t hec indiuiditas tatis.
Diuin. a diuus dī diuin'na. u. q̄d ē deo: vel p̄tinēs ad
eos. t dīni celestes: deificati. t dīni ḡ tractat dī deo: qui
magis p̄pē dīr theologi. Et dīni q̄ dināt: q̄si deo pleni:
dīnitate. n. se eē plenos simulat. t astutia qdā fraudulē:
ta hoībus futura rieeturāt. Et a diuin'ni. addita tas. fit
h̄ dīnitas tatis. t dīn'aduerbiu. i. ex dys vel a deis fa
ctū. t dīno nas. v̄bū neu. cū oib̄ suis cōpositis: t pdu. u.
Et vt dī Clarro quatuorsunt ḡna diuiniatiōis. Vide in
aeromantia t geomantia.
Diuisiosus sa. sum. i. diuidiosus: in diuidia vide.
Diuisoriū rj. dī cella ab alys diuisa: t dī a diuido dis.
Diulores v̄lissime meretrices q̄ se suaq̄ grā numo: pre
bent. Et dicūt diuoltres quasi desiderium volētes: v̄l
quasi pro numo volute. Vide in diuolares.
Diunorium in diuerticulum exponit.
Diurnus. a diu fm̄ q̄ accipit. p̄ determiato spacio tpis dī
diurnus na. u. i. vñ. dici: vel durās p̄ vñ diem.
Dius dia dium. i. diuinus t sanctus: t dicitur a deus.
Diuitinus na. num. penul. cor. in diuurnus est.
Diuitur. a diu f̄z q̄ accipit. p̄ ideterminato spacio tpis dī
diuurnus na. u. qd̄ h̄ ideterminata significatiōis tpis:
sic diuurn' h̄z ideterminata. t diuint' na. u. in eodē sensu.
i. lōgus: plixus: diu durās: diuinus. t dī diuint' na. u. a
diu. sic diuurn' f̄z. Pug. Pap. v̄o dī. Diuitina dicta ab eo
q̄ diu durauerit. Diuitina a perpetuitate dcā q̄si eterna.
Diulgo. a di v̄lgo gas. dī diulgo gas. gau. gare. i. diuer
sis mōis v̄l gare: publicare: oib̄ notū facere t significare.
Din'. a dī of diu'na. u. i. deificat. f̄z dī sp̄ē. diu'vo fit q̄
si q̄ ex mortali fit imortalis. vñ f̄z. Pap. diu' dī deus v̄l
ipator ḡ post mortē velut dī h̄. Et scias q̄ diu' t diu
q̄q̄ pomū adverbialr. Sub diu. i. sub celo: v̄l extra
tectū sub solo aere t nudo. Et cōponit cū ppōne: t dicit
subdiuus. **D**ante **O**
Do das dedi datū dare. i. dono: trado: pcedo: partio. vñ h̄
dator toris. t dat' ta. tū. vñ h̄ datio onis. t h̄ datū ti. Ho
cōponit cū ad. t dī addo dis. t cū ab: t dī abdo dis. i. ab
scōdere remouere: t cū cō. t dī addo dis: q̄d xpōt. vt ab:
scōdo dis. t recōdo dis. Et do xpōt cū circū: t dī circū
do das. dedi. datū. Et cū cretū: t dī credo dis. t cū de: t

ante

D

dī dōdo dis. t cū e. t dī edo edis. t cū i. t dī ido dis. t cū p:
t dī pdo dis. t cū p̄z t dī pdo dis. t cū p̄e t dī p̄do dis. t
cū pessū: t dī pessūdo das. t cū ob t dī obdo dis. t cū re:
t dī redō dis. t cū sub t dī subdo dis. t cū trās t dī tra
do dis. t abycī ns. t cū venū t dī venūdo das. t cū eli
dē cōponit vēdo dis: qd̄ cōponit. vt diuēdo dis. Et nō p̄
do t oia cōposita traeut ad tertia iungatiōis: exceptis
trib⁹. s. pessūdo circūdo venūdo: q̄ remanet i pma. Itē
oia v̄ba cōposita a do q̄ sit tertie iungatiōis faciūt pteri
tū in didi t supinū i dirū. Cōposita tñ a 2do: vt absēdo
t recōdo h̄st duo pterita. s. in didi. t i di. sine geminatioe.
t duo supina. s. i. dirū. t suz. Itē h̄ syllabā da cor. i h̄ v̄bo
do das v̄bīg: t in v̄bo t p̄ticipio t in supino. vñ oīm el
circūdabā dare: dat' tē. vt semp da. corripiaſ v̄bīcīq̄ i
ueniat aī finē i h̄ v̄bo. Ex hoc p̄z q̄ verecūdo das. t
iocūdo das nō sit cōposita a do das: cū pdūcāt a. pe
nul. in v̄bo p̄ticipio t supino. Itē scias q̄ do dedi faci
supinū datū: t steti statū a. correpta. t eadē corripit in cō
positōe: vt circūdatū t p̄statū: v̄l mūraſ i. breuē: vt red
dirū t p̄statū. Itē do cor. pma in pterito: vt dedi cū cōpo
sitis oib⁹: vt circūdedi. f̄z in alys polisyllabis dī. pdūcī
penl. vt venūdet. vñ v̄slū. In v̄bis do das si sit polisyl
labā dicas. Or de lōgā: f̄z da semp breuiaſ. Pterinuz
def̄ breuib⁹ tñ t breuies. **D**ic tñ attēde q̄ satilidare
acuit penl. fm̄ v̄slū. cū deberec eā granare cū sit bēnis
sic circūdare. Itē cōposita a do t monasyllabis p̄ponib⁹
tertiae sunt iungatiōis vt trado dis. circūdo aī pme iu
gatiōis: eīq̄ circūdissyllabū t magis aduerbiu. q̄ppō.
vñ v̄slū. Ad ternā trāsit do si monasyllaba denſ. Sed
redit ad pma dissyllaba si socien̄. Itē vt dīxi dedi pte
teritū cor. pma: f̄z dedi iſſinūtūs de do dis. pdu. can
dē. Unī qdā. Multio mīla dedi: que nūc cūpez mībi de
di. Et scias q̄ do est v̄bū actiū: tñ passiūn in pma plo
na p̄sentis indicatiū. s. dor nō est in v̄slū sic nec for. Vide
supra in tertia pte v̄bī agīt de v̄bo. Et scias q̄ aliqd̄ dī
dari multipliciter sicut dicam in liberalis.
Doceo ces. cui. crū. t hinc v̄balia. **D**oceo cōponit: vt addo
ceo ces. i. valde vel abūdāter docere. **D**oceo ces. i. sil
docere. **D**oceo ces. i. nō docer. **D**oceo ces. i. valde do
cere: v̄l ext̄ t supra docere. **P**redoceo ces. i. aī docere
Doceo t ab eo cōposita sit actiū: t faciūt pteritū i cui
t supinū in crū. t oia cor. bāc syllabā do v̄bīq. t strū
cū duob⁹ diuersis accusatiōis: vno dīgnātē respectū ac
tū sit eōz actus: t altero designatē rē cū respectū ac
trāsit in rē alteri⁹ accusatiōi: vt **D**oceo te grāmaticā: f̄z
Pug. Quidā tñ dicūt q̄ p̄m̄ regit ex nā trāsitiōis: talī
ex vi cāe mālis. Verba aut̄ q̄ regūt duos diuersos occu
satios in his v̄slū cōtinēt. Slagito posco peto docce
rogo calceo celo. Induo succingo moneo sil exuo iugo.
Accusatiōis variōs copulāt sibi binos. Instruo iugāt
sine quo res falsificat. Et oia q̄ silia sunt illis: t q̄ p̄nēt
ad doctrinā: ad depēcationē: t ad obsecratōz: vt **I**nstruo
te bonos mores. Obsecro te multa. Ote hoc. Ex q̄t
nā p̄dicta v̄ba regāt duos actōs duplex: ē opio posita: t
p̄t addi tertia q̄ videlz: p̄dicta v̄ba regant duos diuer
sos actōs ex nā trāsitiōis hac rōne. q̄t p̄nēt ad duos
actus. Nā gēcūq̄ docet agit duo. agit. n. in discipulū quē
docet: t agit i arte quā ondit: t iō duos actōs regūt. S̄z
q̄ ille duos trāsitiōes sūt diuersaf̄z nārū nō debēt copula
ri: q̄r vna trāsitiō est depēdēs: altera p̄ficiens: t hec opio
magis mībi placet. Passiua aut̄ p̄dictoz v̄bo: regūt
vnu accusatiōi: vt Tu doceris a me grāmaticā.
Docibilis. **D**oceo ces. dī h̄ t hec docibil t hoc le. t p̄sm̄
copā dī h̄ t hec docilis t hoc le. **D**nt tñ. Nā docilis cī
discipulus q̄ facile docet. **M**ō. n. dī docilis: q̄ sit docē
f̄z q̄ doceri p̄t. **E**st. n. igeniosus t ad discendū paratus.

Docibilis vō est liber g facile discif v'l disci pōt: **P**onit
tū qīq vñ pro altero. **Vñ** **J**o. 6. **E**rit oēs docibiles. i.
dociles. Et nota q̄ vñalia in bilis a vñis absolutis venie
tia significat actionē t aptitudinē agēdi: vt risibilis. i. ap
tus ridere. **H**resibilis. i. apt⁹ gradī. **I**nueniunt ⁊ qdām
alii q̄ significat passionē t aptitudinē faciēdi: vt hec via
est gradibilis. i. apta p̄ quā aligs gradia. **U**eniētiā et a
vñis trāstūtiū significat passionē t aptitudinē patiēdi:
vt amabilis. i. apt⁹ amari. **D**iscibilis. i. apt⁹ disci. **D**ocilis. i.
apt⁹ doceri. **I**nueniunt tñ qdā alia q̄ significat actionē
t aptitudinē agēdi nō semp sed qīq in gbusdā locis: vt
cū penetrabili p̄pe sit qdō facile penetrat: v'l qdō ē aptus
penetrare. **I**nueniūt tñ penetrabile frigus. i. aptus pene
trare: v'l qdō facile penetrat. **P**enetrabilis v'l penetrare ite
rio: t secretior pars dom⁹ appellat. **D**ocibilis v'l docibilis
cōponit cū in t df idocilis v'l idocibil. i. nō docilis v'l nō
docibilis. **E**t scias q̄ noia in bilis significat aptitudinē
vt patuit. **N**oia vō in oīus significat plenitudinē. **N**oia
antē destinētiā in būdūs denotat silitudinē. vnde vñus.
Oīus plena notat: bundus similat: bilis aptat.

Docilis penil. cor. in docibilis expōit.
Docimen. a doceo dō hoc docimen minis. qdō t documen
inuenit. t cor. penil. tam docimen q̄ documen.
Dociloqu⁹ quā. quī. q̄ doce loqui: a doct⁹ t loquo cō
ponit. vñ h⁹ doctiloquii quī. i. doct⁹ eloquii v'l docta
t sapiēs locutio. t cor. lo. **C**onati. nare. i. docere.
Doctrina. a doceo ces. dō h⁹ doctrina ne. vñ doctrino as.
Doce. a doceo ces. dō doct⁹ ta. tū. **E**t sp̄araf: vt doct⁹ tior.
tissim⁹. vñ doct⁹ t⁹. tissime. aduer. **D**oce. sp̄onit: vt ido
cr⁹ ta. tū. t sp̄af. t semidoc⁹ ta. tū. t doctiloquii q̄. quī.
Documē penl. cor. in docimē est. idē documētū. i. doctrīa.
Dodona. a do das dō hec dodona ne. i. dea glādiū. t dodo
na tñ dicra est qdā silua epiri a vādo dona. i. glandes
bolbus. vnde dodoneus nea. neum. possestium.
Dogma. a doceo dō h⁹ dogma tis. i. doctrīa v'l iteratio do
ctrine vel decreti placitū p̄sensio solatio. idē dogma
tīca. cū. i. doct⁹ sagax prudēs sophistic⁹ istriūs vel in
struct⁹ v'l solat. **E**t dogmatizat zas. i. docere: instruere.
Inueniētiam hoc doma matis sine g. pro domo.

Dolabra. br. fe. ge. t h⁹ dolabru bri. p̄ codē. s. istū dolādi
s. p̄ bipēni. vñ dolabella le. t h⁹ dolabelluz li. abo dimi.
vñ dolabra dō q̄st dulabra. qz̄ duo bēat labia t cor. la nā.
Dolatilis penil. cor. in dolatura vide. **C**liter.
Dolatura a do lo as. dicis hec dolatura re. i. dolatio: v'l id
qdō dolādi auferē de ligno. vnl id cum quo dolaf. Item
a do lo as. dō h⁹ t hec dolatilis t hoc le. i. apt⁹ ad dolādū
t hoc dolatorium ry. locus in quo dolaf.
Doleoles. lui. litū. i. pati dolorē. vñ h⁹ dolor loris: t hic do
lorosus sa. sum. **D**oleo sp̄onit: vt doleoles. i. s̄l dolere
cōpati. vñ dolesco scis. inchoa. **D**oledoleoles. i. non dole
re. a dolore cessare. **Q**ui. de reme. **V**incula q̄ rupit dedo
luitq̄ semel. **P**redoleoles. i. pfecte v'l valde dolere. **D**o
leo tōia cōposita ab eo sunt neu. t faciūt pteritū in lui t
supinū in litū: t cor. do. **E**sop⁹. Sepe dolet pteritas crimi
nis arte capi. **E**t scias q̄ doleo vñ neutrū t absolument
regit p synodochen actū: vt vētre v'l caput doleo. **I**tē
nota q̄ dolor non est lesio sed lesionis sensus.
Dolum ly. vas terre rotundum.

Dolas. laui. lare. i. letigare: planare: pparare: pcutere. t
et actiūt cuius oībus suis compōstis siqua habet. t cor.
vbiq̄ banc syllabam do.

Dolon. a dolus dō h⁹ dolo v'l dolon onis. t sūt dolēs tela
abscondita in ligneis vaginis pp volū. t ipē t lignee va
gine dōr dolone: t iter q̄s later pugio sub spē baculi. t di
cunt sic. qz̄ fallat t decipiāt ferro cū pferat spēm ligni.
hos ēt yulgus greco noie oxas vocat. i. acutos. vñ t apō

medicos acut⁹ morb⁹ oīea vocat ab oīi qdō est acutum.
Doloro ras. i. dolorē h̄fe vel pati. t dicitur a dolore.
Dolorosus. a dolor loris. dō dolorosus sa. sūz. plenus dolo
re. t comparat. **V**ide in doleo.
Dolosus. a dolus dō dolosus sa. sūz penl. cor. i. ifsidiosus v'l
malign⁹: qz̄ deludat. **T**at decipiat occultā malitiā blā
dis fīmōib⁹ adorat. **E**t sp̄arat: vt dolosus sīor. sīsum⁹.
vñ dolose sī. sīsum⁹ aduer. t h⁹ dolositas tis. i. occulta
Dolumē. a dolus dō h⁹ dolumē minis: idē ē (malitia.
Dolus li. i. fraus mas. ge. malitia occulta blādis fīmonib⁹
adorata. calliditas mētis. t dō a dolore. qz̄ dolorē infe
rat. **Vñ** dō dolus a deludo: q̄st delus: qz̄ dīudat t decipiat
t fit dolus aio ifsicie loco v'l telo. fraus circa fidē mutua
tā. t edolus cū alid agit alid simulaç. t cor. do. **E**t inde
cōponit subdolus la lū. t subdolus li. substatiue.
Doma matis. ge. neu. greci tētū dicunt. pōt ēt dici doma
rectū v'l ēt atriū qdō non tegit. **P**hy siologus. **D**e q̄ pilis
eius fit sub domate sum⁹. **E**.z. li. c. s. dicit. **D**omatum
fistulas tē. **E**t appellat domatus fistulas cānales gbus
stilicida defluebant. **V**ide i fistula.
Domesticus ca. cum. i. notus t familiaris: quasi in domo
eadem stans. t deriuatur a domus.
Domicell⁹ li. t dominell⁹ li. dīr a dñs p̄dimiutōez. **I**tē a
dñs hec dia ne. t ide hec domicella t hec domiella am
bo dimi. **D**omicell⁹ t domicella ēt dīr qīq pulchri iu
uenes magnatū seu libero p̄: siue sint seruētes siue nō.
Domiciliū. a dom⁹ t ciliū cōponit hec domiciliū ly. i. do
m⁹ fastigii t altitudo. t dō sic q̄st ciliū dom⁹. dō tñ q̄s
domiciliū dom⁹ ipsa vel habitatio: vel māsto: vel ius t
ptas fīm lug. **In** psalmo autē vbi sic dicit. **S**icut nocti
coroz in domicilio. dicit glo. vēl i parietinis q̄ vulgo di
cunt ruine: vbi parietes stāt sine tecto. **D**icit ēt parieti.
Domicula le. dimi. pua domus. **Q**na q̄st parietū ruina.
Domiduca ce. penil. cor. i. uno dō: qz̄ vlḡ i domū puellas
maritatas itroducere credebat. **V**ide in interdica ce.
Domifico eas. penil. cor. i. domum facio: a domus t facio
componitur: a conuersa in i.
Domiatiōes. a dominor naris. dō hec dñatio onis. idē qdō
dīnat. **D**omiatiōes ēt dñr qdā angeli. **E**t vt dīc Grego. ea
āgeloz agmīa q̄ mira potētia p̄eminēt: p eo q̄ eis cete
ra ad obediendū subiecta sunt dñatiōes vocantur.
Dominellus in domicellus est.
Dominic⁹. a dñs vēl dñia dō dñic⁹ ca. cū. vñ hec dñica ce.
p̄ p̄ma feria. t h⁹ t h⁹ dñical t h⁹ le. qdō sumētā a dñica
p̄ illa die q̄s a dominicus ca. cū. **E**t vt dicit p̄p. dñic⁹
dies. pindē dō: qz̄ i eo resurrectiōis dñi nostri xpianis
gandū celebrat. **I**tē h⁹ dñic⁹ ci. dicit⁹ est qdā egregi⁹ cō
fessor p̄t i institutor ordīs fratrū p̄dicatoz. t dicit⁹ ēt dñi.
cū q̄st a dñi custodit⁹. s. a corruptōe peccati. **V**el dīc⁹
est dominic⁹ q̄st dñi sui custos: t iō glorificād⁹. **C**ustos
q̄pē dñi fuit iste. qz̄ voluntatē dñi custodiuit. custos dñi
qz̄ vinee dñi sabaoth custos a dñi deputatus.
Dominū. a dñs dō hoc dominū ny. i. ius: tutela ptas. idē
dominiōis sa. sum. imperiosus dñs t h⁹ qui b̄z ardus
precipere. s. homo magne auctoritatis.
Dominor. a dñs dicit dominor naris. qdō cōstruīt cū geni
tū vēl cum datiuo: verbum deponē. vnde hec dñatio
onis. t hic dominatus tus. tui. i. dominatio.
Domin⁹ dō a dom⁹: qz̄ domui p̄sit. **O** autē dñs dō q̄st dās
minas vēl q̄st dās mun⁹. s. fuitū. v'l dom⁹ mur⁹: v'l dās
minas. s. pene: vēl domās man⁹ etymo. est: nō p̄p. **E**t cō
ponit cū h⁹ genitiuo legū: t dō dominus legū. i. iurisperi
tus. **G**z q̄l iunt due p̄es: tūc dō dñs legū sol⁹ iperatōz
qz̄ ipse solus b̄z potestate cōdendi t destituēdi iura.
Domin⁹. a dñs vēl dñia dō hic dominus mni. t hec domna

De

B

Donne, p. syncopā: qđ, pprie ḡnenit claustralib⁹: s̄z dñs vel
vīa mundanis. vñ in ecclesia cāta. Jube dōne benedī-
cere, et dominus abbas et dominus prior.

Domo, a doma matis, dī domo mas. mui. mitū. i. vincere
subingare māsue facere: frāgere: colere, et bīneybalia do-
mītō trīp. domītō et domīt⁹ ta. tū. qđ cōponī: vt idomi
t⁹ ta. tū. i. nō domīt⁹: et effrenis: et iſatiabilis. **D**omo cōpo-
nī: vt edomo mas. i. valde domare. pdomo mas. i. pfe-
cte domare. redomo mas. i. ite p. domare. **A**ta supio do-
mitū fit domito tas. freqn. **D**omo et ei⁹ p̄posita sūt acti-
ua: et faciūt p̄teritū in mui. et sup. in mitū. et cor. hāc sylla.
do. Eſopus. Lui des ipſe nota tecq; gulose doma. **J**te ver-
bum pone doma pro longo culmine doma. **J**te ver-

Domuncula le. dimi. parua domus.

Dom⁹, a doma matis. dī h̄ dom⁹ ḡtō h̄ dom⁹ v̄l mi. et dclī-
nat h̄ nomē f̄z q̄rtā et secūdā declinatōez p̄ oē casus
absq; dtō et abltō pl̄alib⁹: in q̄b⁹ declinat̄ t̄m f̄z q̄rtā. dī
enī domib⁹ et nūq; domis: vt dīc p̄ris. in. 7. li. vbi agit de-
dtō et abltō pl̄alib⁹ scē declinationis. **N**ūs t̄n pl̄aliz et
vtūs t̄ singulāris q̄z pl̄aliz. s. domi v̄l dome nō sūt i fre-
quēti v̄lu f̄z secūdā declinationē. s̄līr nec abltō singu-
laris f̄z q̄rtā. s. domi ē i v̄su. **E**t scias q̄ dom⁹ est v̄nius
familie habitaculū: sic vrbs v̄ni⁹ p̄pli: et sic orbis domici
liū est toti h̄uani gāis. **J**te dom⁹ dī cōmixio viri et vxo-
ris: et familia: s̄z icipit a duob⁹. **N**ā p̄pe familia ē libe-
ri ex liberis legib⁹ suscep̄ti a femore dicta. et dī dom⁹ q̄si
domas man⁹: et ē etymo. **J**te aiauderte q̄ dom⁹ fm q̄ ē
scē declinatois ponit ad modū p̄prioꝝ noui⁹: nō autē
fm q̄ ē q̄rte: q̄ p̄pnoia in q̄rtā declinatōe nō rep̄iunt̄.
et iō bñ dī. **S**ui domi⁹: f̄z incōgrue. **S**ui dom⁹? **J**tez in p̄la-
pōt dici. **V**ado domi⁹. et cū p̄pōne. **V**ado ad domum: di-
uersis t̄n respectib⁹. **J**te yolo te scire q̄ dom⁹: nō est no-
mē collectiūn ut dici possit p̄pe. **D**om⁹ sunt: ita q̄ dom⁹
sit singulāris nūri: sic nec cūntas sit v̄l militat⁹: q̄n̄ v̄ni-
tas dom⁹: s̄sistit in p̄fectiōe p̄tū ſtigiaz. **E**t scias q̄ do-
mussalt⁹ libani de q̄ habet i. z. **R**e.ca. 7. dicebat: q̄ edifi-
cata erat de lignis libani. **V**l v̄t dīc glo. sup illud. **I**sa.
zz. **A**rmetariū domussaltus iuxta tēplū erat dom⁹ quā
edificauit **G**alomō ad reponēda armā: cui circūtū ar-
bores m̄lē erāt. vñ domussalt⁹ dī ipa quoq; dom⁹ nō la-
pidea f̄z lignea. et subdi⁹ cā q̄re lignea. **E**x huore enīz ce-
mēti et lapidis vi aiunt erugina ferrū. **E**x dictis collige
q̄ dicebat domussaltus libani: q̄ de lignis libani erat.
Salt⁹ v̄o: q̄ multis arborib⁹ erat circūdata dom⁹ ista.

Donariū. a donū dīcī hoc donariū ry. idem quod donū.
et donariū est locus vbi dona q̄ offerunt̄ in tēplo repo-
nuntur. et donarius ria. riū. illud quod donarū: v̄l q̄
facile donari potest.

Donatica. a dono nas. dīcī hec donatica ce. i. corona q̄ au-
tor donat⁹. et donatic⁹ ca. cum. q̄d donat⁹ vel accipitur.

Donatio onis. in dono nas. est.

Donatiū uii. i. donū: stipēdū: satellitiū: stola. **V**n̄ in vita
bt̄ Martini legif⁹ q̄ operator cepit donatiūz erogare
militib⁹. v̄l h̄ don⁹ ni. dīcī miles a dono: hinc hoc do-
natiū q̄d militib⁹ stipēdarys pro stipēdys datur.

Donatus. a dono nas. dīcī hic donat⁹ ti. qđa autor. hic li-
ber ab eo cōposit⁹ dīcī donat⁹. vñ hic et hec donatista
ste. q̄ sequi⁹ donatū: v̄l q̄ studet in libro eius. Donatiste
etia dīr qđa hereticia donato quodā afro dicti q̄ asse-
rebant filiū eē minorē p̄re: et minorē filio spiritū sanctū.
Donec aduer. i. qđdī: quoadusq;. **C**ū et fero fers p̄pōt.
Donifer ra. rū. v̄l donifer⁹ ri. penl. cor. q̄ dīfert dōa: ex do-
no nas. nare. i. dona tribuere vel remunerare: v̄l hono-
rare. et differt a dare: q̄ dare ē cū spe remuneratiōis: do-
nare v̄o sine spe remuneratiōis. **N**am donare est quāli-
bet rez trāfigere. vñ et donū cuiuslibet rei trāfactio dī.

Ante

B

vñ dī donare q̄si donu⁹ agere. et donatio q̄si doni actio:
Vn̄ dīc Arist. in. 3. topīc. q̄ donatio ē gen⁹ doni. **D**onum
enī ē datio irredibilis. **E**cce dīc q̄ donu⁹ est datio t̄nō
ecōuerso. **E**t differt donu⁹ a munere: q̄z donu⁹ deo dībet:
mun⁹ v̄ hoī. **J**te donu⁹ honorariū ē mun⁹ v̄ debitu et
patrono. **N**ā p̄pe mūera dīr obsegā q̄ pauges diuinib⁹
loco munez soluūt: sic dicta q̄z manib⁹ accipium v̄l dā-
tur. **J**te donu⁹ dātis ē a dādo v̄l a donādo. **D**un⁹ accipi-
entis a manib⁹ v̄l muniēdo v̄l monēdo. et pdu. do. Qui.
de arte. **P**lacat⁹ donis iuppiter ipse datis. **D**ono nas. cō-
ponī: vt condono nas. i. simul donare vel remittere re-
dono nas. i. iteruz donare. **D**ono et cōposita eius actua
sunt: et pdu. do. vide in liberalis.

Donum ni. vide in dono nas. et in spūs. **J**tez quare v̄niō
dāt̄ oīa dona dicef in virtus. item vide in pins.
Dorcas grece iterptāt latine videre. vñ b̄ dorcas. v̄l dor-
co v̄bū grecū. i. video. idē b̄ dorcas cadis. i. capræceo q̄
acute videat et de lōgiquo. **H**e et ibices dīr q̄si auces:
q̄z iſtar auū ardua et exēlsa teneat̄: et in sublimis hitet:
ita ut de sublimitate vix hūanis obtutib⁹ pateat̄. Vide
et in caprea. **J**te dorcas p̄priū nomen est mulieris de q̄
habet Actiu. 9. et cor. penl. in ḡtō dorcas cadis.

Dorciū cū. qđa m̄lier sic dcā cā adulatōis et blādīmēt̄ q̄si
iūnēcula. et dī dorcas. et iterptāt dorciū pulchra v̄su.

Dorco conis. mas. ge. i. lauidus vorator: dictus sic a dorcas
q̄d est videre: q̄z solo v̄su accēdīt ad leccacitatem.

Dores. dores fuit filius neptuni. vñ dor̄ vel dores quidā

greci dicti sunt: q̄z ab eo originem duxerunt. vnde dor-
cus ca. cum. fin. **D**ug. penul. cor.

Dorica ce. est vna ex linguis grecōz quam habent egypty

et syri. et cor. penul.

Dormio mis. miui. mitu. mitu. ui. in o. fit dormito tas. ver-
bum frequen. penulti. pdu. et est dormitare sub pigrina

dormire: sed dormire naturaliter.

Dorsiculum li. dimi. paruum dorsum.

Dorsum. a dur⁹ dīr dorsuz si. et est dorsuz a cernice v̄sp̄ad
renes: q̄si dorsuz: q̄z illa ps corpis sit durior ad modū
saxi fortis ad portādū et ppetēdū. inde dorso dorcas

q̄d cōponī: vt edorso las. andorso las. redorso redorso.

Dorus ri. in dores yide.

Dos dotis fe. ge. dīr a do das. et dīr dos q̄d dāt v̄xori a ma-
rito cū nubit. **D**onatio q̄d dāt eidē ab codē ppter deuī-
ginationē. **P**arafernū q̄d dāt ei ab amicis post nuptias
paliquot dies fm ſuetudinē diuerſaz terrap. **E**t dici-
tur parafernū a para q̄d est iuxta: et fernos q̄d est dos:
q̄i iuxta et post dōte def̄. **E**t nota q̄ antiqui ritus erat:
vt marit⁹ et v̄xori iūcē se emerēt et dotaret: ne v̄xori vide
refācilla. **E**t iō dicūt dici dōte q̄si coitē: q̄i heedēt iū-
pys v̄ri donatōe seḡ dos v̄xoris. **E**t nota q̄ dos q̄n̄q;
dīcī p̄prietas v̄rūtis alicui⁹. **V**n̄ Boe. in li. i. de cōlo.
dicit. **E**t breuiter oēs ei⁹ dotes inclā patri similiis est.
et pdu. o. aū t. dos dotis. **Q**ui. de reme. **Q**uā potes i p̄p-
dotes deflecte puelle. **B**ic nota q̄z theologos bñs q̄si
in glām trāſferunt̄ aliq̄ dona diuinit̄ dāt̄ ad eoz v̄o
natū. et hi ornat̄ a magistris dotes sunt noſiati. vñ talis
descriptio dāt̄ de illa dote. **H**os est perpetuus oſnatūs
aie et corporis vite ſufficiēt in eterno bītudinē ingiter p̄-
ſeueras. **E**t ſunt tres dotes aie. i. v̄ſio. dīcētario. p̄pē-
ſio. et has tāgit magister in li. z. ſententiā p̄ dicēns. **A**ma
nō valer dei beatitudinē particeps exiſtere aliquis ni-
ſi p̄ intelligēt̄ q̄ q̄sto magis intelligit̄ tāto plenius ba-
bēt̄. **E**cce deus rōnālē creaturā q̄ ſumū intelligeret̄.
intelligēdo amaret̄: et amādo possideret̄: ac possidendo
frueret̄. et hñt̄ iſta q̄tuor ſe fm ordinē. **I**ntellec̄t̄ enīz
apprehēſionē boni gignit amore. **A**mor autē amāmen
ynit amato: et quodāmō illō ſuū ee facit possidēdo. et

B ante R

hac dūnctōe sequit̄ delectatio q̄ p̄ficit rōnē frūtionis.
dotes aut̄ corporis sunt q̄tuor. s. claritas: i. passibilitas: agilitas: subtilitas. Et adaptat̄ qdā istas q̄tuor dotes corporis q̄tuor virtutib⁹ cardinalib⁹: eo q̄ q̄tuor virtutū cardina liū mā sunt bona corporalia: vt. s. prudētie respōdeat clari tas pp̄ter cognitionē iustitie q̄ est p̄petua et imortalis i. passibilitas. Fortitudini vō agilitas ex q̄ stting q̄ nihil possit corpori resistere. vñ agilitas nota. i. Corinθ. 15. per hoc q̄ dī. Surgit i. vñtate. Tēperat̄ie vō q̄ corp⁹ attenuat̄ subtilitas: vt sic q̄tuor dotes corporis r̄udeat̄ q̄tuor vñtib⁹ cardinalib⁹: sic tres dotes aie r̄idēt tribus theologis. s. vñsio fidei: cōp̄rehēsionē spei v̄l fruitio fm̄. vñaz acce ptionē: delectatio vō charitati: v̄l fruitio fm̄ alia significationē. Frūtio n. p̄fēcta qlis i. patria hēb̄is includit i. se delectationē et cōp̄rehēsionē: et iō a ḡbusdā accipit pro vñz: ḡbusdā vō p̄ alio. Lōp̄rehēsionē. n. nihil aliud ē q̄ i p̄stia dēu b̄se: et in sc̄ipo tenere. Et nota q̄ corp⁹ dī agile tūc: q̄ ad oēs aie act⁹ est expeditū et paratū. Itē agilitas nō solū p̄met ad motū: s̄z et ad sensū: et ad oēs alias pres aie: vt fm̄ hoc dicat̄ corp⁹ gl̄iosuz ē ē agile: q̄b̄ ē p̄fecte habilitat̄ ad oēs opatiōes q̄ ad corpus exercent̄.

Dotalicium in dotalis est.

Dotalis. a dos dī h̄ b̄ dotal' t̄ b̄le. i. dotali ascript⁹: v̄l i do te habet⁹: et idem dotali aduerbiū: et dotaliciū cia. ciū. idem q̄ dotalis. vñ dotalicium cij. i. dos vel dotalis p̄cium.

Dotatus. a dos dī dotatus ta. tū. qui dotez bz. Et cōparat̄ v̄t dota⁹ tioz. tissimus. vñ dotate tūs. sime. aduer. et do tatus s̄l aduer. i. abundanter. Et per compositionē in dotalis ta. tū. i. sine dote: non dotatus.

Doto. a dos dicitur doto tas. taui. tare. i. dotez dare. et pdu. do. et actuum cum oībus suis compositis.

Dota grece latine dicitur gloria.

Doxula le. dīni. parua doxula siue gloria.

D ante R

Dracena ne. v̄xoz vel filia draconis. et dicitur a draconē. Dracma me. p̄c. scriptū p̄me declinatiōis quoddā p̄odus est. s. octaua pars vñcie: et denary p̄odus trib⁹ cōstans ar geti scrupulis. i. decemnocto siliquis fm̄. Dug. p̄p̄ vō di cit. Dragma octaua pars vñcie p̄stat ex trib⁹ scrupulis. Dracma denarij genus vel certum pondus argēti. Lu. 15. Aut quenaz mulier babenos dracinas decem t̄c. et est c. quarta littera in p̄p̄ia.

Draco conis. dī a greco draco. H̄reci enī draconē draconē vocat̄: et dī serpēs. et ē draco tēploz: anguis aq̄z: serpēs terre. H̄u enī est in tēplo p̄pe draco dī. H̄u enī est in aq̄ pp̄rie anguis dī. H̄u enī est in terra pp̄rie serpēs dī. Slosa fā dī dīc. Jla. 27. q̄ draco vt ferūt in terra serpit: natat i ags: volat in aere. Ut vñtate dicit Iſi. etymo. 12. Draco maior cuctoz serpētiū: siue ouiz aiantiū sup terrā: q̄ sepe a spe lūcū abstract⁹ fer̄t in aere: cōcitatūr q̄ pp̄ter ip̄z aer. est aut̄ crista⁹ ore partio tartis fistulis p̄qs abstrabit sp̄m et lingua exerit. Utim aut̄ nō in dētibus s̄z in cauda bz: et ebere pot⁹ q̄b̄ ieuocet. inoxius est a venenī. Sed iō huic ad mortē faciendā venena nō erāt necessaria: q̄ si quē ligauerit occidit: a quo nec elephas tur⁹ ē sui corporis magnitudine. Nā circa semitas delitescēs p̄ q̄s elephātes soliti gradūt crura eoꝝ nodis illigata suffocatos p̄mit. Siginī aut̄ in ethiopia: et in idia: in ipso incēdio iugis estus. Et vt dicit Ambro. in hexame. Dracones sili modo vt pisces pleriq̄ sine pedibus sunt. Et a draco p̄ compositionē dicit̄ draconarinus quidā pisces qui habet aculeos in brachys ad caudam spectantes.

Draconari⁹. a draco dī h̄ draconari⁹ narj. i. vexillifer: vexillari⁹ signifer: q̄ fert vexillū vbi est depicetus draco.

Draconēa. a draco dī hec draconēa tee qdā herba q̄ vulgo dī herba draconis. q̄b̄ basta ei⁹ varia sit i modū colubri:

B ante U

vñ silitudinē draconis imiteſt: vel q̄r eaꝝ herbā vīpera ti meat. Itē a draco hec draconia nie. vel draconita te: q̄ dā gēma ex capite draconis eruta fm̄. Dug. p̄p̄ vō dī cit. Draconēa herba dicta sic: q̄r a sanguine draconis fer tur nata et eē draconis coloris: et flos eius vt lingua dra conis. si quis radicem huius herbe sanis Africet manib⁹ serpētes sine periculo prendet.

Dracūculus li. dimi. paru⁹ draco: et format̄ a draco o. mu tata in un. et addita culis. et cor. eu.

Dragma tis. ge. neu. tertie declinatiōis pg. scriptū ē q̄stio siue iterrogatio: hinc dragmatic⁹ ca. cu. i. iterrogatiuus. vñ qdā genus loquēdī dī dragmaticū. s. q̄ fit iter interrogat̄ et r̄fidēt̄: et p̄p̄ psonas itroducas: vt i Terētio fm̄. Dug. et p̄p̄ dī dragmaticō ē gen⁹ dicēdi in quo poeta nūsc̄ loquit̄: s̄z psonē itroducēt̄. Vide in Dragmaticus in dragma est.

Driades dee arboz: a drindos q̄d est arbor latine.

Drindes didis. mas. ge. dī qdā lapis. a drindos q̄d est ar

Drindos grece. i. arbor latine.

Drindus di. i. arbor: a drindos dicitur.

Dromedarius ry. mas. ge. camelari⁹: q̄. s. ducit dromedos. vñ i Jla. Dromedary Madian et Ap̄ha. et dī a dromed⁹.

Dromos grece latine v̄r cursus et velocitas. vñ bic dromedus di. et hec dromeda de. quoddā genus cameloz minoris quidē stature: sed velociores: vñ a velocitate cur rendi nomen habuerūt. centū enim et amplius uno die miliaria pergere solent. et pdu. me.

Dromo onis. mas. ge. lōga nauis et velox cursu. et dī a dromos grece q̄d est cursus velocitas vel curuitas.

D ualitatis ante V

Dualis. a duo deriuat̄ h̄ et hec dualis et hoc le. et idē h̄ dua litas tatis. i. duplicitas: attriplicitas. Et fm̄. p̄p̄. dualis i. geminus: ditius.

Dubitatio quidaz color rhetorice: de quo dicit̄ est supra in quarta parte in ca. de colo. rheto.

Dubit⁹. a dubito tas. dī dubitat⁹ ta. tū. q̄d in actua signifi catiōe ieuēt̄. Et cōponit̄: vt indubitat⁹ ta. tū. et ytrūq̄ cōparat̄. vñ indubitat̄ et indubitat̄ aduer. et indubi to similiter ieuēt̄ adverbialiter posituz: vt Indubito loquit̄ iste. i. indubitat̄ vel indubitanter.

Dubito tas. taui. tare. q̄s duab⁹ vys bitare. q̄d ē pgere. i. eē incertū: vel dubitare q̄s dimitare. i. duazz viasz cē icertū. vñ dubi⁹ q̄s diuīus. i. incert⁹: q̄s duazz viasz vel q̄s duas tenēs vias. Et cōparat̄: vt dubi⁹ magis dubi⁹ du byssimus. vñ dubie magis dubie dubyssime aduer. et hec dubietas tatis. Itē a dubito dī dubitans tis. ois ge. Et cōparat̄ bz q̄ ē nomē. vñ dubitat̄ tis. sime. aduer. et hec dubitat̄ tie. Dubitat̄ cōponit̄: vt idubitat̄. i. non dubitat̄. et s̄l cōparat̄. Dubito cōponit̄. vt addubito tas. i. valde dubitare. et est neu. cū oīb⁹ suis cōpositis. ieuēt̄ tñ dubitare p̄ dubitādo timere. et bz hoc sepe ieuēt̄ paf siuu in q̄liber psona: s̄z tñ iudicaf̄ neu. Et el⁹ passiuū ieu niat̄ i pma psona ascribit̄ auctoritat̄. et cor. bi. Lato. Ne dubites cum magna petis impendere parua.

Dubobas. bauī. ieuēt̄ pro dubito tas.

Ducatus. a dux dī hic ducat⁹ tis. tui. i. dignitas ducis vel eius terra. et ducat⁹. i. duct⁹ vel guida. et cor. p̄mā ducat⁹ sicut dux ducis: s̄z Anticlandian⁹ eam p̄ducat. Dicit. n. Ducatu sumi regis ascēdit in arcem. Ad hoc dī magis Bene. q̄ errant̄ ibi sicut et in pupillus.

Ducēti ducēta ducēta a duo et centuz dī. vñ ducēties ad uer. nūerale. et ducētesim⁹ ma. mū. et ducēten⁹ na. nū. bz Dug. p̄p̄ vō dicit. Ducēti dicit̄ q̄s bis. centum.

Ducētuplus pla. plū. i. ducēties tantūa ducēti et plica cō ponitur. et corripit penultimam.

Ducilla le. dimi. parua dux.

Ducillis li. dimi. parvus dux.

Duco cas. caui. deriuat a dux ducis: et ducare guidare vel nutritre. Et ponit: ut edoco cas. i. enutrire. et duco cas. cum omnibus suis cōpositis actiuis. et cor. hanc syl. dū. sicut dux cis. sed duco cis. eam pdu. vñ vsus. Tū nisi late duces pueros ad funera duces.

Duco cis. xi. cū. idē h̄ ductor etoris. et h̄ ductrix cis. et h̄ ductus. tui. et ductum aduer. i. tractatiz. et ducto tas. vñz freqn. a quo aliō freqn. ductito tas. **D**uco cōponit: vt ad duco cis. i. ad se ducere vel ad alii. abduco cis. i. separe: absentare ab aliquo. abducit q̄s ad rē honestā. pdūcīt ad studiū. deducit ad honore. Itē duco ponit: vt cōduco cis. deduco cis. diduco cis. Itē educo cis. i. extra duce re. itē introduco cis. iduco cis. illō idē qđ introducere. Itē pduco cis. i. pfecte ducere. vñ iniugere. **P**roduco cis. i. pcul ducere. absentare. vñ extēdere. vñ plōgare. vñ in cōspectū ducere. vñ in agri. vñ extra ducere. Item obduco cis. i. tegere. vñ hec ductio onis. i. tactio vñ opimentum. Ecē. z. ca. Et ne festines in tōs obductōis. Et reduco cis. i. retro vñ itē p̄dūcere. Itē seduco cis. itē subduco cis. idē qđ seducere vñ subi. ducere. vñ subirahere. et est p̄pē subducere naues d̄ ags ad terrā trahere vñ ducere. Sic ecōtrario deducere ē naues de terra in aquā ducere vel trahere. Itē traduco cis. **D**uco cis. et ei. posita sunt actiua: et faciūt p̄teritū in xi. et sup. in cū. et pdu. hāc syl. dū. s̄z duco cas. ea cor. Unī gdā. **E**duco p̄ma facit: educo tertia dicit. Item duco cis. cā dñe ad duce ablīn de dux cis. syncopat secūdā p̄sonā singulare īmpatiū modi: et facit duc: quā correptionē retinet ei. posita: et inde duco cis. p̄mā nāl̄ pdu. s̄z duxi p̄teritū pdu. p̄mā positiō: s̄z nāliter cā cor. Unī dīc. pris. in. io. li. **D**uco duxi qđ oñdīs cē correptū ex noīe qđ ab eo deriuat: et corripit dux ducis sic rexī pduci approbat ex noīe qđ ab eo nascit. sic rex regis. vñ duci infinitius pdu. du. sed duci nomē cā cor. Unī quidā. **D**octo crede duci sīvis ab eo bene duci. Sic igī dux cis. nāliter cor. p̄mā. ex hoc patet q̄ hoc nomē tradur cis. cor. du. **U**nde etiam infra in duxi.

Ductilis. a duco cis. dī h̄ et hec ductilis et hoc le. vñ ductili ter aduer. et ductileus lea. leū. et ducillus la. lū. et docillus la. lum. i. clepsedra. **U**nde in fusilis.

Ductito tas. vñz frequē. de ducto tas. tui. tatu. tatu. a. conuersa in i. bieuem. et u. i. o. fit ductito.

Ducto tas. frequē. i. frequēter ducere: a duco cis. ductu. u. conuersa in o. fit ducto tas.

Ductor toris. mas. ge. in duco cis. est supra.

Ductrix cis. fe. ge. in duco cis. vide.

Duellio onis. mas. ge. in duellum vide.

Duellū. a duo et bellū cōponit hoc duellū li. et hoc duellū ly. q̄s duellū vel dubelliū. i. duo p̄ belluz. vñ h̄ duella tor. toris. ille qui duellū pegit. et h̄ duellio onis. i. pugil: q̄ etiā duellus dī. et inde duellis lis. p̄ cōpositionē. i. ille pugil qui pseuerāter durat in duello. Et vt dī. Militis est bellum fortis pugilisq̄ duellum.

Dulcis. i. suavis: iocundus: amabilis: mitis: misericors. inde dulciculus la. lum. dimi. aliquantulum dulcis.

Dulcoratus ta. tum. i. dulcedine repletus seu dulcore.

Dulenſis. a du deriuat hec dulēsis sis. i. charitatina fuit que fit inter duos. vel deriuat a dulia qđ est seruitus.

Dulia lie. i. fuit q̄ exhibēda est hoī: sic latrā ē seruit q̄ de beſ deo. et dī a dolus. Et ponit dulia cū hiper qđ est supa: et dī bipdulia lie. q̄s supra dulia. et hec xpi huānitas debet. Nā honor alicui debet rōne excellētie: quaz h̄. Nō. n. idē honor obet p̄t et regi et magro: et sic de aliis vt dic p̄hs in. g. ethi. Inter oēs aut alias rōnes excellētie ē illa p̄cipua q̄ creatura honora rōne yniōis ad creatorē: sic huānitas xpi et q̄ ad ipm p̄tinēt. et id spāli noīe hypdu

lia noīat q̄s sup duliaz ad latrās accēdēs. vñ hypduia xpi huānitas p̄ se siderata adorāt. **G**z p̄t queri ap̄tōres debet honorari vñ adorari dulia. Dico q̄ dulia reuerētā et honorē ip̄portat: q̄ creature exhiberi p̄t. Aut honor vt dicit p̄bs. nō debeat nisi reb̄ dūnis non debet. p̄pē et directe nisi h̄tī grāz et vñtē q̄ diuinos fac. Gz h̄z aligz vñtē multipli. **U**el sic act̄ vñtē: huic directe et p̄pē debet et fin se honor. **U**el sic b̄s aptitū dinē nālē ad vñtē: et sic cuiilibet h̄tī imaginē dei est nā exhibēdūs honor: nisi sit affirmat̄ in malo: vt demon et dānatī: qz ligat̄ est in illis ordo ad vñtē. **U**el sic ordinat̄ us ad iducēdū vel ɔsernādū vñtē: et sic debet oibis platis qui ad hoc ordinati sunt: vt alios instituant et dirigāt in vñtē. **U**ilia ergo boī debet. **U**nī quidā. Mortalis duliā: latrā dic oportētis. **U**ide etiam in latrā.

Dulos grece dicitur seruitus latine.

Dumeo. a dum. dī dūmo mas. i. spinare. vñ dumeo mēs. mui. cē vñ fieri spinosum. a quo dumesco scis. inchoa. vt ager dumescit. i. incipit esse dumosus vel spinosus.

Dumetū ti. penul. pdu. dī a dumus. et dumetum locus dūmo plenus: qđ et hoc dumicetum ti. dī. i. spineum.

Dum̄. mi. mas. ge. ē spina vñ poti. spinaz collectio. vñ dumosus sa. sū. i. spinosus sa. sū. vñ spinis plen. Et coparāt dumosus stor. sumus. vñ dumosus suis. sume. aduerbiū. et h̄ dumositas tatis. et h̄ et h̄ dumalis et hoc le. i. spinosus.

Dumtaxat. taxo. as. ponit cuīz dū aduerbiō et dī dūtaxat aduer. q̄tatis. i. tīm. d. et ponit a taxat p̄ licitari: q̄ licitatores rē in foro siderates dī. **T**ātū valer. et ide dū taxat ponit p̄ tīm. **U**el ponit a taxare p̄ dicere: q̄ illō qđ dī tūc tūn̄ est dū dī. **U**el vt dicēt cōponit p̄ arbore succi amarisiū: ex cuius succo sigs semel gustauerit suffici ei tūn̄ semel gustasse. s̄z h̄n̄ placet. pris. dicēt q̄ dū taxat. i. tīm. ab aduerbiō dū et vñbo taxo taxas cōponit.

Duo. a dia qđ ē duo dī plālī hi duo he dī: et hec duo. gō hoīz duo p̄. haīz duaz. hoīz duo p̄ vñ dū: dī his duob̄ duab̄ duob̄ tē. fm̄. **H**ug. pris. aut dīc. in. 6. li. vbi agit dītō et ablī: dī scēdētātōis: p̄ duo et ambo gōs qdem et actōs fm̄ scēdētātōis p̄fēt. s. duo p̄ et amboz: duos et ambos: q̄uis in neutro differētē cā ad masculūnum dūm soleat dici. datiuos vō et ablōs in bus. faciunt in omni genere: vt duobus duabus duobus: et etiā ambobus ambabus ambabus.

Duo is. isti. ere. i. tribuere: dare: soluere: a quo cōponit in. duo is. et est actiūnū duo cū omnibus suis cōpositis.

Duodecēnis. a duodeci et ānūs ponit h̄ et h̄ duodecēnis et h̄ ne. i. duodeciānōz. vñ hoc duodecēnū ny. spaciū

Duodecēnū ny. i. duodecēnis est. **C**duodeciānōz.

Duodecī. a duo et decē ponit duodecētōis ge. nūeri plālis et ideclī. **G**z cū ponat ex duob̄ rectis vñ p̄ ex vñtra q̄ p̄tē declinēt. **G**z dico q̄ nō oīz: q̄ regla itelligēdā ē tīm de integris. duodecī aut̄ ponit ex integro et corruptio:

Duodenarius. a duodecim dī duodenarius ria. riū: et hec duodenarius ry. et duodecimus ma. mum. et duodecies aduer. i. duodecim vīcibus.

Duodennis. i. duodecim annoz. et vidēt. cōponia duodecim et ānūs sic septēnīs a septē ānū. **R**aban. **B**ulbre duodeniss dīs sacerdotes interrogas tē.

Duodenis na. num. penul. pdu. sed vidēt q̄ debeat vñtra q̄ p̄tē declinari. q̄ gū sit compositio ex duob̄ rectis ex vñtra q̄ p̄tē declinat. et sic duo declinat. sicut et den. Ad hoc dico q̄ duodenis nō cōponit ex duo et den. sed derivatur ex duodecim. et sic est figure decompositē.

Duodecīginti. i. duo minus de viginti.

Duonus. i. bonus. qui libenter tribuit: a duo is. dicit.

Duplex plicis in duplico vīde.

D ante **B** ante **C**

Duplicarius. a duplex dicitur h̄ duplicarius ry. qui duabus fuit partibus. s. fraudulentus.

Duplico cas. can. car. a duo et plico cas. vñ duplex cis ge.

ois: et cor. du nāl. Et cōparat duplex cōsider. cōfūmis. vñ

duplicis cōsider. aduer. et hec duplicitas tatis. et cor.

plic. ouplico; et etiam primam. naturaliter.

Duplūs pla. plum. componit a duo et plica ce. vnde duplo

pla. aui. i. duplū facere: et cor. du. naturaliter.

Duran idecl. et in fine accētua: qdā flum. iuxta quē gigan-

tes edificauerunt turrim. vide in sennar. Item sicut dō

hā. Duran est campus in quo Nabuchodonosor po-

suit statuam arietam.

Dureo. a duro ras. dō dureo res. rui. eē v̄l fieri dux. et opo-

nī. vt idureo res. adureo res. a quibus inchoa. duresco

scia. idureco scis. adduresco scis. Dureo et eius cōposita

neu. sunt: et pdūcūt du. Vide in duro ras.

Duribuccus dicitur ille qui nunq̄ vult aperire os: et a du-

rūs ra. rum. et bucca componitur.

Durities cic. fe. ge. idem quod duritia: a durus vel a du-

reo dures deriuatur.

Duro ras. rati. rare. i. dux facere. et durare. i. pmanere pse-

nerare sufficere: vt iste diu durauit. et durare. i. patiēter

ferre. vñ h̄ et hec duralis et hoc durale. Duro cōponit: vt

adduro adduras. i. valde durare. Conduro ras. i. sil' du-

rate. et deduro ras. i. valde durare. et duritie remoue-

re. i. mollificare. Eduro ras. i. valde durare. Induro ras.

i. in interiora durare. Un in Eodo. Induratū ē cor pha-

raonis. Deduro ras. i. valde durare vel ante. Perduro

ras. id pfecte durare vel fortiter. Obduro ras. i. ñ dura-

re. vel quodā velamine durare. Reduro ras. i. itez du-

re vel retro durare. s. dedurare. Duro ras. pro dux fa-

cere est actiu: et cōposita ab eo fm q̄ redolēt h̄c signi-

ficationē actiu: sunt. aliter duro et cōposita ab eo neutra

sunt: sic oureo et ab eo cōposita. Item duro et oureo et ab

eis cōposita. pdūcūt hanc syllabā du. Un Qui. de arte.

Certius et lōgo tpe duret amor. Itē a duro duras durus

dura dux. Et paraf: vt durus rior. simus. vñ dure ri.

simus. aduer. et ē duriter aduer. īueniēt. et hec duritas tis.

et h̄ duritiae tie. Durus cōponit: vt pdur'ra. rū. pdur'ra.

rū. q̄dūrūs ra. rū. edurus ra. rū. i. valde dur'. et pdū. du.

Durus ra. rum. in duro ras. exponit.

Dusius sh. mas. ge. demō q̄ hoies dicit a sensu: v̄l q̄ ducit

eos v̄lq̄ ad mortē. et dō a duco cis. fm Hug. Pap. v̄o dīc

Dusios noīant: quos romani faunos vicarios dicūt.

Dura duco cis. xi. deriuat h̄ et hec dux cis. cōis ge. qd̄ de-

signat dignitatē et offīm. dō enī dux: q̄ sit ductor exercit'

h̄ nō statim q̄cūq̄ p̄ncipes vel duces sunt: et reges dici

p̄t. In bello v̄o mel' est ducē noīare q̄ regē: nā hoc no

mē expīt in plū ducentē. Dux cōponit: vt h̄ et hec re-

dix reducūt: et hec tradux traducis: et deriuat a redu-

co cis. et traduco duxi. et tenet tūc nām p̄teritor p̄di-

du. tradux cis. et redux cis. dux duci: et duco cis. produ-

cat du. Vide in duco cis. et que desinunt in ux naturali-

cor. fm Pif. Vide etiam in tradux.

Dux est p̄teritorū de duco cis. et cor. du. nāl: sic p̄bani i du-

co cis. Hic nota q̄ q̄ hoc v̄bū duxi vel aliqd̄ sile con-

struit cū noīe p̄cipiali desinēte in dus. Cōsidera ut p̄ de-

scēdata v̄bo h̄tē oſtructionē ad actiū: q̄ tūc n̄grue po-

nīt hoc v̄bū duxi cū illo noīe in actō casu: vt Duxi tuaz

amicitiā rogitādā. Duxi vos attētius deprecandos. Si

aūt v̄bū nō oſtruit cū actō: tale v̄bale descēdēs ab eo cū

hoc verbo duxi oſtrui nō valebit. vñ incōgrue dō. Ami-

cintiam tuaz duxi attētius supplicādam: imo debet poni

gerūdūm loco eius cum sui v̄bi oſtructiōe: vt Duxi ye-

stre gratie attentius supplicandum.

E ante **B** et **B**

iz4

Prepositio est t̄ in p̄positio
ne est priua-
tiū: vt eneuia: vel intētiū: vt enarro:
vel pro extra ponit: vt educo. Quib⁹ aut̄
lris p̄ponit e. et quib⁹ ex in cōpositiōe di-
xi supra in p̄ma pte in tractatu de sylla-
ba: in ca. de x. littera.

Excedens penul. cor. i. eaci nepos. i. achilles. Un quidam.
Aio te eacida romanos vincere posse.
Eatenus sunt due partes: et sub duob⁹ accētibus p̄ferunt.
vide in secunda parte de accentu in ca. de tensus.

E basis huius ebasis est euagatio p̄ter mām. vide in qua-
ta parte in ca. de coloribus rhetoriciis.

Ebdōas ebdoadis penl. cor. ē spacū septē diez. et dī ab be-
pta qd̄ est septē: et doas qd̄ ē dies. et silr dī ogdoas huius
ogdoadis spacū octo diez: et dī ab octo et doas dies.

Ebdomades cōceptiōes sunt q̄ siūt in metē q̄ partim note
sunt oib⁹: vt si de eq̄lib⁹ eq̄lia demas q̄ relinquunt̄ sunt
eq̄lia. partim nota sapiētib⁹ t̄tū: vt sc̄poreia in loco non
ee. et debet scribi p b. Nā ebdo grece. i. cōcipio latine. deli-
nat̄ v̄o hec ebdomadas h̄ebdomadis. et plāl̄ he ebdo-
mades h̄ebdomadū. Itē hec ebdomas adis. p septi-
mana ponit. Dan. 9. Ebdomas vna: et cor. penul. siue do.

Ebdomada ēt pro septimana p̄me declinatiōis ē: et scri-

bi deberet p̄prie p p. Nā dī ab hepta grece. i. septem la-
tine: h. in s. mutata: sed qd̄ apud latinos p. an d. nō rep̄it
transit p. in b. et dī per b. ebdomada. et cori. penul. ebdo-
mades et ebdomada: sed infra in h. melius ponit.

Ebdomas madis. in ebdomades vide.

Ebriolus la. lum. dimi. aliquātūlūm ebrius. Un Plaut.

Exiles ac ebrioli incedunt. et cor. o.

Ebrius. ab e. et ebria qd̄ est mensura p̄ponit̄ ebrius ebria
ebrius. i. extra mēsūrā bibens. vñ ebriosus sa. sum. q̄ sepe
et mltū bibit. et hec ebrietas tatis. et hec ebriositas tatis.

Ebrius: qñiq̄ ebriosus q̄ sepe et multū bibit. vñ ebrietas
aliqñ ebriositas: frequēs vini temulētia. Itē ab ebrius
ebrio as. are. v̄bū: qd̄ nō ē in v̄bū. Arist. t̄t̄ posuit simplex
dices. Mulières q̄ raro ebriantur cito senescūt. C. Hic
no. in ebrietas duo attendi p̄t. s. defectus oīs tactus
p̄cedēs. Ex parte aut̄ defectus cōsequētis in quo ligat̄
v̄sus rōnis ebrietas h̄z excusare p̄t̄ inq̄stū causat suo
luntariū p ignoratiā. sed ex pte actus p̄cedētis videf̄ ē
distinguedū: q̄ si ex actu illo p̄cedētē subsecuta ē ebrie-
tas sine p̄t̄: tum p̄t̄ sequēs excusat̄ totaliter a cul-
pa: sicut forte accidit de Loth. Si aut̄ actus p̄cedēns
fuit culpabilis: sic non totaliter excusat̄ aliquis a pec-
cato sequenti: quo. s. redditur voluntariū ex voluntate
p̄cedēntis actus inq̄stū. s. aliquis dans operam rei illici-
te incidit in sequens peccatum. Diminuit̄ tamē sequēs
peccatum sicut diminuit̄ ratio voluntary. Un Aug. xtra
faustum dicit q̄ Loth culpan̄ est: nō inq̄stū ille ice-
stus: sed quantum ebrietas meruit.

Ebullio ebullis ebulliū ebullire. i. valde bullire: verbus

neutrū per geminū. et cōponit̄ ab e. et bullio bullis.

Ebur eboris os elephantis: et deriuatur ab eo eburneus

eburnea eburneum illud qd̄ est de ebore: vel qd̄ est can-

didum sicut ebur. Unde in canticis canticoz. Lolluz

tuum sicut turris eburnea. Inueniēt etiā eburn⁹ ebura

na eburnum in eadem significacione. Virg. in. 6. Enei.

Prosequit̄ dictis portaq̄ emittit eburna.

Ecclesia vocatio interpt̄at: q̄ oīs ad se vocat̄: et est fide-

liū: s̄ synagoga qd̄ interpt̄at ḡgregatio p̄prie ē indeoz:

q̄uis ē ecclesia dicta sit: s̄ nostrā apli nūnq̄ synagogā
dixerūt: s̄ semp ecclesiā siue discernēdi cā: siue iō q̄ in-

ter ḡgregationē et synagogā et vocacionē: vñ ecclia no-

q 4